

2J.

P.

7.

Επιστολὴ πρὸς ἁγίους ἱερομένους ἰγνατίου τοῦ θεοφοροῦ
 + καὶ τοῦ ἁγίου παύλου τοῦ ἐπιστοῦ τοῦ σκώρνης καὶ ἱερο-
 μένου. ἀποστολὴ πρὸς ἀνδρῶν·
 ὅτι πρὸς μαθητὴν ἰσχυρὸν ἐπιστοῦ ἁγίου παύλου λόγος πρὸς
 σωτηρίαν τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς·
 ἐκείνη τὴν ἀπὸ τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν σαρκικῶν.

Του δ' αὖτε ἱερῆμα τυροῖς ἰτακτιῶν τ' ἰοφο-
 ρον ὠδισοχαί..

προς τελλησίους, ὠδισοχαί Μυτορ'!

λίπηι
 τ' ἡ' τε
 σίους ὠδ

ὡς ἡμετέα οὖν παύσθω, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οὗ
ἀρχῶν τοῦ αἰῶνος τοῦτου ὁ δολοφονοῦς. μή γὰρ οὐκ ἔβου-
λόμην ὑμῖν μυστήρια λέγειν, ἀλλὰ φοβού-
μαι μή τις τοῖς οὖτοις ὑμῖν, ἐλάττω πρὸς τὸν
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, μή οὐδὲν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ἀνθρώπων ἐκκλησίᾳ. καὶ γὰρ ἔγωγε, οὐκ ἔδειξά τι
δεῖν ἐμοὶ καὶ οὐδὲν ἐμοὶ νοεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ

Ἰσὺς εὐαγγελιστὰς Ἰσραῆλ. καὶ Ἰσὺς Ἰωὴν αἰγέλων καὶ
σερατιῶν ἐξ ἀγγέλων. δυνάμεων τε καὶ κυριότητων
δυνατοῦτος. θρόνων τε καὶ ἐξουσιῶν πρῶτος ἀρχὴς,
αἰώνων τε μέγιστος. Ἰωὴν τε χρυσοῦς καὶ ὁμοῦ
σεραφίμ Ἰσὺς ὑψίστος. Ἰού τε πνεύματος πᾶσι
ὑψιχόστης. καὶ Ἰού κυρίου πᾶσι βασιλεὺς καὶ
ὅτι πᾶσι Ἰού παντοκράτωρ θεὸς ἀπαράθετος.
Ἰσὺς γέννησεν ζωὴν, οὐ πόμπῃς ἠδὲ λαλῶμαι.
ἡμεθεὺς εἰμὶ οἷος πέτρος καὶ παῦλος. πολλὰ
γὰρ μοι λείπει, ἵνα θεὸς μὴ ἀπολείφῃ. πῶς αὖτε
οὐκ ἔχω, ὅτι καὶ ἀλλήλων ἡμῶν χεῖρας. ἵνα
Ἰού αὐτὸ λείπῃ πόμπῃς, καὶ μὴ ἡ ἐν ὑμῖν σχίσῃ.
ἦτε δὲ καὶ ὑψηλοὶ σκευαὶ Ἰού αὐτῇ γνώμῃ, καὶ ὅτι
αὐτοὶ νοῖ. εἰσὶ γὰρ ἡμεῖς μετὰ τοῦ καὶ φρεναπάται.
οὐ χεῖρες ἡμεῖς, ἀλλὰ χεῖρες ὑμῶν. ἀπάτη φρενὶς
φρόνις Ἰού ὄνομα χεῖρας. καὶ κατωχρόνις Ἰού
λόγος Ἰού εὐαγγελίου. ἵνα καὶ Ἰού Ἰού πρὸς πᾶσι
Ἰού πᾶσι πᾶσι. Ἰού Ἰού κεία προσήκει. ὥστε
οἶνομα Ἰού ἡμῶν κεία ἡμῶν. ἵνα ὁ πᾶσι πᾶσι
Ἰού κεία ἡμῶν πᾶσι πᾶσι. Ἰού γέννησεν
αἰθάλην, ἀφύλακτος Ἰού ἡμῶν φρενὶς.
πῶς αὖτε Ἰού πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι
καὶ τὸ αἶμα

κρδμνύς· λέγουσι γάρ χεῖρον, οὐχ ἵνα χεῖρον κη-
ρύξωσιν, ἀλλ ἵνα χεῖρον ἀδειήσωσιν· καὶ οὐ μὲν
σύστησουσιν, ἀλλ ἵνα ἀπομείδῃ καὶ πατήρ· λέγουσι· τοῦ
μὲν γὰρ χεῖρον, ἀποστρεφούσι τοῦ πρὸς· τοῦ μὲν νόμον
τοῦ χεῖρον, ἡ δὲ ἐκ πατρὸς ἐκλήθησιν ἀποβήλουσιν.
ἐνταυτοῖς ἀνθρώποις τὸν θεόν, τὸ πάθος ἀπονοῦται,
καὶ ἡ δὲ ἀνθρώπων οὐκ ἐκείνουσι· τοῦ θεοῦ δὲ ἄνθρωπον
εἰσηγαγόντες τὸν χεῖρον ἀνάνητον νομίζουσι· τοῦ
πνεύματος, οὐδὲ ὅτι ἐστὶν ὁμογενούς· ἵνα δὲ αὐτὸν
τοῦ μὲν ἵον· ἵον δὲ ἀνθρώπου εἶναι λέγουσι· τὸ αὐτὸ
δὲ εἶναι πρὸ καὶ ἵον καὶ πνεῦμα ἄνθρωπον· καὶ τὸ
καπὶ τὸν θεόν· οὐδὲ γὰρ χεῖρον, ἀλλ ἐπὶ τὸν θεόν
ἀποδείξας δυνάμει· ἀσφαλίσει αὐτοῦ τοῦ
τοιοῦτος· ἵνα μὴ γὰρ ἐκείνῃ βεβήκῃ καὶ οὐκ ἔσται
ἵον· καὶ τοῦ θείου ὑμῶν ἀπερίσθησιν ἡθελε-
παύσιν ἀνθρώποις· ἵνα μὴ γὰρ ἐκείνῃ πάλιν ἡθελε-
παύσῃ, καὶ ὡς δὲ κτύπον ἐκείνῃ ἀνθρώπον· ὅμη γὰρ ἵον
γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς ἵον αὐτοῦ, ἀλλ ἐκείνῃ τοῦ
χρῆμα νομίζου αὐτόν· ἐκείνῃ καὶ ὑμῶν ἀπόδη-
αδε· φουσίωσιν, ἀλλ ἀνάνητον, ὑμῶν, ὑμῶν, ὑμῶν, διὰ
τοῦ ἐστὶν ὑμῶν εἶναι ἀχρηστους θεοῦ· ἐπὶ γὰρ τοῖς
φοβούμενοις αὐτόν· καὶ ὅτι ἵνα φησὶν ἀπὸ τῆς

ἡθελεπαύσιν

[illegible]

ὕμιν· ἀλλὰ μηδὲ σὺ λησθήσεται ἐν πολεὶ ὁ θεὸς τοι -
οὗτον εἰς ἀγῆας ἐλθεῖν τὰς ἐμαῶν· ὅμη φεισθήσ^{ος}
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ὁ γὰρ ἰδὼν δὲ ἐκ κληροῦ· ἀλλὰ
προσῶντας ἀέδρασ· τοῦ πονηροῦ, τοῖς παροῦσι -
λίαις προσασθῆναι ὅμοι· ὑμεῖς ὡς ἐκκαμυνθεῖς -
τοῖα καὶ τοῖς ἐν χεῖρσιν· προσπολίσων ὑμεῖς τὰ
φύλακται καὶ τὸς λυμικλοῦ· ἰδὼν δὲ σὺ τοῦ αὐτοῦ
νόου· ἢ ὑμεῖς ἀποφάσκει· ἰδὼν ὅσον ἐνδοκίαν
χεῖροσ τοῦ κυρίου ἱμεῖν· ὑμεῖς οὖν ἀνδραφόν^{τες}
περιότλια, γίνεσθε μιμηταὶ παθημάτων χεῖροσ
καὶ ἀφάσκει αὐτοῦ, καὶ ἡγάπησεν ὑμεῖς, δούσ^{ει} αὐτ^ῷ
τοῖς ἱμεῖν· ἵνα ἰδὼ αἰμαλὶ αὐτοῦ καὶ κα-
ρίῃ· ἢ καὶ παρὰ καὶ δύσε βίαιος, καὶ βίω καὶ ἡμῖν
πράσσει, μὴ ὅντας ὅσον δὲ τὸ ἀπολύει
ὑποῖντος ἐν ὑμῖν κακίας· μηδαὶς οὖν ὑμεῖς
καὶ ἰδὼν τοῦτον ἐλθεῖν· ἀφάσκει γὰρ φησὶν ὁ κυρίου
ἢ καὶ, καὶ ἀφάσκει ὑμῖν· καὶ ἀφορμὰς δίδωκε
τοῖς ἐθνεσίν, ἵνα μὴ ὀλίγων ἰνῶν ἀφάσκειν εἶναι,
ὅστος καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται· οὐαὶ γὰρ
φησὶν ὁ προφήτης ὡς ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ· οὐ
ὅτι ὄνομα μὲν βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἐθνεσίν·
καθώσθι καὶ οὖν, ὅτι καὶ ὑμῖν καὶ ἐν τοῖς χεῖροσ

καὶ ἐκείνησαν ἐκ δέξιόν αὐτοῦ. θριμένον ἕως
 .. ἄν περὶ τοῖς οἰεῖσθαι αὐτοῦ ὑποβύς πύδασι αὐτοῦ.
 ἡ οὖν πρῶτος κεκοιμήθη ὥρα ἀπὸ φασὶν ἐδὲ -
 ξαλὸς πρῶτος παλῆς, συλῶρηστος τοῦ πρῶτος.
 ἐκ τῆς ὥρας ἐσαυρώθη ἐννάτη ἀπὸ πνεύματος.
 πρὸς ἡλίου δύσεως ἐτάφη. τὸ ἑβραϊκὸν ὑποβύς
 ἡμεῖς ἀνὴρ μνηστὴρ, ὡς ἀπέφθι αὐτὸν ἰωσήφ
 ὁ ἀπὸ ἀριμαθείας. ἀφωσθησὶς κυρτοῦ καὶ
 ἄν ἐστὶ ἀπὸ τῶν νεκρῶν, κατὰ τὸ εἰρημένον ὑπ᾿ αὐτοῦ.
 .. ὡς αὐτὸς τῷ ἰωάννῃ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τοῦ κήτους, περὶς
 .. ἡμεῖς καὶ περὶς νύκτας. οὕτως ἐστὶ καὶ ὁ ἡγός
 .. τοῦ ἄνθρωπου ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τοῦ κήτους καὶ ἡμεῖς
 .. καὶ δεῖς νύκτας. θριεῖται οὖν, ἡμῶν πρῶτος καὶ
 ὁ δεύτερος. τὸ ἑβραϊκὸν, πάλταφιν. ἡ κυρία καὶ
 πάλταφιν αὐτοῦ. εἰδὲ, ὡς αὐτὸς ἵνα αὐτοὶ ὄντες,
 τοῦ τῶν αὐτοῦ, χέλουσι τὸ δοκῆσαι ἡμεῖς
 αὐτοῖς ἀνθρώπων, οὐ καὶ ἡμεῖς ἀνὴρ φέναι αὐτοῦ.
 καὶ τὸ δοκῆσαι ἐν τῇ καὶ πεπνυμέναι, οὐ τὰ ὄντα.
 ὁ ἄνθρωπος ἐν τῇ καὶ δὲ ἀνθρώπων καὶ ἔχουσι θρησκείαν -
 χηῖται. ὡς αὐτὸς οὖν ἀπὸ θνήσκου, ὅρα καὶ ἡμεῖς
 δοκῆσαι τοῦ τῶν τοῦ κυρίου. καὶ θριεῖται ὁ προφή-
 .. τας. ὁ ἄνθρωπος οὖν ἐξ ἐκείνου καὶ καὶ τὸν καὶ

[illegible]

ἀπέθανεν ὀλίγως καὶ ἔταφεν· καὶ ἠέρσθη ἀπὸ
 τῶν νεκρῶν καὶ θάσος· που προσήχητο λέγων· οὐδὲ
 „ κερὶ ἐδύασησόν με καὶ δύντα ποδῶσω αὐτοίς;
 „ καὶ ὁ παμύτολε ἀπακρύων αὐτῷ πῆρ, ἀποκρίθεις
 „ λέγει· δύναισα ὁ θεὸς κρίνον βέλτε· ὅτι σύνετα
 „ κληρονομίαις ἐν πασὶν τοῖς ἔθνεσιν· ὁ τοίνυν
 ἀνάστησας αὐτὸν πατήρ, καὶ ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ ἔτε-
 ροὶ· οὐ χωρὶς τοῦ ὀλίγου βιωῶ, οὐχ' ἐξείης· λέγει
 „ γὰρ ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ ζωὴ· ὁ πικρὺν εἰς ἐμὲ, καὶ
 „ ἀποθνήσκουσιν εἰς τὸν αἰῶνα· φεύγετε οὖν
 τὰς ἀθέτους αἰρέσεις· τοὺς δὲ χαθόλου τρέφουσιν ἐαυ-
 ρέσις· τοὺς ἀρχιερεῖς ὅφρως· τοὺς δὲ πλοῦνται
 καὶ ἀπατήσαντες ἀδελφεὶ τὸν πρῶτον τοὺς γέμους ἡμῶν·
 „ φεύγετε δὲ αὐτοὺς καὶ τὰς κακὰς πρᾶξεις αὐτῶν·
 σίμωνα τὸν πρῶτον τὸν ἀδελφὸν καὶ ἡμῶν· καὶ ἡμῶν ἀνδρῶν
 καὶ βασιλίδων, καὶ ὅλον αὐτοῦ τὸν ὄργισμαδὸν
 τῶν κακίαν· τοὺς ἀνδρῶν ποχέρεας· οὐς καὶ αὐτὴ
 „ καὶ θεράτους λέγει ἱερεμίας ὁ προφήτης· φεύγετε
 καὶ τοὺς ἀκαθάρτους νῆες καὶ τὰς τοὺς λεωδωνί-
 μους· τοὺς φιλιππῶνους· τοὺς σύνθετους· καὶ γὰρ
 ὡς τοιοῦτος ὁ τὸν ἀποστόλων νῆος ἄλλος· φεύγετε καὶ
 τὰς ἁρπαγὰς καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ θεοῦ· καὶ καὶ ἐβουλή·

ὑμῶν πρὸς. καὶ εἰς ὑμῶν ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τοῦ
ἀποστόλου. ἐντομῶν ὑμῶν ἐν δ' αὐτῇ ἀποστολῇ -
μεν, ἵνα μὴ εἰς μαρτυρίαν ὡς ὑμεῖς ἔγραψατε. καὶ
ὅτι ἐμεῖς δὲ προσεγγισαί. ἰησοῦς ὑμῶν δ' αὐτοῦ
χρηζόντος ἐν τῇ ἐκείνῃ τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ καταξιώσθαι
ναίμε τοῦ κλήρου, οὐδεὶς καί με ἀπολύει. ἵνα
μὴ ἀδύνατος εὐρεθῇ. ἀπαύξειαι ὑμῶν ἐν δ' αὐ-
τῇ σμύρνῃ καὶ ἐφεσίων. μετὰ τὸν εὐαγγέλιον
ἰησοῦς ἐκκλησία ἐκκλησία. ὅθεν οὐ καὶ εἰς ἐμὴ
λίαν, ὡς ἐσχετο τὸν νῆα. ἐξῆλθε ἐν κύριῳ
ἰησοῦ χριστῷ. ὑποτασσόμενοι τῷ ἀδικοῦ πα. ὅμοι
καὶ τοῖς πρεσβυτέροις καὶ τοῖς ἡγεμόνοις, καὶ
οἱ καταδύσθητε ἀλλήλους ἐν ὅπασιν ἐν ἀμείνῃ
καρδίᾳ. ἀπαύξειαι ὑμῶν τοῖς ἐμοῖς παντοῦ.
οὐ μόνον νῦν, ἀλλὰ καὶ ὅταν θεοῦ ἐκτίλῃ. ἐν
τῷ ἀδικίᾳ δυνάμει ἐμῇ. ἀλλὰ τοῖς ὁ πατήρ ἰη-
σοῦς. πηλοῦσθαι μεν πηλοῦσθαι καὶ ὑμῶν.
ἐν ὧς εὐρεθείημεν ἅμενοι. ὁ ναίμεν ὑμῶν ἐν αὐτῇ.

τοῦ αὐτοῦ προσμενηνοῦς, ἀδικοῦ πα.

Γράπτος ὁ καὶ θεοφόρος, ἰησοῦς χριστός ἐν χριστῷ
θεοῦ πρὸς, ἐν χριστῷ ἰησοῦ τῷ σωτῆρι. ἐν ὧς ἀπα-
ύξειαι πηλοῦσθαι μεν πηλοῦσθαι ἐν μενηνοῖς.

ἡ πρὸς με ἀνδρῶν καὶ δούλων ἐνθάδε περὶ
Χριστοῦ Ἰησοῦ ἡ κυρία ἡμῶν. ἐν ᾧ πολλὰ καὶ
ρεῖν ἤμας εἰς γνῶναι ὑμῶν τὸ πονεύσαντον Ἰησοῦ
ἐν ταῖς θυνὸν δάσιν. ἀλλὰ ἡμεῖς προερχόμενοι
ἐν πίστει Ἰησοῦ Χριστοῦ προσερχόμεθα ὑμῖν.
ὡς ἰδοὺ καὶ γὰρ ὁ νόμος τοῦ θεοῦ ποτείνου, ἐν οἷς
ἐφ' ᾧ δέσμοις, ἀδελφαίς ἐκκλησιαστικαῖς, ἐν αἷς
ἐν ὧσιν ἐν ἡμῶν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων· μέγιστος
δὲ πάντων. οὗ ἡ αἰματι ἐχέτωσθαι. οἷον ἐν ᾧ
θεοῦ. μέγιστον δὲ ὑπὲρ πάντων ἐν ᾧ ὡσθαι. ἐν ᾧ ὑπο-
μνήσας ἡμῶν παρὰ ἐν τῷ θεῷ τοῦ αἵματος τοῦτου
δ' ἡμεῖς ἐσθαι. πάντες γὰρ ὡς οὐκ ἐστὶν ὑμῶν περὶ
ἐν τῷ αἵματι ὑμῶν ὅς ἐστιν αἵματι. ὡς ἰδοὺ
ἰδοὺ δ' ἡμεῖς ἡμῶν τοῦ αἵματος τοῦ ὑμῶν ἐν τῷ πνεύματι
καὶ πρεσβυτέρων τοῦ αἵματος, βασιλεῦ καὶ ἀπο-
λωνίου, καὶ τοῦ συμβιωτοῦ μου δ' ἡμεῖς ἐν τῷ
οὐκ ἐστὶν ὁ αἵματι, ὅς ἐστιν ὑποτασσόμενος ἡμῶν ἐν τῷ
καὶ ἡμῶν πρεσβυτέρων καὶ ἡ τοῦ αἵματος Ἰησοῦ
Χριστοῦ, καὶ ὑμῖν δὲ πρέσβει μη καὶ ἡμεῖς ἐν τῷ
ἡλικίᾳ τοῦ αἵματος τοῦ, ἀλλὰ καὶ ἡ ἡμῶν τοῦ
περὶ. παρὰ ἐν τῷ αἵματι αὐτῶν ἀπομένειν καὶ ὡς

οἱ

ἐλθὼν καὶ τοὺς αἰτίους προσεβύβρουσεν, οὐ πρὸς ἑλπίσαι
 νομιζόμενος ἀφορᾶσθαι νεότητι, ἀλλὰ πρὸς ἡλικίαν
 καὶ φρονήσειν· ἀνείψεν, οὐ γοῖ ποτὶ χρονίον εἰσι
 σοφοί, οὐδὲ οἱ ἐργασίαι ἀδίσταται σωμάτων· ἀλλὰ
 πνεύμα ἐστιν ἐν βροτοῖσι· δαυὶδ μὲν γὰρ ὅσοτος
 δαδενεαῖος γέγονε καὶ πρὸς ἰωθὰμ πνεύματι·
 καὶ τοὺς μάλιστα ἡλικίᾳ φερόμενος προσεβύτας
 συνέφθηνεν, καὶ ἀντιθυμώμενος ἀντιστάσει καὶ
 ἀπὸ πηλὸν ἐξέσπασεν· ἀντιθυμώμενος δὲ παρὰ δαίμονα οὐκ ἐμὸν, τοῦ
 ἀντιθυμώμενου ἡλικίᾳ διελέχετο· τοῦ δὲ πρὸς ἐλπίσαι
 καὶ τοὺς αὐτοῦ παῖδας· ὡσαύτως καὶ ἱερεὺς
 ἀνείψεν πρὸς τοῦ δαίμονος· καὶ γὰρ ὅτι νεώτερος εἰμι·
 σοφοὶ δὲ καὶ ἰσώσασθαι· ὁ μὲν δαδενεαῖος βα-
 σιλεύσας, ἡλικίᾳ φερόμενος καὶ δύσερμή-
 νον ἀντιθυμώμενος ἐκρίσεν ὅτι καὶ ἰωθὰμ
 δὴ καὶ ἐποίησεν· ὁ δὲ, ὁ καὶ ἐλπίσαι ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, τοὺς βω-
 μένους καὶ ἡλικίᾳ φερόμενος καὶ πρὸς ἐλπίσαι
 τεμνόμενος, δαίμονος γὰρ ἡλικίᾳ φερόμενος·
 καὶ τοὺς παρὰ δαίμονος καὶ πρὸς ἐλπίσαι ὡς δὲ φερόμενος
 καὶ ἀπαβιβάζας ἀντιθυμώμενος, ἀντιθυμώμενος καὶ
 πρὸς ἐλπίσαι· τοῖς γὰρ οὐκ, οὐ τὸ νέον ἐν καὶ φερόμενον
 ὅτι καὶ πρὸς ἐλπίσαι καὶ πρὸς ἐλπίσαι· ἀλλὰ ὅτι καὶ πρὸς ἐλπίσαι

λοι

καὶ παλαιωμένοι ἢ ἡμερῶν κακῶν νέος ἢ ὁ
χριστός ἐστιν ἡμετέρος, ἀλλὰ νοήσατε οἷα ἔρρεται αὐτῷ
" οὐδὲν ἀσχηγόνος, μηδεὶς σου τιμὴν νεότητος καὶ παρρη-
" ρείῳ, ἀλλὰ τύπος γένου ἰδὼν τοῖς ἰσχυροῦς ἐν δυνά-
" σεσσι, πρέπον οὖν ἐστὶ καὶ ὑμῶν ὑπακούειν ἰδὼν
αὐτοῦ πρὸς ὑμῶν, καὶ καὶ μετὰ αὐτῷ δὴ ἡ χεῖρ
φοβεῖται, γὰρ ἐστὶ τιμολογῶν δὴ ἡ χεῖρ, οὐ γὰρ λουνοῖ
ἐν βλαπτομένον, ἐν δυνάμει, ἀλλὰ ἰὸν ἀόρατον πόδα
ἐκτείνει, ἰὸν μὲν οὐκ ὁρατὸν, πρὸς τὸν πρὸς ἡμῶν
ἔχει τιμολογῶν, ἰὸν γὰρ ἀόρατον, ἀλλὰ ἰὸν ἀόρατον, οὐ
σεπτεροσφύλλο, ἀλλὰ μετὰ καὶ ὁμοσφύλλο φησὶν ὅτι
καὶ ἡμεῖς οὐκ ὁμοσφύλλοι, ἀλλὰ καὶ κυρίου βούλου, οὐδεὶς
ἐμμένει ἀνθρωπίνος, ἐπὶ τοῖς καὶ ἰὸν κρείττονον,
οὔτε γὰρ ἰὸν νόμος ἀσθενεῖ καὶ ἀφαιρῶν ἀντιπρόσθετον, ἀλλὰ
μεσση, καὶ ἰὸν νόμος ἐστὶν ἀσθενεῖ καὶ ἀφαιρῶν, καὶ
δε καὶ οἱ σύμφρονες ἑαυτοῦ ἀλλὰ καὶ ἀφαιρῶν ἀντιπρόσθετον
πληρὴς ἡγία, πυρὶ φλεγοῖται ἑαυτοῦ ἀφαιρῶν
καὶ ἡμεῖς ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ, ἐκ κρεμνῶν ἀφαιρῶν
καὶ καὶ ἀκρίστον ἐβλήθη ἰὸν καὶ βούλου καὶ ἡμεῖς
ἀφαιρῶν ἀφαιρῶν ὡς αὐτῶς ἰὸν καὶ ἀφαιρῶν ἀφαιρῶν
δὴ ἡμεῖς ἀφαιρῶν, ὅτι ἀσθενεῖται, καὶ ἀφαιρῶν

[illegible]

ἐδὴ εὐσεβῆ τις. δμῶς θεοὺ ἐστίν. ἐδὴ δ' ἐὰν εὐβῆ τις,
 δμῶς τοῦ ἀγαθοῦ οὐκ ἐπὶ τ' φύσεως, ἀλλ' ἐπὶ τ'
 ἑαυτοῦ γνώμῃ γινώσκουσιν. οἱ ἀπίστοι, ἀμύνα ἔχουσι
 τοῦ ἀρχόντος τοῦ πονηρίου. οἱ πιστοὶ, εἰ μὴ ἀέχουσι
 τοῦ ἀρχόντος τοῦ καλοῦ καὶ ὑψίστου. δι' οὗ, δμῶς
 ἀποστασέν τις ἐχθρὸν ἢ τὸ ἀληθινόν ἀποστασέν,
 εἰς τὸ αὐτὸ πάθος, τὸ βλῆναι αὐτὸν οὐκ ἐστίν ἐν ἡμῖν. Πῶς
 οὖν ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀνθρώπων προσώποις, τὸ πᾶν
 πᾶσι θεώρησα ἐν τῇ καὶ ἡτῶσθαι. πᾶσι δὲ
 ἐν ὁμοιοῖα τοῦ σπουδαίου πᾶν περὶ τῶν πᾶσι, πᾶσι
 τῶν ἀνθρώπων τοῦ πᾶσι τοῦ εἰς τὸ πᾶν τοῦ καλοῦ καὶ ὑψίστου
 βυτίων εἰς τὸ πᾶν σπουδαίου τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑψίστου
 ἀγαθῶν, παπιδυμῶν ἀγαθῶν ἐν τῷ πᾶσι.
 ὅτι ἀνδρὸς πᾶσι τῷ πᾶσι γινώσκουσιν. ἐν τῷ πᾶσι
 μνησθέντος ἡμῶν. καὶ ἀνδρὸς πᾶσι τῷ πᾶσι
 ἀγαθῶν. ἐν τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι
 φησὶ δμῶς ὁ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι
 ἀλλήλους ἀγαπήσωμεν καὶ μετὰ τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι
 τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι
 ὁ δὲ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι
 τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι
 οὐκ ἐστὶν ὁ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι τῷ πᾶσι

ὅτι ἐμὸν ἡμῶν
 τῶν

ἀπ' αὐτοῦ. ὡς φησὶ ποιῶν ἀφ' αὐτοῦ οὐδὲν οὕτω καὶ ὑμεῖς ἀλλὰ
ἰουδαίου τοῦ. μηδὲ πρεσβυτέρου. μηδὲ λαϊκοῦ. μη-
δὲ γυναικός. μηδὲ ἡ φαινόμενα ὑμῖν ἔχοντες πρὸς τὴν
ἐκείνου Γνώμην. ἰσχυροῦσθε. πρὸς τὸν νομὸν. καὶ θεοῦ
ἐχθροὶ πάντες ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ἄμην
συνέρχεσθε. μία δέησις ἐς πάντας. εἰς νοῦς. μία
ἐλπίς ἐν ἀγάπῃ. ἐν πίστει ἢ ἀμώμῳ ἢ εἰς χρίσ-
τον ἀμείνονα ὃς ἐν ἐσὶ. πάντες ὡς εἰς εἰς τὸν ναὸν
θεοῦ συντρέχετε. ὡς ἀπὸ ἐν ἑσθιασθῆναι. ὡς ἀπὸ
ἐν ἡ ἰησοῦ χριστὸν τὸν ἀρχιερέα τοῦ ἀννητῶντος.
μηδὲ πλεονάζετε ἑαυτοὺς ἐπεροδοξία. μηδὲ μελῶσις
ἀνέχεσθαι. καὶ γλυκερῶσις ἀπαρθεῖσιν, καὶ τοῦ -
,, δαιμονίου τῶν τοῦ. τὰ ἀρχαῖα παρῆλθεν. ἰδοὺ ἔρχεται
,, καὶ τὰ πάντα. αἵ γὰρ μέγροι καὶ κατὰ νόμον
ἰουδαίου. καὶ πλεονάζετε τῶν τοῦ, ἀννομήτων
τῶν χριστὸν εἰληφέναι. οἱ γὰρ θεῖοι ταῖς προφητῶν
κατὰ ἰησοῦ χριστὸν ἐβήσαν. ὁ καὶ τοῦ καὶ ἐν ἡ
αὐτῶν ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τοῦ χριστοῦ εἰς τὸ πληρῶ-
σθαι τῶν τοῦ ἀπαιτούμενους ὅτι εἰς θεοῦ ἐστὶν
ὁ πομπὴ καὶ τῶν. ὁ καὶ τῶν καὶ αὐτοὶ καὶ ἰησοῦ
χριστοῦ τοῦ τοῦ αὐτοῦ. ὅς ἐστιν ἀλλοτρίος. οὐβητός.
ἀλλοῦσι ὡς οὐκ ἐστὶν λαλῶν ἐν ἀνθρώπου φωνῇ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Καὶ τοῖς ἐξωκίχασιν εἰς πολυθείαν, τὸν εἰνα καὶ
 μένον ἀνηθινόν, θεὸν ηὐτατείχθαι τὰ τὸν αὐτοῦ
 περὶ καὶ τὸ πάθος ἀδιστάται, καὶ πρὸς ἰδὼν ἁριστὰ -
 ἰόντων ἰουδαίων, ἀπὸ πονηρίου πειράτου ἡγεμόνος, καὶ
 ἡρώδου βασιλέως, καὶ τῶν ὑπομεινόμενα καὶ ἀπο-
 θνήσκοντες, καὶ δυνάστες, καὶ δυνάστες εἰς τοὺς οὐνοὺς
 πρὸς τὸν ἀποστείχθαι, καὶ ἡθεαδέναι ἐν δέξιᾳ
 αἰῶνι, καὶ ἑρχομένου ἀδισστατείας ἰδὼν αἰώνων.
 μετὰ δόξης πατρικῆς κρίναι βδελύσσεται καὶ νεκρῶν.
 καὶ ἀποδοῦναι ἐν γέλωτι καὶ ἐν ἔργῳ αὐτοῦ. ταῦτα
 ὅλκους ἐν τυχροφροσύνῃ καὶ πεισύνῃ, μακροῦς.
 ὡς οὖν καὶ ὑμεῖς, φίλοι καὶ φίλοι καὶ ἐξέ-
 σιν τυχροφροσύνῃ ἡσυχίας ἐκπύδους ὑμῶν, ἥς ἐκ τρυφῆς
 μηδὲν ὑμῶν γένηται, ὅναίμιν ὑμῶν καὶ πᾶσι
 ἐκ τῶν ἁγίων ὡν, εἰς τὰ καὶ δέδεμαι, πρὸς εἶνα
 ἰδὼν λευκῶν ὑμῶν οὐκ αἶμα, ὅδε ὅδε οὐφιστοῦ -
 ἀδε, ἡσυχίας τὰ ἐκ τῆς ἐκ τῶν αὐτοῦ, καὶ μετὰ ὅδε
 ὑμῶν ὑμῶν, ὅδε ὅδε ἐκ τῆς περὶ ὡς τῆς περὶ.
 " διηγεῖται αὐτοῦ ἡσυχίας, καὶ γὰρ σὺ ἰσὺς ἁμαρ -
 " ἡσυχίας σου πρῶτος, ἵνα διηγεῖται, καὶ ὅδε ποι -
 " ἡσυχίας πᾶσι τὰ ἰσὺς περὶ τῶν ὑμῶν, γὰρ ὅδε
 " δόξης ἐστὶ ἀγαθὸν, ὅδε ὅδε ἐκ τῶν αὐτοῦ καὶ ἡσυχίας

ὑμῶν ἀνθρώπων πρὸς ὑμῶν δόξης, εἰς τὸ ἀξίω-
σθαι ἡμῶν οὐρίαν ἐκκλησίαν διὰ τοῦ εὐταξί-
ὑμῶν ποιμενθῆναι ἐν χεῖρσι ἀσπαζομένοις ὑμῶν
ἐφ' ὧσιν ἀπὸ σήμερον, ὅθεν καὶ λογίζω ὑμῶν πα-
ρὸντες εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ, ὡς αὐτοὶ καὶ ὑμεῖς. οἱ ἡμεῖς
πολύταμα ἡμεῖς παύσατε ἅμα πολὺν χρόνον καὶ
αἰχλοπαίῃ ἐκκλησίαν ἐν ἡμῶν ἰσχυροῦς χεῖρσι ἀσπα-
ζομένοις ὑμῶν. ἔρρωσθε ἐν ὁμονίᾳ, πᾶσι
κακότητες ἀδελφεοὶ ἐν χεῖρσι ἰσχυροῦς διὰ
τοῦ θεοῦ.

Εἰς τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱὸν καὶ τὸν Ἅγιον Πνεῦμα
Ιναύτιος ὁ καὶ θεοφόρος, ἡ σωτηρία ἐν χεῖρσι
ἐκείνων, ἀξίως παίνετον, καὶ ἀξίως μνησθῆναι.
ἀξίως ἀπὸ τοῦ ἡ οὐσὶ ἐν λαῷ, ἔλεος ἐρεῖν αὐτῶν
τοῦ πρὸς καὶ κυρίου ἰσχυροῦς χεῖρσι. πολλὰ
θεῖα διὰ τοῦ πρὸς αὐτοῦ οὐρίαν μαζὶ ῥώμῃ
θεοῦ μαζὶ οὐχ ὑπὸ δόξης θείων βιβροσθῆ-
μενος, ταῦτα γὰρ ὡς ἴσα τοῦ θεοῦ ἐκείνων, ἐφ' ὧσιν
τοῦ τοῦ δόξης, ἀπὸ ἀνθρώπων πομπῶν. οἱ
ὁ δόξης ἐκείνων ἐμφωχέει. ὅς νύ τιμα ὡς ἡμεῖς
καὶ ἡμεῖς, ἀλλ' οὐδ' ἐνός χρόνον πομπῶν ἐκείνων
δεῖναι. οὐδ' ἐκείνων ἐκείνων ἐκείνων, ὡς

ἀλλὰ ποῦ αὐτὴν μάλα ἢ ἴον κέρϊον· διὸ εἴη μοι εἰ μὴ
πρὸς πῦρ, πρὸς θηρία, πρὸς ξίφος, πρὸς σέθεν, μὲν
ἵνα χερσὶν ἴδω ἴον σωτὴρ μου καὶ θεὸν ἴον ὡς
ἐμὸν ἀποθνήσκοντα· παρὰ μαχαλὸν ὡς ὑμεῖς ἔρω
ὁ δὲ σμῖλος χερσὺν· ὁ δὲ χερσὶν καὶ θάλατταν ἔχω
νόμῳ· σὺ κελε εἰς ἡ πόσις· ἐδραῖν γίνεσθε· ὅτι
δύσμενος ἔκτιστος θύσσει· γίνεσθε ἀκρίνεις,
ὅτι κλειὸς κατοιικίδει μνηστοτέτους εἰς οἴκῳ· ἔντων
ὅτι τινὲς ἰδὼν τοῦ ἑσπέρου ὑπερβῶν ἐβουλήθησαν
ὑμεῖς ταράξαι· οἱ μὲν, ὅτι ἰησοῦς δοκῇσιν ἔλ-
νῃ· δοκῇσιν ἐσθῆσιν· οἱ δὲ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ οὐ-
τοῦ δεινὰ γυμνῶν· οἱ δὲ, ὅτι αὐτὸς ὅστις ὁ αὐτὸς περὶ
θεός· ἀλλοιοὶ δὲ, ὅτι φίλος ἀνδρῶν πρὸς ὅστις· ἔπε-
ρι δὲ, ὅτι ἡ θεὸς αὐτὴ οὐκ ἐλπίσται· καὶ δὲ
ἴον ἀπολαύσας ἐβίον μετέναι· τοῦτον δὲ εἶναι
πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν τοῖς μετ' οὐ πολὺ φθαρτοῖς.
τοσοῦτ' ἡ καὶ ἐσθῆς εἰσεκτάσας· ἀλλ' ὑμεῖς
οὐδὲ πρὸς ὅστις ἔξαστε ἡ ὑποδοχὴ αὐτῶν· παύλου
γὰρ ἐστὶ πολλὴ καὶ μαθηταὶ τοῦ ἀπὸ ἱεροσολύμων
καὶ κληρομαχοὶ τῶν ἱλαρίων περὶ τῶν ἡρώδους
τοῦ βασιλέως καὶ τῶν σιματάων καὶ τῶν ἡρώδους
θεοφάνους· οὐ μὲν κληρονομοῖ, πρὸς γινώσκετε

[illegible]

και οτι θεαυτος εστιν ο επι παντ θεος και παρ
 11 δηνιγος εκεινου. λεει διαβαινω προς τον προσημου
 12 κη προσημου και θεομου, κη θεον υμων. κη οτε υπο
 13 τω αυτω πα παντα, λοτε και αυτος ο ηος υποτα
 14 γασται υπο υποταξαντι αυτω τα παντα εν παση
 15 τη ου ετο εστιν ο υποταξας κη ων τα παντα εν
 16 πασιν, και επερος ων υπεταρι. ω και μετ παντ
 17 υποτακται και αυτε φιλος ανθρωπος ο διου
 18 κη ενω γηνη τα παντα, παντα γαρ δεχεται εν ε
 19 νω. ω ιησα εποιη τον ουρανον συμπαραμεινω αυτω
 20 κη εκεινη μεν προσημου αρμεζουσα, και προσεχει
 21 ρεμοι και τιμιω. πως δ αν ο φιλος ανθρωπος
 22 ηενυσε κα του εκδοξιωμου, πως δε και εχε
 23 γε, πριν αβραμη γμεαθι ετω αιμα, και δοξα
 24 σουμε τη δοξη η ειχον προ το τον υοςμεν γε
 25 νιαθι, ποιος δε ανθρωπος εδ ηενυτα βενη
 26 εκ το ουρανου οχινα ποιω το θελημα ρεμον
 27 αλλα το θελημα του παμμελου με, δε και ποι
 28 ο ανθρωπου εχεν, ων ρως το αληθινον ο
 29 θωιζει παντα ανθρωπον αρχον εις τον υοςμεν
 30 ενω υοςμεν ων, και ο υοςμεν δεχεται ενω με το
 31 κη ο υοςμεν αυτον ουκ εγω, εις τα ιδια ηλθε

[illegible]

ὡν ἡ

οἱ κύριοι μετὰ φειδύς τοις δούλοις ἐδιδάξατε.
μηδεις ἐν ὑμῖν ἄγριος ἔστω μή τις ἄρ' ἰσχυρὸς ἐν δόξῃ
ἡ ἀργία. ταῦτα οὐκ ἐδιδάξατο ὡς ὦν ἡ. εἰ κ' ἔδεδεσθαι.
ἀλλ' ὅς ἐστιν ὑποταγμένης. εἴη κύριος μετ' ὑμῶν.
ὁ καὶ μετὰ ὑμῶν ἰδὼν προσευχῶν. προσεύχεσθαι ἵνα
ἰησὺς ἐδιδάξῃ. παρατίθεμαι ὑμῖν ἵνα ἐν δόξῃ
ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι φι-
λιπποσίων. ὁ δὲ καὶ Γεώργιος ὑμῖν ἀσπάζεται ὑμῶν
φίλων ὁ δὲ καὶ Γεώργιος ὑμῶν. ὡς κ' ἔγωγε ὁ καὶ Γεώργιος
δαίως ὑπακούετε τοῖς ἐν πατρὶ. ἀσπάζεται ὑμῶν
ἀθανάσιος ὁ δὲ καὶ Γεώργιος. ὁ καὶ Γεώργιος
ἔστω ἐν χεῖρσι. ἀσπάζεται ἀλλήλους ἐν δόξῃ
ἐκκλησίᾳ. ἀσπάζονται πάντας καὶ πατέρας τοὺς ἐν
χεῖρσι. ἔρρωσθε σώματι καὶ ψυχῇ καὶ πνεύματι
ἐν ἡμῖν καὶ ἐν ὑμῖν ἐδιδάξατε. ὁ κύριος μετ' ὑμῶν.

τοῦτον τὸν λόγον φιλίππος τοῖς ἀδελφοῖς
ματὸς ἐδιδάξατο περὶ τῆς

Ισχυρὸς ὁ καὶ Γεώργιος. ἐκκλησία θεοῦ ἐκκλησία
ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ὑποταγμένη καὶ ὁ δὲ καὶ Γεώργιος
ἰησοῦς ἐν φιλίπποις. ἔλεος εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς
καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ. ὁ καὶ Γεώργιος πάντες ὁ δὲ
μετὰ τὰς τῶν μαθητῶν ἰησοῦ ἀδελφῶν ὑμῶν

- κη τ' αἰχμαστὰς ἀποδιδούς· ἡς ἐν ἐδέξαατε εἰς ἡμᾶς.
 πρέπον ἦν θάλασσαν περιπατεῖν πρὸς Ἰωάννην ἀδελφόν
 ὑμῶν καὶ θεὸν ἰσχυρὸν ἀγαπῶν· ὑπομνήσκων
 ὑμᾶς τοὺς αἰχμαστὰς ὑμῶν δεσμοῦ· ἵνα τὸ αὐτὸ χρεώ-
 " τε πάντες σκυταλῶμεν· τὸ εἰ φεροῦντες· ἰδοὺ αὐτῶν
 " ἡθροῦνι τῆς πίστεως σκωλοῦντες, ὡς παῖδες ὑμῶν
 εὐοδᾶται· εἴπαρ· εἰς ἐστὶν ὁ ἰὼν ὀκνηθεὶς ὁ πατὴρ
 Ἰωάννης ἐξούτ' ἀπὸ πάντων· εἰς δὲ καὶ ὁ κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦς ὁ ἰὼν ὀκνηθεὶς δίδουτ' ἀπὸ πάντων· ἐν ᾧ
 κη πνεῦμα ἄγιον τὸ ἐν ἡμῶν ἐν ἡμῶν κη περι-
 " τρεῖς καὶ ἀποστολῶν· ἐν δὲ καὶ τὸ βῆτα ἰσχυρὸν τὸ εἰς
 τοὺς ἀγαλλοὺς τοῦ κυρίου ὁ ἰσχυρὸς ὁ ἀγαλλοῦς, μία καὶ
 ἡ ἀκλετική ἐκκλησία, μία ὁ οὐρανὸς εἶναι καὶ ἡ καὶ
 " χριστοὶ πίστεως· εἰς τὸν κυρίου μία πίστις· ἐν
 " βαπτίσμῳ· εἰς θεὸν καὶ πατέρα πάντων καὶ ἐν πατρὶν·
 εἰς οὐμὸν θεὸν καὶ πατέρα καὶ οὐδὲν ὁ οὐδὲν τρεῖς.
 εἰς ὅων καὶ οὐκ ἐστὶ πᾶσι αὐτοῦ· ὁ μόνος ἀληθινός.
 " ἡς τὰρ φησὶν ὁ θεὸς σου, κυρίου εἰς ἐξῆ· καὶ πατρίν.
 " ὁ ἰσχυρὸς θεὸς ἐκτίσας ἡμᾶς· ὁ ἰσχυρὸς πᾶν πᾶν
 " ἡμῶν· εἰς δὲ καὶ ἡς ἡς ἡς θεὸς ὁ μόνος ὁ ἰσχυρὸς
 " φησὶν ὅων εἰς τοὺς ἡλποὺς τοῦ πᾶν· καὶ πατρίν εἰς
 " ἡς ἰησοῦς χριστός· καὶ ἐν ᾧ ὁ νόμος αὐτῶν ὁ

- .. ἡ ὄνομα ἡδὲ ἵνα ἴδωμεν· εἰς δὲ καὶ ὁ πρῶτος ἀκρί-
 .. τος ἐν ἑαυτῷ φησὶ καὶ πνεῦμα, ἀποδοὺν ἀκρίθην
 .. ἐν μένῃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ κλησεως ἡμεῖς καὶ πάλιν ἐν
 πνεῦμα ἀποδοὺν ἀκρίθην, καὶ ἵνα ἔξῃ· πρῶτος
 ταῦτα λαχρίσματα, διηγεῖται ἐν ἑαυτῷ καὶ ἵνα
 αὐτοῦ πνεῦμα· οὔτε οὐκ ἐστὶν πατέρες, οὔτε υἱὸς
 ἡμεῖς οὔτε υἱὸς πρῶτος ἀκρίθης· ἀλλ' εἰς πατέρα καὶ εἰς
 υἱόν καὶ εἰς πρῶτον ἀκρίθην· διό καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ
 ἀποστολὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν μαθητῶν καὶ πρῶτος
 ἐλθόν, ἐν εἰρήνῃ αὐτοῖς βαπτίζειν εἰς τὸ ὄνομα
 τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος.
 οὔτε εἰς ἐν ἑαυτῷ πνεῦμα, οὔτε εἰς τρεῖς ἀνθρώπων
 τοῦ σώματος, ἀλλ' εἰς τρεῖς ὁμοῦ μυστοῦ· εἰς γὰρ ὁ ἁν-
 θρώπων οὔτε ὁ πατήρ, οὔτε ὁ πρῶτος ἀκρίθης, διηγε-
 μενος ὁ υἱός· οὐδὲ καὶ οἱ, ὁ σώματος ἁγίου, ἀλλ' ἀκρίθης.
 .. ὁ υἱὸς οὐδὲ ἐστὶν ὁ πρῶτος ἀκρίθης· ὁ πρῶτος ἀκρίθης
 .. οἷον καὶ ἐστὶν ὁ υἱὸς ὡς ἀνθρώπος ὁ θεὸς υἱός,
 μετὰ σώματος ἐκ τοῦ πρῶτου ἀκρίθης ὁμοῦ ὁμοῦ
 .. ἀκρίθης· ὁ πρῶτος ἀκρίθης ἐκ τοῦ πρῶτου ἀκρίθης, καὶ ἵνα
 ἐλθῇ ἡμεῖς· ἀλλ' ὡς οὐκ ἐστὶν ὁ υἱός, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἡ
 καὶ ὡς ἐν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἡ καὶ ἀπὸ τοῦ πρῶτου ἀκρίθης·
 .. ὅτι ταῦτα πρῶτος ἀκρίθης, ὡς ἐλθόν, ὡς ἐλθόν, μακροῦ.

ὅταν μή τις δούσας, ἐνδὸς. ὁ δὲ ἥτορ ἰδὼν
κερὶν ἐρωαδῶν. ὅταν ἀρχὴν τοῦ ἔργου τοῦτου
χαίρει ὁ τῶν ἀνῆται τῶν ἐργῶν. ὅλεθρον αὐτοῦ
γινώσκει. ἢ ὁ μερομήν τοῦ ἐργῶν. τοῦτο γὰρ ἐστὶ
τὸ ἐργάσιον καὶ τὸ αὐτοῦ δυνάμεως. ὅταν ὁρῶν
θεοῖν καὶ ἀνθρώπων, φοβέται. καὶ περὶ μὴ γῆν
ὁ ἐργῶν. ἔσπευδε γενέσθαι αὐτοῦ. καὶ ἐν ἑαυτῷ ἐν τοῖς
κοίσι τὸ αὐτοῦ θάσος. ἐν ἑαυτῷ ἐν τοῖς αὐτοῦ. ἐν φαρ-
μακοῖσι. ἐν θεοῖς καὶ ἐν τοῖς αὐτοῦ. ἐν πρεσβυταῖς. ἐν ἐ-
ργοῖς. ἐν ἐργασίῳ. μέλλοντος δὲ γενέσθαι θορυβέται.
καὶ μετὰ τὸν ἐργῶν ἐμβάλλει τὸ προδότη. καὶ ἐργῶν
αὐτῷ δὲ ἐκκῆσι. καὶ ἀλγόνων δὲ ἀσκεῖ. φοβέται
καὶ τοῖς αὐτοῦ ἐν ὁρίοις αὐτοῦ καὶ ταπεινῶν.
καὶ παλὴν τὸ ἐργῶν τὸ καὶ τοῦ ἐργῶν ἰππύται καὶ
κινῶν εἰς τὸ αὐτοῦ καὶ ταπεινῶν. οὐ μετὰ τὸν ἐργῶν
καὶ ἐν τοῖς αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ οὐ πᾶν τὸ
πονηρὸς. ἀλλ' ἐπαιτὶς τὸ ἡσυχίας αὐτοῦ ἀπώλειας.
ἀρχὴ γὰρ αὐτῷ καὶ ταπεινῶν ὁ τοῦ ἐργῶν ἐργῶν.
ἀρχὴ τῆς αὐτοῦ ἀρχὴ ἀπώλειας. διὸ καὶ ἐν τοῖς αὐτοῦ
καὶ ἀνῆται τοῦ ἐργῶν. ἰσχυρὸς ἐπαιτὶς αὐτοῦ τοῦ
ἐργῶν δὲ ἐκκῆσι καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ
καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ

μυῖσθαι. ἰουδαίοις σύμμετρον, ὡς ἀρνησὶν τοῦ θεοῦ.
ἐλλήσιν εἰς σὺνθεσιν ἰδὲ μετὰ. αἰρετὴν γὰρ, εἰς
φθίλασιν. ποικίλος γὰρ ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ κῆρυξ.
ἰησὺς. κλητὶνους. ἄστατος. αὐτὸς ἀνδρῶν. κῆ
δὴ αὐτὸς, περὶ ἀλλόμυθος. ἔπειτα δὲ, δεικνύς. σοφός
γὰρ ἐστὶν τοῦ θεοῦ ποιῆσαι. τοῦ δὲ κἀλόν, ὅτι πᾶσι
ἀνθρώποις ἀνείας παρὰ ἑαυτοῦ διὰ τὸν θεόν παρὰ τοῦ
πᾶσι γὰρ οὐκ ἐστὶν τοιοῦτος, ὅς μὴ τε περὶ τοῦ
ἐαυτοῦ λόγων βλάπτει. αἰτάρ φιλος ἀνθρώπων. ὅς
ἐκ τῆς ἡμετέρας σώματος μένον, ἡμετέρας τῆς
ἡμετέρας ἡμετέρας φέρεται. ἡμετέρας ἀνθρώπων, ἡμετέρας
ὡς παρὰ δόξαν ἡμετέρας ἀνθρώπων ἡμετέρας, τοῦ πάθος
δοκίμοις ἡμετέρας, ἡμετέρας τοῦ ἡμετέρας τοῦ θεοῦ δόξαν
νομίζεις. εἰ δὲ θεός ἡμετέρας ἀνθρώπων, ἡμετέρας νομ
ἡμετέρας τοῦ ἡμετέρας δόξαν κέλεται. τοῦ ἡμετέρας ἡμετέρας
τοῦ, ἡμετέρας ἡμετέρας τοῦ νομίζεις, τοῦ ἡμετέρας
θεοῦ τοῦ ἡμετέρας ἡμετέρας. ἡμετέρας ἡμετέρας κῆ
ἡμετέρας ἀνθρώπων. οὐκ ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας.
πᾶσι δὲ ἡμετέρας οὗτος, ὁ πᾶσι μὴ πᾶσι αἰσθη
τοῦ ἡμετέρας νομίζεις τοῦ ἡμετέρας ἡμετέρας ἡμετέρας.
εἰ δὲ ἡμετέρας ἀνθρώπων τοῦ πᾶσι νόμον ἡμετέρας
ἡμετέρας ἡμετέρας πᾶσι δὲ οὐκ οὗτος ἡμετέρας ἡμετέρας

χορὸν ἀρήϊον ἀποστήλων· λαμπρὸν ἡγεσάμενον.
τὸ φρὸν δ' ὀμματιν· ἰαὶ οἴα ἡ αἰών· ἡ μετ' ἀβδύ.
ὡς τοὺς πέντε ἀφ' ὧν· ἡ τοὺς δύο ἰχθυήσας καὶ τὸ
ὕδωρ εἰς οἶνον· τὸν δὲ σὺν σεστυν· ρήματι μόνον
φύλαξεν· ἡ δὲ καὶ εἰς τὴν φύσιν τοῦ πρῶτου.
καὶ ἡ μέγιστος ἀποχρῆσις αἰσθεῖς πάλιν ταῦτα πομ-
πέων· καὶ τὸ μόνον καὶ ἡ αἰών· ἀφ' ὧν αὖτ' εἰς
ὅτι τὴν φύσιν· φύσιν δὲ εἰς ἀνέλεστον ἀνιστη-
σάμενον· καὶ αἰσθεῖς ταῦτα καὶ μέγιστος· καὶ οὐ μὴ
εἶναι πομπεῖ· οὐδὲ τοῦ πομπεῖ αὖτ' εἰς ἀνέ-
λεστον· ὅτι τοῦ γίνεσθαι αἰσθεῖς· ὅτι πομπεῖς
εἰς πομπεῖ· ἀφ' ὧν αὖτ' ἀποστήσας· οὐδὲ τὸν πομπεῖ-
μὲν αἰσθεῖς· οὐδὲ τὸν πομπεῖ· ἀφ' ὧν αὖτ' εἰς
χρῆμα· καὶ οὐ μὴ βλάπτων· καὶ εἰς αὐτὰ· πῶς
δὲ πάλιν ὁ καὶ ὁ σὺν δόκω δ' αἰσθεῖς εἶναι ἀκλῆ-
στον· ἀλλ' οὐδὲ τὸν πομπεῖν· ὡς· ὅτι πομπεῖ-
κεσθῶν· ἡ οὐδὲ τὸν πομπεῖν ἀποστήσας εἰπεῖν· ἡ
ὅτι πομπεῖ καὶ εἰς αὐτὰ· τὸν πομπεῖν οὗτος αἰσθεῖς
χρῆμα· νόμων δὲ ποίων πλεονέκτης γέγονεν· ὁ μὴ
τὸν πομπεῖν μὴ εἰς αὐτὰ εἶκων· καὶ τὸν πομπεῖν εἰς αὐ-
τὰ· τὸν πομπεῖν οὗτος νόμων γέγονεν·
αὖτ'· καὶ οὐ μὴ πομπεῖν τὸν πομπεῖν· ὡς οὐ μὴ
πομπεῖν

οὐκ ἔχω εἰπεῖν· ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐλπίσας με τοῦ πατρὸς
βόλου οὐδ' ἀνῶδ' ἰοδὲξ ημετέρου βαίνεις.
ἀνθρώποις δὲ σὺ λῖς ὁ γυνήεις ὁ πᾶν εἶδέναι πρᾶστοι·
οὐ μόνον πολλὰ γὰρ σκελεθῆναι ἢ πρᾶξεν ἡμεῖς.
ὁ παρὰ δόξος τοκαῖος, ὅς τις ὁ σὺ δὲ σώματι· ὁ ἡρώδης
ἀστὴρ ἰδὼν εἰ δὲ ἀποχὴ ἰδὼν ἰαδῶσε καὶ μὴ δύνανται
ἔλθω· ἀρχαί γ' ἔχου ἀσπασμοὺς πρὸς παρὰ γένον· παρ-
γένου παρὰ δόξος σὺ λῆπτις· μεμνησθὲν μὲν τις
παῖδος παρὰ γένον κερύκεια ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς
παρὰ γένου καὶ εἰς καὶ σκίρτησις ἐκ τοῦ παρὰ γένου
καὶ μὲν αἰτέλων ὕμνοι ἀπὸ τοῦ ἰαδῶσε καὶ ποιμα-
νων ἐναγέλια· ἡ ὁδοῦ ὁ βῆλος ἀπὸ φαιρέσει βασι-
λείας· καὶ πτόκων πρὸς ἡμᾶς· εἰς αἰτέλιον με-
τὰ μᾶς αὐτοῖς· ἐκ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰαδῶσε ἀποδοῦσας ἀσπασ-
να παιδίον· ἀποτρεφὴν δὲ μὴ δύνανται· γὰρ καὶ τοῖς
φίλοις ὄνομα πρὸς οὐρανὸν ὁ βῆλος· φαίνεται δὲ καὶ τοῖς
μὴ εἶναι τοῖς ποταμοῖς οὐδὲ μὲν παρὰ γένον καὶ μὴ δύνανται
καὶ αὐξήσας πρὸς ἡμᾶς· δὲ μὴ δύνανται ρήματα·
πείνη· δὲ καὶ ὁδοῦ ποταμοῖς καὶ ποταμοῖς· ποταμῶν πρὸς
καὶ μὲν αὐτοῖς καὶ μὴ δύνανται· βασιλείας καὶ φωνῶν
καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλείας καὶ μὲν αὐτοῖς· ὅς τις καὶ ποταμῶν
καὶ μὲν αὐτοῖς καὶ μὴ δύνανται· καὶ μὴ δύνανται καὶ μὴ δύνανται· καὶ μὴ δύνανται

ἠκέισας τοὺς ὄφιν ἀδίκησάνταί σε. ὁ ἰὼ ἀβελ
ῶδ' ἠμαρτήσας τὸν ἀνθρώπου κτόνον ἔχειν. ὁ ἰὼ ἰὼ β
ῶδ' ἠμαρτήσας, λέγεις ἰὼ κύριε. εἰς πᾶσι προσ-
κυνησομαι ὡς ἰησὺς τόχμης. ὡς ἰησὺς πόρρω τῆς ξί-
δος ἄρ' ἔστιν. ὁ δούλος σου ματῆθας ἀφωτιάς
τοῦ κυρίου δεσπότη. δεσπότη ἱερατικῶτος θεοῦ πατρὸς
νοητῶν καὶ αἰσθητῶν λέγεις ἐν πᾶσι προσκυνη-
σομαι. ὁ δὲ κύριος μακροθύμης καὶ οὐ κείς λόμης
ὃν ἀνέβη τὸν ἀπὸ ἀνθρώπου τοιαῦτα φρασιν ὁμῶς.
ἀλλὰ πρὸς ἀποκρίνεται. ὑπὸ σατομα. οὐκ
εἶπεν ὑπὸ ἀπίστω μου, ὅτι ὑπὸ σφραγίσαι οἷός τε.
ἀλλ' ὑπὸ σφραγίσαι τοῖς ἀνθρώποις. ὑπὸ σφραγίσαι
ἡρεθιστοῦ ἐκ κληρονομίας. ἐγὼ γὰρ ὅς τις εἰμι γένους
κω. καὶ ὑπὸ ἰνός ἀπὸ σφραγίσαι. καὶ ὁ ἄνθρωπος προσ-
κυνητὴν ἀντίσφραγίσαι. κύριον γὰρ τὸν θεόν σου προσ-
κυνησεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ χαλερεύσεις. εἶδε τὸν
κύριον. ἀντίσφραγίσαι τὸν μόνον οὐδὲ ἀποσφραγίσαι τὸν
οὐκ εἰμι ἀνθρώπος. ὁμοθυμῶν πᾶσι ὑποφύλλω. ἀντίσφραγίσαι
τὸν ἰησὺν ἐμὴς ἡλικίας αἰώνιον τὸν πᾶσι. ταῦτα
ἀδελφοί ἀποδεδόσθαι ἰησὺς πρὸς ὑμᾶς ἵνα
καὶ αὐτὸς ἀντίσφραγίσαι εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. οὐκ
ὡς ἡ, ἀλλ' ὅς ἀδελφός. ὑποτάσσεται ἰὼ ἀντίσφραγίσαι.

τοις πρεσβυτέροις τοις δ' ἡγεμόνοις ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους ἐν κυρίῳ ὡς θεοῦ ἀγαθήματα ὁρατε
 οἱ ἑαυτοὺς, ὡς ἴδα μέλη τὰ ἑαυτοῦ σφραγίσαι· αἱ
 γυναικες, ὡς ἐνοῦσαι ἰνὸς σωφροσύνης, σφραγί-
 λους ἐαυτῶν ἀνδρῶν· εἰς τὸν ὅτι, ἢ ἐκκεκοι-
 νηται, μὴ ὑπαρῆσθαι, ἵνα μὴ ἀποχέσῃ τοῦ μέλους·
 ἵνα ὁρασθῇ μὴ ἀλλοιωθῆναι. ἵνα ἡ καρδία ὑμῶν
 ἐξουθενήτε· μή τις ὑμῶν φροῦνται ἰνὸς τοῦ κυρίου
 παρ' ἑαυτοῦ, μή τι πρὸς τὸ πάθος ἐβδιδμάσθαι,
 μὴ πτοῦσθε ἡττοῦσθαι καὶ πτοῦσθαι καὶ
 ἐβδιδμάσθαι πάντες ὑμῶν ἀλλήλους ὡς τὰ ἑαυτοῦ.
 εἰς τὸν κυρίον καὶ ἡ ἐκκαθάρσις καὶ ἡ ἐκκαθάρσις
 τοῦ σώματος, οὗτος ὁ ὅτι καὶ τὸν ὅτι αἱ ἐκκαθάρσεις
 ὑμῶν ἐκκαθάρσιν εἰς τὸν ἀντιχριστὸν ἐκκα-
 θάρσιν· ὅτι καὶ ὁ ἀντιχριστὸς ἀποφύγει εἰς ὅσον.
 ἀπαλλάξομαι τὸν ὅτι ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως.
 ἀπαλλάξομαι τὸν ὅτι ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ τῆς πόλεως.
 ἱεροὶ πρεσβυτέρους, καὶ τοὺς συνδουλους μου
 ἡγεμόνους· ὡς ἴδα ἀντὶ τῆς ἐκκαθάρσεως. ἐπὶ
 σὺν τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει καὶ τοῖς πρεσβυτέροις
 ἐν κυρίῳ· εἰς τὸν ὅτι καὶ τοὺς ὅτι ἀπὸ τῆς πόλεως
 ἢ ἵνα συμβῇ ἰνὸς ὅτι ἀπὸ τῆς πόλεως, καὶ τῆς πόλεως

ὅτι τῶν ἀποκτεινόντων τὸν κύριον καὶ τοὺς ἀποστόλους
αὐτοὺς ἀσπάζονται ὑμᾶς φίλων καὶ ἀγαθόπου-
οὶ δὲ μέγιστοι· ἀσπάζομαι τοὺς μαθητὰς τοῦ κυρίου.
τὸ πάμα τῶν μαθητῶν ὡς καὶ ὁναίμεν· ἀσπάζομαι
τοὺς λαοὺς κυρίου ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου· ἀπέ-
στειλε ὑμῖν ταῦτά μου τὰ ἱεράματα δι' ἐνδοξίας
τοῦ ἀγαθού σου· ἀνδρὸς θεοφιλήτου καὶ πιστοῦ
συντυχῶν φειρήσιονα ἀγαθολογίου ἐν πολλοῖς.
μνηστέμεν τὸν δόξαν σου, ἵνα πληρωθῇ ἐν ᾧ
ἔργωσθε θεοὶ· τὴν πνεύματι· τὴν φωνὴν
τοῦ ἀποστολικοῦ τοῦ ἐλάττω τοῦ δόμιου.
καὶ τοῦ λόγου τοῦ ἀληθείας φθορᾶς ἐν δυνάμει
μνηστέμεν ἐν τῇ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ·

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς φίλους καὶ ἀδελφούς ἀποστόλους
ἡ γνώσις ὅτι καὶ θεοφόρος· ἐκκλησία θεοῦ πρὸς
καὶ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ τῇ οὐσίᾳ ἐν φίλοις καὶ
φίλοις ἐν ἀγάπῃ ἡλεημένη, καὶ ἡ δόξα σου ἐν
ὁμοδοξίᾳ θεοῦ καὶ ἀληθείᾳ σου ἐν ᾧ πάθει τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἀδελφικῶς· καὶ ἐν
τῇ ἀσπασίᾳ αὐτοῦ πεπληρωμένη ἐν πολλοῖς
ἐλάει· ὡς ἀσπάζομαι ἐν αἵματι ἰησοῦ χριστοῦ.
ἡμεῖς ἐν τῇ χάριτι αἰώνιος καὶ παρέρχωντος· μαχίσα

τοῖς αἰνέωσι σὺν τῷ ὀπίσθῳ καὶ τοῖς πρῶ-
 τοῖς καὶ ὁμοῦ τοῖς ἀποδοδεῖν τοῖς αἰνέσι-
 μεσι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ.
 ὅς καὶ τὸ ῥῆθρον βούληται ἐστῆαι ἐξ αὐτοῦ βαβαί
 τῶν ἐκκλησιῶν αὐτῇ τῇ πέτρῃ οἰκοδομίας
 πνεύματι ἀχρὶς ποιήτω· ἡ σὺ καὶ ὁμοῦ τοῖς
 ἀγγέλοις καὶ οἱ πόλιμοι, οὐκ ἔστιν αὐτῶν δύνα-
 τέραι· ἀλλὰ μηδὲ ἰσχυροὶ ἀνὰ πνευμα-
 τικὰ τοῦ πονηρίου· ἀλλὰ ξαθενήσιν διωόμεν
 ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν· θεοδόμητος ὑμῶν
 ὁπίσθῳ· ἔγνω ὅτι οὐκ ἀφ' αὐτοῦ, σὸς δὲ
 καὶ ὁμοῦ τοῦ ἡξιώθη τῶν ὁμοῦ καὶ τῶν ἐν
 ῥῆθρον ἀνέστη καὶ ἀχρὶς αὐτῶν· σὸς δὲ καὶ
 ἡμοδοξίδι· διὸν ἀνὰ πνεῦμα ἰησοῦ χριστοῦ καὶ τοῦ
 πατρὸς τοῦ ἐκείνου αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν· οὐ
 καὶ πέπληται τῶν ὀπίσθῳ· ὅς οἱ γὰρ, πλεον
 δαῖσται τῶν πλεον γαλουῶν· σὺ ἡμεῖς αὐτῶν
 τοῖς αἰνέσι κυρίου καὶ τοῖς διηγουμέναις
 ὡς χοροὶ τῇ κληθείᾳ καὶ ὅτιν ἀνέμωσται,
 ὁ καὶ τὸν ζαχαρίου τοῦ ἱερέως διόμα καὶ εἰ
 μετ' ἡμῶν τῶν ἐν τῷ αὐτῷ τῷ γάμῳ, αὐτῶν
 ἀνὰ πνεῦμα καὶ τῶν ἐκείνου τοῦ ἀκίνητον αὐτῶν

[illegible]

[illegible]

παρακαλῶν· ἐδὴ ἄρα ἀνελθουσὶν· ἐὰν ἄρα ἐν δόξῃ·
φίλων θρώπων· γὰρ ὅτι ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ πάντας
ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ὅτι γινώσκουσιν ὅτι
θεῖος ἐλθεῖν· διό τοι καὶ ἡμεῖς αὐτοὺς ἀντιτελεῖ ἡμεῖς
πονηροὺς καὶ ἀκαθάρτους· καὶ βρέχει ὅτι δίκαιοι καὶ
ἀδίκους· οὐ γὰρ γρηγορήσας θελὼν καὶ ἡμεῖς εἶναι
μιμηταὶ οὐκ ἔχεται· γινώσκοντες ὅτι οὐδὲν καὶ ὁ
πατὴρ ἡμῶν ὁ οὐρανόθεν καὶ ὁ γῆθεν· ἐγὼ πάν-
τοια εἰς ὑμᾶς ἐκκυρίω, ὅτι ὅσον ἄλλο φρονέ-
σει· διὸ καὶ διαφέρω γράφω τῇ ἀξιοθῆναι ἀπὸ
ὑμῶν· παρακαλῶν ὑμᾶς· μίαν πίστιν καὶ ἐν
κηρύγματι, καὶ μίαν ἀναρχίαν καὶ ἀκαταρτίαν· μία γὰρ
ἐστὶν ἡ σὰρξ τοῦ κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐν αὐτοῦ ῥαίμα
τοῦ σώτος ἡμῶν ἐκ γένεσιν· εἰς γὰρ ἅπαντας τοὺς πασὶν
ἐσθύνθη καὶ ἐν πόλεον τοὺς ὅλοις διενεμήθη·
ἐν θυσίᾳ καὶ ἰστοῖς πάντων τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ εἰς ὅτι
σώσας ἡμᾶς ἐκ παντοφύλου, καὶ τοὺς ὁμιλημένους
τοὺς σωδούλους· ὡς καὶ καὶ εἰς ἀνέννητος ὁ
θεὸς καὶ πατὴρ· καὶ εἰς μονογενὴς υἱὸς τοῦ θεοῦ καὶ
ἀνθρώπου· καὶ εἰς ὁ παρὰ ἐκκλησίαν τοῦ πνεύματος
ἀληθείας· ἐν δὲ καὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ἡ πίστις καὶ
καὶ τοῦ βαπτίσματος ἐν· καὶ μία ἐκκλησία· ἡ ἰδρυμένη

οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, ἀπὸ τρυφῶν ἕως τρυφῶν
ἐν τῇ αἵματι τοῦ χεῖρος οἰκείοις ἰδρωσὶ καὶ
πόνοις· καὶ ὑμᾶς οὕτως, ὡς λαὸς τρυφουμένων, καὶ
ἔθνος ἁγίων, ἐν ὁμονοίᾳ πάντα ἐν χεῖρσι ἡμετέ-
ραν· αἰτῶμαι καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἐν πόλιν ἐν φέ-
βω θεοῦ· αἱ πόρθεν τοὺς χεῖρας ἐν ἀφθαρσίᾳ, οὐ·
ἐδέχασθαι ἡμᾶς, ἀλλὰ τοῦ κρείσσονος ἐφίε-
σθαι· οὐκ ἐπὶ δὲ βολῇ σωμαφείας, ἀλλ' ἐν
κατησθέντων μελέτης· ταῖς ἐκκαταστάσεσιν
τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν, καὶ ἐφ' ἑαυτοὺς ὡς σωε-
ροὺς θεοῦ εἰς τὴν ὑμετέρην γεννησὶν· οἱ δὲ οὐχοὶ
ἐν πολίτῃ τοῖς κυρίοις ἐν θεῷ, ἵνα χεῖρας
ἀπελεύθεροι γένησθε· οἱ δὲ ἄδελφοι ἀπαύτα τοὺς
γυναικῶν ὑμῶν, ὡς ὁμοδούλους ἑαυτοῦ, ὡς οἰκίαν
σώμα· ὡς κεινωνοὺς βίου, καὶ σωζομένους ἱκενοτο-
νίας· αἱ πόρθεν τοὺς μένον τοὺς χεῖρας ἐν φέβω
μεν ἔχοντες, καὶ τοὺς αὐτοὺς πατόντες ἐν ταῖς ἐλπίσιν·
φωτίζομεθα ὑπὸ τοῦ πνεύματος ὁναίμεθα ὑμῶν
τῇ ἁγίᾳ συνέσει, ὡς ἡγία, ὡς ἰησοῦ τοῦ νυν· ὡς
μεληχιστὸν ἐκ ὧν ἀγιασμοῦ· ὡς ἱεραμίου· ὡς τοῦ
βασιλεὺς ἰωάννου· ὡς τοῦ ἡγετῆρος μένου μεθ' ἡμῶν·
ὡς ἱερογέρου· ὡς ἡγου, ὡς ἱεροδίου, ὡς κλημῆδος

ἰδὼν ἐν ἀνείκῃ ἐξαχθόντων τὸν βίον· οὐ γάρ τινος
λοιπούς μακαρίους ὅτι γάρ μοι προσομιλήσαν
τοῦτοι ἐν ἡσθλίᾳ ἀρετῇ· ἐυχόμεθα γὰρ ἄξιός θεός
ἀρεταῖς, πρὸς τοιοῦτ' ἔχουσιν αὐτῶν ἀρετῶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ· ὡς ἄβρααμ καὶ ἰσαακ, καὶ
ἰακώβ· ὡς ἰωσήφ καὶ ἰσαίου· καὶ ἰδὼν ἄλλων προ-
φῆτῶν· ὡς πατρὸς καὶ παύλου καὶ ἰδὼν ἄλλων
ἀποστόλων γάρ μοι προσομιλήσαντων, ἀλλ' ὑπο-
προθυμίας τῆς φειλῆς προῆμυ· ὅτι ἔνοιᾳ
αὐτοὺς ἔχον ἐκείνους· οἱ πατέρες ἐκρέφει
τοὺς ἐαυτῶν παῖδας ἐν παιδείᾳ καὶ νόμῳ θεοῦ
κυρίου καὶ διδασκαλίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἰερεὺς γράμματα
καὶ καὶ ἔχουσιν πρὸς τὸ μὴ ἀρετῇ χεῖρ· καὶ ἔ-
δεφον ἐκρέφει πατὴρ δίκαιος· ὡς ἰδὼν
ἰὼν ἐν φρονήσει καὶ ἡσυχίᾳ αὐτοῦ· οἱ κληρο-
νομοῦν τοιοῦτοί κέ ταις προσέχουσιν, ὡς ὁ γὰρ ἰωβ
ἐδίδασκε· μία γὰρ φύσις· καὶ ἐν τούτῳ τῆς ἀ-
φροσύνης· ἐν τῇ χειρὶ, οὔτε δούλος, οὔτε
ἐγγύθιος· οἱ ἀρχιερεῖς παιδαρχήσαντες ἰδὼν καὶ
θεοὶ· οἱ στρατιῶται τοιοῦτοι ἀρχεῦσιν· οἱ δ' ἄλλοι
τοιοῦτοι πρεσβυτέρους· ἀρχιερεῖσιν οἱ πρεσβύτεροι
καὶ οἱ δ' ἄλλοι καὶ οἱ λοιποὶ κληρὸς ὅλα παρὰ τὸν

καὶ τοιοῦτο ἐστὶν ὡς καὶ τοιοῦτο ἄρχουσι καὶ
 ἰδοὺ καὶ ἐγὼ, ἰδοὺ ὡς ἐστὶν ὡς ἐστὶν ὡς ἐστὶν
 ὡς ὅτι οὗτοι ἰδοὺ πατέρι καὶ οὕτως ἡ ἐν ὧ τῶν δια-
 πόντων σὺ δὲ λαὸν ἐστὶν καὶ αἰχμηταὶ μὴ
 ῥεμβοὶ μὴ λίχνοι μὴ ὅτι περὶ τοῦτο, ἀλλ' ὡς τοῦ-
 τοῦτο ἡ σκεμνοτάτη ὡς ἡ δὴνα ἡ σωφρονεστάτη.
 ταῦτα οὐχ ὡς ἀπόστολος ἀρχαῖα ἀπομαρτυροῦμαι. ἵνα γὰρ
 εἴμι ἐγὼ, ὅς οἱ ἡτοῖοι τοῦ περὶ μου, ἵνα ἰδοὺ μὴ
 ἑμαυτὸν ἀκρίτως εἴπω, ἀλλ' ὡς οὐκ ἐστὶν ὁτι
 ὑμῖν, ὑποφωτιστοὶ ταῖς ἐν ὧ τῶν ἀνέχων ἀδελφοί μου
 ἰδοὺ ἐκκαυχόμενοι ἀγαπῶν ὑμᾶς καὶ ὑποβε-
 βλήμενος, ἀσφαλίζομαι ὑμᾶς οὐκ ἐγὼ δέ,
 ἀλλὰ δι' ἐμοῦ ὁ κυρίου ἰησοῦς ἐν ὧ δὲ δεξιῶς
 φοβοῦμαι μάλλον· ἐν ἡμεῖς ἐμὴ δύναμις ἀπὸ τῆς
 ἀλλ' ἡ προσευχὴ ὑμῶν εἰς θεὸν με ἀπαρτίησιν
 ἵνα ὡς ἐκρήθην ἐπιπύχω, προσφύγων ἰδοὺ
 χαλεπὴ ὡς ἐστὶν ἰησοῦς χριστοῦ καὶ τοιοῦτο ἀπο-
 στόλος ὡς προσβυλεύω ἐκκλησίαν καὶ τοὺς
 περὶ ταῦτα δὲ ἀγαπῶ, ὡς ἡμεῖς καὶ ταῖς ἐκκλησίαις.
 ὡς ἰδοὺ αὐτοῦ πνεύματος μετὰ ὑμῶν οὐ καὶ
 οἱ ἀπόστολοι· ὡς γὰρ οἱ φερόμενοι περὶ τῆς καὶ
 φερόμενοι ἀπόστολοι ἐν καὶ ἰδοὺ αὐτοῦ ἐκκλησίαν ποικίλην

[illegible]

αὐτοὺς ὁ δὲ λαός· καὶ ἔτιν ὁ τοιοῦτος σίμωνος
τοῦ μαθῆται, ἀλλ' οὐ τοῦ ἁγίου πνεύματος μαθητὴς.
ἐδύλες γὰρ μὴ εἶναι θεόν· ὁ μετὰ γὰρ καὶ χειρὸν
ἰησοῦ, ἵχθον δὲ ἀνθρώπου εἶναι νομίζει τὸν κῆ.
ἔχον θεὸν μετὰ τὴν καὶ σοφίαν καὶ χεῖρον θεοῦ. ἀλλ' ἐκ
ἵχθου καὶ σώματος αὐτοῦ εἶναι νομίζει· ὁ τοιοῦτος
ὅφεις ἐστὶν ἀπάτης καὶ πλάνης κηρύττων ἡδύπαυ-
λαι ἀνθρώπων· καὶ ἐστὶν ὁ τοιοῦτος πένθος ἰλλ
δὲ λαοὶ δὲ ὡς ἡδύ κλινὴ βίων· ἐδύλες ταῦτα μετὰ
ὁ μετὰ γὰρ φθορὰ καὶ μεχυσμένη καὶ πλάνη νόμι-
μον μίξιον, καὶ ἰλλῶν παίδων γῆρας, ἢ ἵνα ἰδὼν
βρυμάτ' ὀδεύεται, ὁ τοιοῦτος ἐνοίηται ἔχει τὸν
δοξαζόμενον τοῦ ἀποστόλου· ἐδύ τὸ πρῶτον καὶ τὸν
καὶ ἁγίον πνεῦμα ὁ μετὰ γὰρ, καὶ ἰλλῶν τίσιν ἡδύ-
παι· δόκησιν δὲ χεῖρ ἰλλ ἐν σώματι τῶν, καὶ τὸ
πάθος ἡδύπαυται, ὁ τοιοῦτος ἡρὴν πλάνη
ἐστὶν, οὐ γὰρ τὸν ἰδὼν χεῖρον φόνων ἰουδαίων· ἐδύλες
ταῦτα μὴ, ὁ μετὰ γὰρ, καὶ ὅτι θεὸς ἔχων ἀνθρώπου
σώματι καὶ τῶν, ὡς ἐν αὐτῷ ὁ ἔχων, ὡς ἵχθον
ἐν σώματι, δὲ τὸ ἐνοίηται εἶναι θεόν, δι' οὗ καὶ
ἀνθρώπου καὶ ἵχθου, χεῖρ δὲ τὰς πλάνης ὁ μετὰ
μίξις ἀποδείξει εἶναι, καὶ τὸν εὐδαιμονίας

[illegible]

ἐκβαλῶσα μὴ εἶναι ὡς ἀλλοτρίαν· μετὰ ἡφῆσ' οὐκ
ἐμὸς ὄχλος, ἀλλὰ θεοῦ. ἰδοὺ ἀδιστάτω προσερχέ-
ται καὶ ἰδοὺ πρὸς βυθίῳ, καὶ τοῖς ὀδυνημένοις· εἰδὲ ὑπο-
ψένεταί με ὡς περ μαθόντα τοὺς μυστήτων ἱνῶν
λέγειν ταῦτα, μαρτύρῃ δ' οὐκ ἐδέξαμαι· ὅτι ἀπὸ
σώματος ἀνθρώπου ὀκέτων· τοῦ πνεύματος, ἀκη-
ρυξέν μ' ἐλθὼν· ἰαδὲ, χωρὶς ἀδιστάτου μηδὲν
ποιεῖτε, ἰδοὺ ἔρχεται ὑμῶν ὡς ναὸν θεοῦ τηρεῖτε·
ἰδοὺ ἐνώσιν ἄρχαί τε· τοὺς μείζονας φεύγετε· μι-
μηταὶ γίνεσθε παύλου καὶ ἰωάννου ἄλλων ἀποστόλων
ὡς καὶ αὐτοὶ τοῦ χριστοῦ· ἐγὼ μὲν οὖν τοῦ ἰδίου ἐποί-
ομαι, ὡς ἀνθρώπος εἰς ἐνώσιν κατηλίσσιντος· ὅτι
ἐλθὼν καὶ τοῦτο· ὅτι οὐδ' ἔλασας τὸ γινώσκω καὶ ὁρ-
γὴ καὶ μῆσος, ἐκείθεν ὁ θεὸς ὁμιλοῖται· παροῖν οὖν
τοῖς μετὰ μου οὖσιν ἀφ' ὧν ὁ θεὸς ἐδήσασκεν ὑμῶν
εἰς ἐνώτητα χριστοῦ, καὶ σωεσθῆτε τοῦ ἀδιστά-
του· πιστὸν ἡ χάρις ἡ ἰησοῦ χριστοῦ, ὅτι ἡ χάρις
ἀφ' ἡμῶν πάντα σωθήσονται ἀδικίας παρε-
νηκαὶ οὖν ὑμᾶς μηδὲν κατ' ἐρίδιον πράττετε.
ἀλλὰ κατὰ χρηστομάθειαν· ἡγουσάμεθα ἱνῶν λε-
γόντων, ὅτι ἐδύμη ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἔνθα τοῦ ἁγίου
πνεύματος οὐκ ἔστιν· τοῖς δὲ τοῖς οὖτοις ἐγὼ λέγω· ὅτι

ἐμοὶ ἀρχαὲς ἐν ἰησοῦς ὁ χριστός· οὐ παρανοῶμαι,
πρόδηλος ὁ λαός· ἀθιγνότητά ἐστιν ἀρχὸν τοῦ
θεοῦ αὐτοῦ καὶ ὁ θαλάσσης καὶ ἡ θάλασσα τοῦ αὐτοῦ.
καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ αὐτοῦ· ἐν οἷς θέλω ἐν τῇ προσευ-
χῇ ὑμῶν διηγουμένη· ὁ ἀπίστων ἰδὲ εὐαγγελίῳ,
πάντων ὁμοῦ ἀποστόλων· οὐ γὰρ πρὸς καίτοι ἰα ἀρχαί
τοῦ πνεύματος· σκληρὸν τὸ πρὸς ἐκείνους χα-
ρίσαι· σκληρὸν ἰδὲ χριστῷ ἀπίστων· σκληρὸν τὸ ἀπε-
λεῖν τὸ κήρυγμα ἰδὲ ἀποστόλων· καὶ οἱ μὲν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ τοῦ λόγου δόκοντες· κρείσσον δὲ ὁ ἀρχιερεὺς.
ὁ περὶ τὸν μένος ἰα δόξα ἰδὲ δόξαν· ὅς μόνος περὶ-
σσεύεται ἰα κρυψαῖα τοῦ θεοῦ· καὶ αἱ αἰχμαλωτίαι,
καὶ τοῦ θεοῦ δυνάμεις· ὅς μόνος ὁ πατριάρχης καὶ ὁ ἱερεὺς
ὁ χριστός ὁ τοῦ πρὸς ἡμῶν· διού ὁ πατήρ ἰα πάντα
πεποίηκε· καὶ ἰδὲ ὅλων πνεύματος· οὕτως θεὸς ἡ καὶ
τὸν πρὸς ἡμῶν ὁ δὸς· ἡ πέτρα ὁ φραγμὸς· ἡ
κλεις ὁ ποιμὴν· τὸ ἱερόν· ἡ θύρα τοῦ ἔνσεως.
διὸς εἰσέλθον ἀφ' ὧν καὶ ἰσάκε καὶ ἰα κωβ.
μωσοῦ καὶ ὁ σὺ μωσοῦ καὶ ἡ προφητῶν χροῖς· καὶ οἱ
ἐν τοῖς ἱεροῖς οἱ ἀπόστολοι· καὶ ἡ νύμφη τοῦ χυ-
μοῦ ἡς· φρονεῖς λέγω ἐξέχετο τὸ οἶκον αἷμα· ἵνα
αὐτῇ ἐξορκισθῇ· πάντα ταῦτα εἰς ἐνώπιον τῆ

ἐνὸς καὶ μένου ἀληθινοῦ θεοῦ· ἐξαίρετον δὲ τί ἐχει
τὸ εὐαγγέλιον ἢ τὴν παρουσίαν τοῦ σωτῆρος ἡμεῶν
ἰησοῦ χριστοῦ· τὸ πάθος· αὐτῷ ἢ τὴν δυνάσασιν· ἀ-
λλὰ οἱ προσφῆται καὶ τῆς γλώσσης λέγοντες, ἕως ἡμέ-
ρῃς ἔλθῃ ὁ ἀπόκειναι, καὶ αὐτὸς προσδοκῇ μένειν·
ἢ ταῦτα ἐν τῷ εὐαγγελίῳ περὶ ἡρώδου· πορευθέντες
ἢ μαθητεύσατε πανταχοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν
ἢ αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ
ἁγίου πνεύματος· πανταχοῦ ὁμοῦ καὶ ἑκαστοῦ· ὄνομα
οἱ προσφῆται· οἱ ἀπόστολοι· τὸ πανταχοῦ ὁμοῦ
τὸ δὲ ἡμεῶν τὸ ἐν τῷ πατρὶ, μένον ἐν τῷ ἀποστόλῳ ἀλη-
θινῷ· ἀπειθὴς ἢ τὴν προσευχὴν ὑμῶν καὶ τὰς ἀρχα-
ρχὰς ἃ ἔχει ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἰησοῦ, ἀπὸ τῆς λαλῆσαι
ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἢ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν τῷ ἁγίῳ· τῆς
σύριδος, πρὸς τὸν ἑαυτῶν ὡς ἐκκλησίαν τοῦ
χριστοῦ ἢ τῆς ἐκκλησίας, εἰς τὸ προσευχῆσαι ἐκ
θεοῦ προσεύχῃ, εἰς τὸ συνηχῆσαι αὐτοῖς
ἐν τῷ αὐτῷ ἡμεῶν, καὶ δεῖξαι τὸ ὄνομα τοῦ
θεοῦ· μακάριος ὁ χριστὸς ἰησοῦς ὁ ἡμεῶν
ἰησοῦς τοῦ αὐτοῦ ἀληθινοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ σπουδάζ-
ετε, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ δεῖξαι τὸν θεόν, ὡς ὑμεῖς
οὐ πάντες ἀδελφοὶ τῷ ὀνόματι τοῦ θεοῦ ὡς ἐν

αἱ αἱ ἐπίστα ἐκκλησίαι. ἐπεμύθη ὑποσηΐους.
αὐτὰς, προσφύτους κηδεμένους. ὅρι δὲ φίλω-
νος τοῦ δευτέρου, ἀνδρὶς ἀποκίχικας μεμάρ-
τυρουμένου. ὅς κη καὶ ἐν χρόνῳ ὑπεράλειψαι ἅμα
ταῦτα, κη δὲ ἄποδοι δὲ ἄποδοι ἐκτεκτο. ὅς ἀπὸ σὺ-
είας μοι ἀνδρουθῶ, ἀπολαύει δὲ μοι ἰαβίω. οἱ κη
μαρτυροῦσιν ὑμῖν. καὶ ἰαβίω δὲ καὶ ἀνδρουθῶ ὅρι
ὑμῖν, ὑπὸ ὧν ἐδέξαδε αὐτοὺς, προσδέξαι
κη ὑμασὶ ὁ κύριος. οἱ δὲ ἀλλήματα σάββας αὐτοὺς.
λυτρωθῆναι σάββαν ἡ χάρις ἡ ἰησοῦ χριστοῦ. τοῦ μή
βουλομένου τοῦ θάνατον τοῦ ἀμαρτωλοῦ, ἀλλὰ
ἡλιμνησέναι. ἀποδέξαι ὑμασὶ ἡ δὲ ἄλλη ἡ
ἀδεχθῆναι τῶν ἀνθρώπων. ὅθεν καὶ ἰαβίω ὑμῖν
δὲ βούλου, πεμψέναι ἅμα ἀπὸ ἐφείων
κη σκυρναίων, εἰς χρονονίμης, οὓς ἅμαίλει
ὁ κύριος ἰησοῦς χριστός, εἰς ὃν ἐχθίζουσιν. ὅρι
ἡ ψυχὴ τῶν ἐν ματι. τίσει δὲ ἄλλη ὁμονοία. ἐρῶ
δε ἐν κυρίῳ ἰησοῦ χριστῷ, ἡ καὶ ἡ ἐχθίζῃ ἡ
ἐν δὲ τῶν ἐν ματι.

Ι τοῦ αὐτοῦ πρὸς σκυρναίους. αὐτὸς. 8.
Γνάριος ὁ κη θεοφόρος, ἐκκλησία θεοῦ πρὸς ὑμῶν
σου, καὶ τοῦ ἡλιμνησέναι τοῦ αὐτοῦ ἰησοῦ χυ

ἡλεημένη ἐν πολλῇ χάρισματι· πεπληρωμένη
 ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ, ἀνυσταμένη οὐσιν πολλοῖς χάρι-
 ματος· θεοπρεπὲς αὐτῇ καὶ ἀποφόρων ἡ οὐσιν
 ἐν σκηνῇ τοῦ αἵματος, ἐν ἀμώματον ἐν ματὶ καὶ
 λόγῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, τὸν δι' αὐτὸν
 οὕτως ὑμᾶς σοφίσαντα· ὁνόσα τὰ ὑμᾶς ἡμεῖς
 ἡσυχίαν ἐν ἀκίνητῳ πίστει, ὡς ἐκτεθηλω-
 μένους ἐν τῷ ἁγίῳ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ
 θεοκίλῃ καὶ πνεύματι· καὶ ἐδρεσκεμένους ἐν ἀγάπῃ
 ἐν τῷ αἵματι τοῦ χριστοῦ πεπληρωφορμένους
 ὡς ἀληθῶς εἰς τὸν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν τὸν
 υἱὸν τοῦ πατρὸς παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκ τῆς
 οὐσίας τοῦ πατρὸς γεννητὸν ὁμοούσιον τῷ πατρί· ὅντα δι' ἐκείνου
 δαδὲν καὶ τῇ μαρίᾳ τοῦ πατρὸς τοῦ θεοῦ· γε-
 ννητὸν ὑπὸ τῷ ἁγίῳ, ἵνα πληρωθῇ πα-
 ρακλητικῶς ὑπ' αὐτοῦ· πολίτευσάντες ὅσιν
 ἀμώματοι· καὶ ὡς πόλιν τοῦ πλάτους καὶ
 ἡρώδου τοῦ τετραρχοῦ καὶ ἡσυχίου τοῦ ἁγίου
 ἐν θεοῖς ἀληθῶς· αἰσίου καὶ ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀπόστο-
 λικῆς μαρτυρίας αὐτοῦ πάσους, ἵνα ἀρῇ σὺς μεν
 εἰς τοὺς αἰῶνας διὰ τὸν ἀνάστασιν, εἰς τοὺς αἰῶ-

καὶ πῶς αὐτοὺς εἶπε αἱ Ἰουδαίους· εἶπε αὖ ἐρ-
 σὶν· αἱ ἐνὶ σὺμαλὶ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ· ταῦτα
 γὰρ πάντα ἔπαθεν δι' ἡμᾶς· καὶ ἀληθῶς ἔπαθεν καὶ
 οὐ δοκῇσι, ὡς καὶ ἀληθῶς δύνει· οὐχ ὡς τὸ ἴνα
 ἴδω ἀποψῶν ἐπαισχυνόμενοι ἡμεῖς τοῦ ἀνθρώπου
 παροῦν, καὶ τὸν σταυρὸν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον χε-
 ρουσὶν, ὅτι δοκῇσι καὶ οὐκ ἀληθεῖα δυνείληθε
 ἐν ἡμῶν παρθενοῦ σῶμα· καὶ ἰδοὺ πᾶσι
 ἀποψῶν ἡμεῖς τοῦ εἰπόντος· ὁ λόγος ἔστι ἐν αὐτῷ·
 καὶ λῦσατε τὸν ναὸν τοῦτον καὶ ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν
 ἔλθω αὐτὸν· καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀποστήσεται παρὰ
 ἐκείνου πρὸς ἡμᾶς· οὐκ ἐστὶν ὅρος ἐν ἑσπέρᾳ
 ὡς κησεν· ἡ σοφία γὰρ ἐκείνη ὡς ἐδήμεισεν οἶκον·
 ὅρος τὸν αὐτοῦ ναὸν λυθῆναι ὑπὸ τῶν χεῖ-
 ρῶν Ἰουδαίων, δύνεισεν ἡ τρίτη ἡμέρα· ὁ
 λόγος ὑψωθείσεν αὐτοῦ τὸ σῶμα, καὶ τὸν ἐν
 τῇ ἐρήμῳ λαλήσῃ ὄφιν, πάντα εἰλκυσε πρὸς
 αὐτὸν εἰς σωτηρίαν αἰώνιον· ἐπὶ δὲ οὐκ ἐμὲ
 γινώσκων καὶ σταυροῦ γινώσκων αὐτὸν ἐν σῶμα
 γεγονέναι μένον, ἀλλὰ καὶ μετὰ ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτοῖς
 ἐν ἑσπέρᾳ αὐτὸν οἶδα, καὶ πᾶσι τοῖς ὄντα· καὶ ὅτε πρὸς
 τοῦ πᾶσι ἦλθεν, ἔφη αὐτοῖς· ἡμεῖς ἐμεῖς
 (φωσφαιρέμε)

κ' ἰδεῖτε. ὅτι οὐ καί με δαιμόνιον ἀσώματον. πᾶς
 γὰρ ὁφείκει καὶ ὅσα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμέ θεωρεῖτε
 ἔχοντα. καὶ τὸ θωμά χαίει. φέρετε τὸν δακτύλῳ σου
 εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν. καὶ φέρετε τὴν χεῖρα σου καὶ
 ἐλάτε εἰς τὴν πνευμάτου. καὶ ὡς αὐτὸς ἀνίσταται
 ὡς αὐτὸς εἶπεν ὁ χριστός. διὸ καὶ θωμάς φησὶν αὐτῷ
 ὁ κύριός μου καὶ ὁ θεός μου. ὁ γὰρ τοῦτο καὶ
 θωμάς καὶ πνευμάτου. μικρὸν γὰρ εἰπὲν ὁ βρε
 καὶ τῶν ἡλῶν. οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ αὐτοῦ
 ἐάντων αὐτοῖς ὅτι ἄληθως, ἀλλ' οὐκ ὁδοῦν ἐχέει
 καὶ οὐκ ἐφάρμα αὐτοῖς καὶ σωατοῖν, ἄλλ' οὐκ ἡμῶν
 ὅλων λαοῦ καὶ ἡλῶν. καὶ οὕτως σωατοῖν ὅσον βλα-
 πόντων αὐτῶν, ἀνέχεται πρὸς τὸν ἀποστειλόμενον
 αὐτὸν. σωατοῖν αὐτῶν πᾶσιν ἐχέμενος μετὰ δόξης
 καὶ δωδόμεως. φασὶ γὰρ λαοὶ καὶ οὗτος ὁ ἰησοῦς
 ὁ ἀνέχεται αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐχέει
 σελαιὸν τρέπον ἐξέασατε αὐτὸν παρενόμενον
 εἰς τὸν οὐρανόν. εἰδὲ δὲ δυνευσωματος φησὶν ἔρχε-
 αὶ αὐτὸς μετὰ τῆς τοῦ αἰδῶτος, πᾶς αὐτὸν καὶ ὅλῳ
 οἱ ἐκκλησίαι καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἡλῶν καὶ τῶν ἡλῶν
 αὐτοῖς ἀσώματ' γὰρ, οὐτε εἶδος, οὐτε χροακτής
 ἐστὶν ἡ τμήμα βίου μετὰ τῶν ἡλῶν διὰ τὸ αὐτῶν

ἰησφύσεως. ταῦτα δὲ παροικῶν ὑμῖν ἀγαπητοί. εἰδὼς
ὅτι καὶ ὑμεῖς οὕτως ἔχετε. περὶ χαλῶ δὲ ὑμᾶς
ἀπὸ ἰων. θηρίων ἰὼν ἀνθρώπων μορφῶν. οὐδ' οὐ μόνον
ἀποστρέφεσθε χεῖρ, ἀλλὰ καὶ φεύγειν. μόνον δὲ προ-
σευχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν, ἐδύτω δὲ μετ' ἀπολήσονται. εἰ-
ργὸν ἰσοδοκὸν ἐν σώματι βέβηκεν ὁ κύριος, καὶ ἰσοδοκὸν
ἐσαυρώθη, καὶ ἰὼν ἰσοδοκὸν δὲ δεμαί. ἰδὲ καὶ ἐμαυτὸν
ἐκ δόξης ἰὼν δόξῃ. πρὸς πυρ. πρὸς μάχην.
πρὸς θηρία. ἀλλ' οὐ ἰσοδοκὸν, ἀλλὰ ἰὼν ὅτι πόρτα
ὑπομνήσθη χεῖρας, εἰς ἰσοσυμπαθῆ αὐτοῦ αὐτοῦ
καὶ ἐν δόξῃ αὐτοῦ. οὐ γὰρ μετ' ἰσοσυμπαθῆ αὐτοῦ, οὐ
ἴνες ἀποσύντες ἡρνήσαντο. καὶ συνηγοροῦσι τῷ κυ-
ρίῳ καὶ τῇ ἀληθείᾳ. οὐδ' οὐκ ἐπέσθην αὐτῷ προ-
φητεῖαι. οὐδ' ὄνομα ὁμωσέως. ἀλλ' ὅτι μέλει
καὶ ἰὼν ἐναγέριον. ἀλλ' οὐδὲ ἰὼν ἡμεῖς ἰὼν κα-
τὰ δόξα παθήματα. καὶ γὰρ ὅτι ἡμῶν ἰὼν αὐτὸ
φρονέοι. ἰὼν γὰρ ὡφελὲι εἰς μέγα ἀγαθόν. ἰὼν δὲ
κύριον μου βραχισφηνῶ, μὴ ὁμοχρῶν αὐτοῦ. ὅτι
καὶ φρόνον θεόν. ὅτι ἰὼν μὴ γέλω. ἰσχυρῶς αὐτοῦ
ἡρνήσθαι. ὡν νεκροφόρος. ἰὼν δὲ ὀνόματα αὐτῶν
ὅτι αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐδόξε μοι εἰσελθεῖν καὶ
ἡμῶν ἰὼν αὐτῶν μνημονεύειν, μέλλεις οὐ μετ' ἀπολήσονται

μηδείς πρὸς ἀνάσσει, ἰδὲ μὴ πῖσι συστῇ χεῖρὸν ἰησοῦ
 εἰς θανάτου πεπονημένῃ· καὶ ὁ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ
 καὶ ἰοπαθός, καὶ ἰοαῖμα ὁ ἐξέχευεν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσ-
 μου σωτηρίας, ὅτι ζωὴς αἰωνίου ἐνέξαται. καὶ ἡμῶν
 σίλεις ἡ καὶ ἡμῶν ἰσχυροῦς καὶ ἡμῶν ἀρχὴν καὶ ἡμῶν ἰδιώτης.
 καὶ ἡμῶν ἀσπότης, ἡ δούλος, ἡ γυνὴ ὁ χωρὶς χωρεῖται.
 ὁ αἰσθάνων, αἰσθάνεται ἰοπαθός καὶ ἀξιώμα καὶ τῶν τοῦ
 μηδὲνα φύσιν αὐτοῦ αἰδοῦν καὶ περὶ αὐτοῦ μηδὲνα
 ὑπερβύσκει. ἰοπαθός ὅλον ἐστὶ πᾶσις ἡ εἰς θεόν καὶ ἡ εἰς
 θεὸν ἐλπίς ἡ τῶν προσδοκωμένων ἀγαθῶν ἀπό-
 λυσις· ἀγαπήνεται ὁ ἰοπαθός, καὶ ἰοπαθός φύλον.
 ἀγαπήσεις γὰρ κρείον ἰοπαθός σου ἐξ ὅλης τῆς καρ-
 διας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου, καὶ ἰοπαθός
 τῶν σοφῶν σου ὡς ἑαυτὸν καὶ ὁ κρείων φησὶν αὐτῷ
 ἐστὶν ἡ αἰωνία ζωὴ ἰοπαθός κείνῳ ἰοπαθόν ἀληθινόν
 θεόν, καὶ ὅν ἀπέστειλεν ἰησοῦν χεῖρὸν καὶ εἰς
 ἡμεῖς καὶ ἐν δόξῃ ὑμῶν ἵνα ἀγαπαῖτε ἀλλή-
 λους· ἐν ταῦτα ἰοπαθός δύσιν ἐν τοῖς ὅλοις ὅλοις
 ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμεται καὶ ἡμεῖς αὐτοῖς
 οὕτως τοὺς ἐν τῇ δόξῃ ὑμῶν πᾶσι νομοθετοῦσιν.
 ἴστωσαν εἶναι ἰοπαθός τοῦ χεῖρὸς πᾶσι ἀποστό-
 λους καὶ ἀγγέλων ἔχουσιν ἀγάπησιν αὐτοῖς ὅ

μέγαν τὸν προσδοκῶν αἰολοῦσι· ἰά· παρόντα ὡς
 αὐτὰ ἐργίζονται· ἰαί· ἐντοχὰς παρορασί· χηρὰ καὶ
 ὀρφανὸν παρορασί· θλίβομένων δακρυόεντων· δεδε-
 μένων βελῶσι· τὸν στυγρὸν ἀδαισχυρόντα· ἰο· πα-
 ρος χλευάζουσι· ἰω· δὲ μάλα σὺ καμῶδουσι· ἔ· ἴστοι-
 εῖσι τοὺς ἀρχηγὸν δαίμονος· τὸν τὸν ἀδαισχυ-
 ρὸν γινώσκοντες τὸς ἐντοχὰς ἐξέωστος· τὸν τὸν
 ἀβελὴν δὲ τὸν ἡγῶν ἀποκτείνοντος· τὸν ἰω· ἰω· β-
 ρυτεύοντος· τὸν ἡγῶν γοργῶντος ἰ· ἡσὺ· τὸν ἰω·
 ἰω· δὲ δὲ τὸν ἐξαιτῶν δαίμονος σινιαιστωῶν ἰω· ἀπο-
 τόνων ἰω· πίστιν· τὸν ἰω· ἰω· δαίμονος· τὸν ἰω· δαί-
 μονος ἰω· κύριον· τὸν κύριον ἐν τῷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἰω·
 τὸν ἀπειθείας· ὡν· ῥύσεται ἡμᾶς κύριος ἰ· ἡσὺς
 χεῖρας· ὁ δὲ ἡγεῖς μὴ ἐκλείπειν ἰω· πίστιν ἰω·
 ἀπο τόνων· οὐχὼς μὴ αὐταρκῶν φύλαξαι αὐτῶν·
 ἀλλ' ὡς χεῖρων τῇ τοῦ πρὸς ὑπεροχῇ· πρὸς π-
 οῦν ἔστιν ἀπέχεσθαι ἰω· τοιοῦτων· καὶ μήτε ἡσὺ-
 δίδω· πρὸς αὐτὸν χεῖρας, μήτε ἡσὺν· πρὸς ἡμῶν
 δὲ νόμον καὶ προφήταις, καὶ τοῖς ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν
 ὑμῶν τὸν σωτήριον λόγον· ἰα· δὲ δὲ δαυτῶν ἡμῶν
 αἰρέσεις, καὶ τοῦ ἰα· σχίσαι· τοιοῦτον, φάνταζε
 ὡς ἀρχὴν ἡμεῶν· πάντες ἰω· ἀπο τόνων αἰετοῦ

इष्टः

ἡ πνεύματος

ὡς ὁ χεῖρος Ἰησοῦς ἰὼ παύει· καὶ ἰὼ προσευχόμενος
δὲ, ὡς ἰοῖσ' ἀποστόλοις· τοὺς δὲ ἀρχιερεῖς
πείθει ὡς θεοῦ ἐντολῶν ἀπαρνησάμενους· μηδεὶς
χωρὶς ἀδικοῦ πονηροῦ κατέτω ἰὼν δὲ κηρύττων εἰς
ἰὼ ἐκκλησίᾳ· ἐκείνη βεβαία εὐχαρίστια ἡγε-
ῖται, ἡ ὑπὸ ἡμῶν ἀδικοῦ πονηροῦ οὐρα· ἡ ὡς αὐτὸς ἰὼ, τὴν ἀδικοῦ πονη-
ρῶν ἐκείνη· ὅπου δὲ φανή· ὁ ὅτι σὺ πονῶν· ἐκείνη ἰὼ πον-
ηρῶν ἐκείνη, ὡς φανή· ὅπου ὁ χεῖρος, πᾶσα ἡ οὐρανὸς
συνεστα· πᾶσι τῶν ὡς ἀρχιερεῖς ἐκείνη ἰὼ δυνάμει
κυρίου· καὶ ὁ χεῖρος πᾶσι τῶν πονηρῶν φανή· οὐκ ἐξο-
μολογούμενοι τοῦ ἀδικοῦ πονηροῦ, οὔτε βαπτίζουσιν, οὔτε
προσφέρουσιν, οὔτε οὐσίαν προσκομίζουσιν· οὔτε δὲ
ἐκείνη ἀδικοῦ πονηροῦ· ἀλλ' ὡς ἐκείνη οὐκ ἐκείνη κατένευ-
σεν τοῦ θεοῦ· ἵνα ἀσφάλες ἡ καὶ βεβαίον· πᾶσι δὲ
δὲ ἀντιπρόσθετα εὐχόμενοι ἐκείνη πονηρῶν δὲ ἀντιπρόσθετα ἡμᾶς
ὡς ἐκείνη οὐρανὸν ἐκείνη οὐρανὸν κατένευσεν· ἐκείνη δὲ
ἀδικοῦ πονηροῦ οὐκ ἐκείνη οὐρανὸν κατένευσεν· ἰδοὺ γὰρ δὲ οὐρανὸν
καὶ ἰὼ ἐκείνη οὐρανὸν κατένευσεν· ἡμᾶς φανή
καὶ ἰὼ οὐρανὸν καὶ βασιλεία· ἐκείνη δὲ φανή· ἡμᾶς
ἐκείνη οὐρανὸν· ὡς αἰὶον ἰὼ ὡς καὶ οὐρανὸν· ἀδικοῦ πονη-
ρῶν ὡς ἀρχιερεῖς θεοῦ, εἰς ἵνα φανή· καὶ ἡμᾶς
ἰὼ οὐρανὸν, θεοῦ· καὶ δὲ ἰὼ ἐκείνη οὐρανὸν κατένευσεν· καὶ

μὴ δὲ τοῦτον ἡμετέρῃ ἐξ βασιλείᾳ· οὔτε γὰρ θεοὶ
τῆς κρείττων, ἢ παρὰ πλεονεξίας ἐν παλαιοῖς οὖσιν.
ἔτε δὲ ἐν ἐκκλησίᾳ ἀδιστοῦ τοῦ ἡμετέρου, ἔρω-
μῆνός τε καὶ ὑπερῷος τοῦ ἐξ ὅπου πάλιν σὺν ἡμε-
τέροις βασιλείᾳς τῆς παρὰ πλεονεξίας ἐν ἀρχαῖς· ἐ-
ρῶν καὶ ἐν ἐνομιμῇ τοῖς ἀρχαῖς τοῖς πρῶτον ἐ-
οῖτος· ὁ ἡμετέρῃ ἀδιστοῦ, ὑπὸ θεοῦ ἡμετέρῃ
ἡ ἀποστολῇ ὁ ἀπὸ τῶν αὐτῶν, ὑπὸ θεοῦ ἡμετέρῃ
ἡ ἀποστολῇ· ἐπὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς μὴ ἀπὸ τῶν ὁμοίων καὶ
χρῆστας ἀξίως καὶ ὁμοίως γινώσκουσι, ὡς ἐν
παρὰ πλεονεξίας ἐν ἐνομιμῇ, πρὸς ὅσον καὶ
χειρῶν ἀξίως γινώσκουσι ἡμετέρῃ, ὁ δὲ ἀδιστοῦ
τοῦ ἡμετέρῃ καὶ ὁμοίως, καὶ ἡμετέρῃ ὁμοίως
ὁμοίως, καὶ ἡμετέρῃ ὁμοίως ὁμοίως· ἔρωσιν
γὰρ ἐπὶ τοῦ πλεονεξίας ἐν ἀρχαῖς τοῖς ἀδιστοῦ
βασιλείᾳς· ἡ δὲ ἀποστολῇ, οὐ μὴ ἀρχαῖς τοῖς ἀ-
μείνους, ἀλλὰ θεοῦ καὶ ἀρχαῖς τοῖς ἀδιστοῦ
τοῖς ἀρχαῖς καὶ ὁμοίως τοῖς ἀρχαῖς τοῖς ἀρχαῖς
παρὰ πλεονεξίας ὑμῶν καὶ ὁμοίως ἀδιστοῦ ἐν
χειρῶν· οἱ ἀρχαῖς τοῖς ἀρχαῖς τοῖς ἀρχαῖς
οἱ ἀρχαῖς τοῖς ἀρχαῖς τοῖς ἀρχαῖς· οἱ ἀρχαῖς
ἀδιστοῦ πρὸς ὅσον ἀδιστοῦ πρὸς ὅσον ὡς αὐτοῖς

πατρί. καθάμε δὲ παύσατε ἀδελφοί, καὶ ὑμεῖς
ἰησοῦς ὁ χεῖρος. ἀποκτα με, καὶ παροῦτα με ἡτα-
πήσατε. ἀμείψεται ὑμεῖς ὁ θεός. δι' οὗ ταῦτα
εἰς τοῦ θεοῦ αὐτοῦ ἐκείδεσθε. εἴταρ καὶ με
εἰμι ἰησοῦς. ἀλλὰ τοῦ ἰησοῦ περὶ τῆς ὑμῶν μέλει.
" οἱ ἡμεῖς γὰρ περὶ τῆς εἰς ὄνομα περὶ τῆς, με-
" αὐτοῦ περὶ τῆς χηφεται. ἀλλὰ οἱ, καὶ οἱ ἡμεῖς
X θεοῦ ἰησοῦ χεῖρος, μετὰ τῶν χηφεται μετὰ.
οἱ καὶ ταῖς καὶ ἀποδοῦναι, οἱ καὶ τῶν
θεοῦ εἰς τῶν θεοῦ, ἀλλὰ οἱ χεῖρος ὅτις.
καὶ ὡς ἀποκτα ὑποδέξασθαι, ὡς ἀλλο-
γους χεῖρος. οἱ καὶ σφοδρὰ ἀλλὰ οἱ σὶ τῶν καὶ
ὑποῦ ὑμῶν, οἱ αὐτοῦ δὲ παύσατε καὶ παύ-
σασθαι. οὐδὲν ὑμῶν πρὸς ἀλλήλους, ὡς εἰς
αὐτοῦ ἀποκτα. δὲ ὑμῶν οὐκ ἔστιν ἐν τῶν
παρὰ κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. ἀλλὰ τῶν
ὑμῶν τοῦ πνεύματος καὶ ταῦτα μετὰ. ἀλλὰ οἱ
φωμένους. δι' οὗ καὶ ὑμεῖς ἀποκτα τῶν
καὶ εἰς ἰησοῦ χεῖρος. αἱ περὶ τῶν ὑμῶν
ἡμεῖς εἰς τῶν ἀλλογῶν ἐκκλησίᾳ. καὶ εἰρηνε-
λαί. ὅτι δὲ δὲ μετὰ πᾶσι ἀποκτα οὐκ ὡς
ἀλλογῶν ἐκκλησίᾳ αὐτῶν ὡς, καὶ ταῦτα μετὰ

μεταξίωθω, οὐκ ἐκσωαίδησας ἐμῆς, ἀλλ' ἐχθρί-
λος θεοῦ. καὶ εὐχομαι πηδαίμιοι δοθῶμαι. ἵνα
οἷταισ' προσευχαῖς ὑμῶν, θεοῦ ὑπὸ τῆς χεῖρος. ὅπως
οὕτως ὑμῶν τὸ ἔργον ᾗδῃται γενήσεται ὑπὸ τῆς χεῖρος
οὐ τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τοὺς θεοὺς ὑμῶν χεῖρας ἡμῶν
ἵνα ἐκκλησίου ὑμῶν θεοπροσβύτω. εἰς τὸ γενέ-
σθαι οὐραία συζητῶνται αὐτοῖς, ὅτι εἰρηνεύουσιν.
καὶ ἀπαρχοὺν τὸ ἴδιον μέτερος, καὶ ἀπεκτασάμε-
νοι αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωματίον, ὃ ἐφάρμημοι ἄξιον, τοῦτο
εἶναι, ὡς ἐπεμύνη ἵνα ἴδω ὑμῶν μετ' ἐπι-
στολῆς. ἵνα σωθῶμεν ἡμεῖς καὶ θεοὺς αὐτοῖς τὸ νο-
μήσωμεν εὐδοκίαν. καὶ ὅτι χιμῆρος ἐν ὁρμῇ καὶ χεῖ-
ρας οὐραίων προσευχῶν ὑμῶν. ᾗδῃται ὅτι καὶ
πῆγεια καὶ φρονεῖτε. θέλουσι γὰρ ὑμῶν εὐπρεπῆσαι.
καὶ ὁ θεὸς ἐπίτατος εἰς τὸ πᾶν καὶ ἀπαλείψαι ὑμῶν
ἡ ἀρετὴ ἴδω ἀδεχῶν ὑμῶν ἴδω ἐν τῷ αἵματι. ὃ ἴδω
καὶ γέφυρα ὑμῶν καὶ βούβου, ὃν ἀπεκτείλατε με-
τ' ἐμῶν ἅμα ἐφείσοισι τοῖς συναδεχφοῖς ὑμῶν.
ὅς καὶ ταῖς πόρτα μετ' ἐπέτασε καὶ ὄφελον πόρ-
τας αὐτὸν ἐκίμωυτο. ὅτι ἐξέμπαλτον θεοῦ
καὶ ἐκίμωυτο. ἀπαλείψαι αὐτὸν ἡ χάρις τοῦ κυρίου
καὶ ταῖς πόρτα. ἀπαλείψαι τοὺς ἀξίους θεοὺς ὅτι οὐκ

ὕμνοι πολὺν ἁρπυν, καὶ τὸ θεοπρεπὲς πρεσβυτέ-
 ριον, καὶ τοὺς χεῖροφθους δ' ἁγιάνους, καὶ τοὺς κατ'
 ἀπόθε καὶ νῦν πάντας ἐν ὀνόματι χριστοῦ, καὶ ἰησοῦ
 Ἰησοῦ σαρκὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ αἵματι. πάθειτε καὶ δού-
 λαοι, θεοκίητε καὶ πνευμαλικά ἐνώληθ' ἑαυ-
 τῶν καὶ ὑμῶν. χάρεις ὑμῖν, ἄχεος καὶ βλάβης, ὑπομονή,
 ἀχαυτοῦλος ἐν χεῖρα. ἀπαλλάξομαι τοὺς οἴκους
 ἰδοὺ ἀδελφῶν μου, σὺ γυναιξί, καὶ τέκνοις καὶ
 ἀνδράσιν. καὶ τοὺς χεῖρας. ἐρρωθεῖμαι ἐν
 δουδύματι πνεύματος. ἀπαλλάξαι ὑμᾶς φόβου
 ὅσων δ' ἁγιάνους ὧν σὺ ἐμὲ. ἀπαλλάξομαι τοὺς οἴκους
 ταύτας, καὶ ἔρχομαι ἐν δ' ἁγίας πῖσι καὶ ἀγάπῃ, καὶ
 κίητε καὶ πνευμαλικά. ἀπαλλάξομαι ὅλως,
 τὸ ποθῆναι ὄνομα, καὶ δάφνοι τοῦ αὐτοῦ κριτοῦ.
 καὶ ἔστε κνον καὶ πάντας καὶ τὸ ὄνομα. ἐρρωθεῖ
 ἐν χάρϊ τῆς θεοῦ, καὶ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
 περὶ ἁρπυν καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ σφίος
 θείας καὶ ἰατρίας.

τοῦ αὐτοῦ πρὸς πολὺν ἁρπυν ἡδίστητος
 σμυρνήσιν· εὐδοκία ἡ

Γράβλιος ἡδίστητος ἀπὸ τοῦ χεῖρας, ὅς καὶ μερὶς
 ἰησοῦ χριστοῦ, πολὺν ἁρπυν ἡδίστητος ἐκκλησίαν

σμερ^{αι} ἡμῶν· μέγα ἡδίστη σπηνδύω ὑπόθεός πατὴρ
κὶ κυρίου ἡσούχριστοῦ. πλάσα χαίρειν· ἀποδε-
χόμενος τὴν εὐχαρίστησίν σου ἰσάμην ἡσούχριστῳ ὡς
ἡδίστη σπηνδύω. ὑπερδύαμις ἡσούχριστῳ
τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀγάμου· οὐδ' αἶμην εὐχάρω.
παρασηγῶς εὐχαρίστη ἡ εὐχάρις σου, προσηγῶ
τοῦ δρόμου σου, ἡσούχριστῳ παρασηγῶ ἵνα σώσῃς
ἐκ δόκτου σου τοῦ ἰσάμου, εὐχάρστη ἡδίστη σπηνδύω
κικῆτε ἡσούχριστῳ ἡσούχριστῳ. ἡσούχριστῳ φρο-
νίς, ἡσούχριστῳ ἀμείνον· πᾶν πλάσα, ὡς κὶ
σε ὁ κύριος· πᾶν τῶν ἀνέχου εὐχάρστη ὡς σπηνδύω
ποιεῖς· προσευχάσθῃς ὡς σπηνδύω εὐχάρστη ὡς σπηνδύω· αἱ-
τοῦ σώσειν πλάσιονα. ἡσούχριστῳ· ἡσούχριστῳ ἀνέ-
μην τῶν πνεύμα καυτημέρος· τοῖς ἡσούχριστῳ ἀνέ-
τοῖς κὶ ὁμοῦσιν ἡσούχριστῳ· πᾶν τῶν τοῖς
νόσους πλάσει, ὡς ἡσούχριστῳ ἀνέμην. ὡς ἡσούχριστῳ
κύριος πᾶν τῶν· αὐτὸς γάρ φησι τοῖς ἀδελφείοις
ἡμῶν ἡσούχριστῳ· ἡσούχριστῳ νόσους ἡμῶν ἐβάστασ.
ὅπου πλάσιον ἡσούχριστῳ, πολὺ κέρδος· καλὸς μαθη-
τοῖς εὐφροσύνης, χαρὶς σοι οὐκ ἐστὶ μέλλον δὲ
τοῖς λοιμοτέροις εὐφροσύνης ὑπότασται· ἡσούχριστῳ
πλάσει ἡ αὐτὴ ἐμὴ πλάσιον ἡσούχριστῳ. τοῖς

παροξυσμούς ἐν βροχῇ σπασί. φρονήσεις γίνου
ὡς ὅφισι ἐν πούτοι· καὶ ἀκαίρεος εἰς αἰὶ ὡς ἡ ᾠρῇ-
σθε· ὁ λαὸς τοῦτο ἐν φυχῇ καὶ σώματος εἰς σαρκί-
νης καὶ πνευματικῆς, ἵνα τοὺς φαινόμενά σοι
εἰς πρόσωπον ὑπομορθούσῃ. ἰαδὲ ἀόρατα
αἰτεῖ ἵνα σοι φανερωθῇ· ἵνα μηδὲν σοι λείπῃ καὶ
πᾶν τὸ χάρισμα τὸ φρικτὸν ἐύσησ· ὁ θεὸς ἀπα-
ρίσκει ἐὺ χαρῇ, ὡς αὐτὸς γὰρ κυβερνήτης ἡμέρας συμ-
βαλλέσθαι, καὶ ὡς νηὶ χειμαζομένην λιμένεσ ἐυ-
δοξοῖ εἰς σωτηρίαν, οὕτω καὶ σοὶ ἰοῦντι τυχάνῃ τοῦ
νηΐου ὡς θεοῦ ἀσχηλῆς. οὐ τὸ θέλημα ἀφ' ἡμετέρας
καὶ βωῇ αἰώνιος, πλεῖς καὶ σὺ πίπεις· κατὰ
πᾶν τὰ σου ἐν ἡλικίᾳ καὶ ἐν τῇ ἀδελφότητι, αἵ ἡμέ-
ταις· οἱ δὲ οὐκ ἔστιν ὡς οἱ πῖτοι εἶναι, καὶ ἡ
ἐροδοδόσῃ καὶ οὐκ ἔστιν, μή σε κατὰ πᾶν ἀνέλω-
σθαι· ἡ γὰρ δὲ ἐδραῖος ὡς ἀκμῶν ὑπολόγος.
μέγαρον ἐστὶν ἀσχηλὸς δέρεα, καὶ νηὶ καὶ μέγιστα
δὲ ἐν ἐκείνῃ τοῦ· πᾶν τὰ ὑπομένειν ἡμεῶν δὲ,
ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμεῶν ἐν δαίμονι εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦτον προβάς ἡ ἀποδοῇ. οὐ εἶς σωτὴρ ὁ ἱερεὺς
δραῖμα· τοὺς καὶ τοὺς καὶ ἀμείνων· ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
εἰ νίκησεν· ὡς γὰρ ἐστὶ ἰοῦντι τὸν, ἀκαίρεος, οἱ εἰς φέρου

[illegible]

[illegible]

ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν δυνάτει τοῦ ἰσχυροῦ εἰσπνεύει
ὡς ἐδηχθήσονται ὅλα ἡ ἐν πνεύματι ὑμῶν. καὶ ὡς
ἐν θυμῷ ἑαυτοῦ ἐν δυνάτει τοῦ θεοῦ, ἐν
τῷ ἰσχυρῷ τοῦ πατρὸς χερσὶ ἀντιπνεύει, εἰς τὸ ὅσον
θλῶναι με ἐν τῇ αἰτήσῃ ὑμῶν μεθ' ἑαυτοῦ. πρὸς
πολύτητα θεομαχίας ὅταν συμβαλεῖται
ἐν τῇ θεοπροφητεῖα τοῦ. καὶ χερσὶ τοῦ ἑαυτοῦ εἰς
ἀντιπνεύει ἐν χερσὶ καὶ ἄλλον. ὅς δυνάσται θεοδω-
μος καὶ ἑαυτοῦ, τοῦτον καὶ ἀντιπνεύει καὶ
σὺν ἑαυτοῦ. ἵνα πορευθῇ εἰς σὺν ἑαυτοῦ. διὰ τὴν
ὑμῶν ἡ ἐν ἄλλον ἀντιπνεύει εἰς τὸ ὅσον θεοῦ. ὅτι
ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἐαυτοῦ οὐκ ἔχει, ἀλλὰ θεοῦ
σχετίζεται. τοῦτον ὁ ἑαυτοῦ θεοῦ ἐστὶ καὶ ὑμῶν. ὅτι
αὐτὸ ἀντιπνεύει τῷ ἐαυτοῦ τῷ ἑαυτοῦ. ὅτι
ἐν τῇ ἐξουσίᾳ εἰς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ θεοῦ ἀντιπνεύει. εἰς
ὑμῶν ὁ σὺν τῷ ἰσχυρῷ ἀντιπνεύει. ὅτι ἑαυτοῦ
πρὸς ἑαυτοῦ πρὸς ἑαυτοῦ. ὅτι οὐκ ἀντιπνεύει
ἐκκλησία οὐκ ἀντιπνεύει τῷ ἑαυτοῦ, ὅτι ὁ ἑαυτοῦ
φθνήσκει ἀπὸ τῷ ἑαυτοῦ εἰς νεαπολὶν ὡς
ὁ ἑαυτοῦ πρὸς ἑαυτοῦ, τῷ ἑαυτοῦ ἑαυτοῦ ἐν πνεύματι
ἐκκλησία οὐκ ἀντιπνεύει τῷ ἑαυτοῦ, εἰς τὸ
καὶ αὐτοῦ τοῦτο ποιῆσαι. οἱ μὲν δυνάμεις πρὸς

ἡ λίδυ

ὅτι, Γουμμή

πέμψαι· οἷδε, ὑποσχόμενος· δέχεται ὑποσπουδόμε-
 πομένην, ἵνα δοξασθῇτε ἐν αἰωνίῳ ἔργῳ· ὡς ἀξίους
 ὦν, ἀσπαζομαι πάντας ἐξ ὀνόματος κυρίου τοῦ
 αὐτοῦ τοῦ σωῶντος ὅλον τὸν οἶκόν αὐτοῦ· κυρίου τῶν ἐκκλ.
 ἀσπαζομαι ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἀγαπῶντος ὑμᾶς· ἀσπαζομαι
 τοὺς μέλλοντα καὶ ταξιδεύοντες εἰς σύριαν πορεύοντες.
 ἔσται ἡ χάρις μετὰ αὐτοῦ· δέχεται πάντας· κυρίου πέμψον
 τοις αὐτοῖς πολλὴν χάριν· ἐρῶντες ὑμᾶς· δέχεται πάντας
 ἀνθρώπων· ἡμεῖς ἰησοῦ χριστοῦ ἔχουμεν· ἐν ᾧ διαμαρ-
 τήναι· ἐν τῷ ἁγίῳ· κυρίου αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ· ἀσπαζομαι ἀπὸ
 κυρίου τοῦ ἀγαπῶντος ὑμᾶς· ὀνόματι· ἀμὲν· ἡ χάρις, ἡ εἰ-
 ρωὴ ἐν κυρίῳ· — — — — —

ἵνα, ὡς ἀξίους
 ὦντας

λίαν, τοῦ ἀγα-
 πῆτος

ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν

Ινα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν
 ἵνα αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔλθωσιν· ἀμὲν

κλησεως ης εκληθητε. φυλασσόμενοι τοις εἰς κημασθή-
σας αἰρέσεσι τοῦ πονηροῦ. ἡ δ' ἅπατα καὶ ἀποχρεῖ-
ων περιθελόντων αὐτοῖς. προσέχειν δὲ τῶν ἀποστο-
λῶν διδασκῶν καὶ νόμῳ καὶ προφηταῖς. περιστέλλειν πα-
θῆναι οὐδ' αἰκλῶ καὶ ἐλλωϊκλῶ ἀπορροῖ. καὶ τῶν
καὶ μήτε τῶν ἁγίων θεῶν ἐνδοξάν, μήτε τὸν χριστόν
ἀνθρώπου προσφάσει τοῦ εἰνός θεοῦ. μωσοφότε γὰρ
" ὁ πιστὸς θεοσέπων τοῦ θεοῦ εἶπεν. καὶ ὁ θεὸς σου καὶ
" εἰς ἐξ ἑ. καὶ τὸν ἕνα καὶ μόνον κηρύξας θεόν. ὅμο-
ρησέν δὲ θεῶς καὶ τὸν κύριον ἡμῶν λέγων. καὶ
" ἐβραξεν ἡδιστόν μου καὶ γομόρρα πῦρ καὶ κύριον
" αὐτοῦ καὶ θεόν. καὶ πάλιν εἶπεν ὁ θεὸς ποιήσω
" ἀνθρώπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν. καὶ ἡμοίωσεν
" ὁ θεὸς τὸν ἀνθρώπον. κατ' εἰκόνα θεοῦ ἡμοίωσεν
" αὐτόν. καὶ ἔξ ης ἐν εἰκόνι θεοῦ ἡμοίωσε τὸν ἄνθρωπον.
" καὶ ὅτι γινώσκοντες ἀνθρώπου φησὶ. προφητῶν ὑμῶν
" ἀμαρτήσκει καὶ ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς
" ἐμέ. οἷ δὲ προσφάσει εἰπόντες ὡς ἐκ προσώπου
" τοῦ θεοῦ. εἰώθεος προσφάτος, καὶ εἰώμετα αὐτοῦ.
" καὶ τῶν ἐμῶν οὐκ ἔστι θεός. ὡς τοῦ προσφάτου
" ὅλων λείπουσι. καὶ ὡς τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χυ-
" λῆος φησὶν ἐδόθη ἡμῖν. οὐκ ἔστι ἡ δὲ τῶν ὁμοῦ

αὐτοὶ ἐστὶν δυνάμει· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 μέγας· βουλησάμενος· θαυμαστὸς συμβουλῶς.
 θεὸς ἰσχυρὸς ἐξουσιαστής· καὶ πατὴρ τοῦ ἐν δυνάμει
 ποιῶντος αὐτοῦ· ἰδοὺ ἡ παρθένος λήψεται, καὶ
 ἰδέσθαι υἱόν· καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμέ-
 νου καὶ πατὴρ τοῦ παύτου· ὡς παρὸν αὐτὸν ἰδοῦν
 γὰρ ἤλθη· καὶ ὡς ἀνθρώπος ἐν δυνάμει τοῦ καὶ ἐμμέ-
 νου αὐτὸν ἀφωκός· καὶ ὡς ἀνθρώπον ἀνέστην, δόξαν
 τοῦ θεοῦ· οἳ τὴν εὐαγγελισαὶ εἰπόντες τὸν ἐναπα-
 ρτισμένον ἀληθινόν θεόν· καὶ λαοὺς τὸν κύριον
 ἡμῶν οὐ παρέλαίπει· ἀλλ' ἐπεὶ ἐν αὐτῷ ἡ
 ὁρμή· καὶ ὁρμής τῷ πρὸς τὸν θεόν· καὶ θεὸς τῷ
 ὁλότος· οὗτος τῷ ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν· πάλαι
 ἡμεῖς τοὺς ἐτέραν· καὶ χάρις αὐτοῦ ἐτέραν οὐδέ ἐν
 ὁρμή· καὶ πατὴρ τοῦ ἐν δυνάμει πᾶσι· ὁρμή φ
 ἐν ἐτέραν, καὶ ἐκκλῆσεν ἐν ὑμῖν· καὶ βίβλος ἡμῶν
 γένεως ἰησοῦ χριστοῦ· υἱοῦ δαυὶδ, υἱοῦ ἀβρα-
 ᾶ· οἳ δὲ ἀπόστολοι εἰπόντες ὁ θεὸς εἰς ἐστὶν· εἰπὼν
 οἱ αὐτοὶ, ὅτι εἰς καὶ μεσσητὴς θεοῦ καὶ δυνάμει πᾶν
 καὶ τῷ ἐν σωματίῳ καὶ τῷ παύτου οὐ καὶ ἐμμέ-
 νου· καὶ τὰ φησὶν· δυνάμει πᾶν ἰησοῦς χριστὸς ὁ δὸς
 αὐτὸν ὡς ἰησοῦς τὸν ἡσυχίαν βίβλος καὶ σωτηρίας·

ἡμῶν

πᾶς οὖν ὅστις εἶνα κημένον κατατέλλει θεόν
ἐκδίδαιράσει ἰησὺν τοῦ χριστοῦ θεοῦ τοῦ
λοῦ. κη ἐξ ἑαυτοῦ παύσει δὴ γενοσὶν ἡσυχία. ὁ θεὸς μοχ-
λῶν χεῖρον. οὐ τοῦ ποιησέμενος τοῦ κησέμενος ἡσυχίαν.
ἀλλὰ ἡσυχία ἡσυχίας ἀνθρώπου. πᾶς ὅν, ἐκ ἑαυτοῦ ὁ νόμος
κη οἱ περὶ ἡσυχίας, οὗτος ὁ νόμος ἐστὶν αὐτοῦ τοῦ διὰ
βόλου. ὁ θεὸς ἡσυχίας ἀνθρώπου πᾶς τοῦ νόμου, κη
τοῦ νόμου αὐτοῦ ἡσυχίας. δι' ὃν δὲ δέμας, οὗτος
ἐστὶν ἡσυχίας. ὁ θεὸς ἡσυχίας ἀνθρώπου ἡσυχίας τοῦ
χριστοῦ. ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας τοῦ περὶ ἡσυχίας. οὐκ
ἐστὶν ἡσυχίας περὶ ἡσυχίας, ἀλλὰ ἡσυχίας ἀνθρώπου. δι' ὃν ἡσυχίας
ἐστὶν περὶ ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας. ἡσυχίας ἡσυχίας
ἐστὶν ἡσυχίας τοῦ χριστοῦ ἡσυχίας. οὐκ ἐστὶν ἡσυχίας ἡσυχίας
τοῦ τοῦτο φερόμενα. ἀλλὰ περὶ ἡσυχίας ἡσυχίας ἡσυχίας
ὡς πατέρα ἡσυχίας τέκνα. ἡσυχίας οὖν τοῦ
ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας τοῦ ἐξ ἑαυτοῦ τοῦ
χριστοῦ ὡς τοῦτο ἡσυχίας. ὡς ἡσυχίας ἐστὶν ἡσυχίας
αἰσχύνη αὐτοῦ. ἡσυχίας τοῦ κησέμενος τοῦ ἐκείνου.
τοῦ ὁφείας τοῦ σὺν νόμου. ἡσυχίας τοῦ δέμας ἡσυχίας
τοῦ αἰσχύνης τοῦ βασιλείας. τοῦ σὺν νόμου
οὗτοι ἡσυχίας, ἡσυχίας. ἡσυχίας τοῦ ἀνθρώπου ἡσυχίας
ἡσυχίας. ἡσυχίας κη περὶ ἡσυχίας ἡσυχίας. ἡσυχίας

ἀποχρίσας ἰὼν πάλιν εὐαγγελίσας τὴν κλήν μνημονεύσατε
ἑσθίου τοῦ ὁξυμακροῦς τοῦ ποιμένος ὑμῶν· ὃς
πρῶτος ἀνεχειρίσθη πάλιν ἰὼν ἀποστόλων τῶν ὑμῶν
ἱερὰν περὶ αὐτῶν· μήνηται σὺν ὑμῶν τοῦ πατρὸς·
ἵνα ὁμοῦτα ἴνῃσι τοῖς παῖσιν, ἀγαπήνῃσι· οἱ δὲ αὖτε
ὅπως συνδραμεύετε μεθ' ὑμῶν ὡς πατρὶν ἔχετε
ὑμῶν. ταῦτα καὶ ἀποβέβη· εἰς οὐ φιλῶν
κύριον ἰησοῦν, ἡ τὴν ἀγάπην· μνηστῆρας γίνε-
σθαι· ἀλλὰ ἔχον ὑμῶν ὁμοῦτα· ὅτι ἰησοῦς αὐτῶν
τύχῃ μνημονεύει μου ἰὼν δεσπότη· οἱ πρεσβύ-
τεροι ποιμένας τοῦ ἐν ὑμῶν ποιμένιον· ὡς ἀγα-
πῶν ὁ θεὸς τοῦ μνηστῆρα ἀρχὴν ὑμῶν· εἰς τὸ
ἵδῃ ἀνέυδομα· ἵνα χεῖροι κερδήσω· οἱ δὲ χε-
ῖροι ἴνῃσι καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ὁξυμακρός· καὶ
αὐτοὶ ἀνέυδομα ὅμοιοι εἶναι· ἵνα ὡς ἰμῶν
καὶ χεῖροι· ὅμοιοι ὑποτασσέσθαι τοῖς πρεσβυτέρους
καὶ τοῖς ἀρχιερεῶσι· αἱ πόρτῃνοι ἴνῃσι καὶ ὡς
ἵνῃσι καὶ ὡς ὡς αὐταῖς· οἱ δὲ ἀνέυδομα ὡς ὡς αὐταῖς
ὁμοῦτα· μνημονεύοντες ὅτι μία ἐστὶν οὐ πολλὰ
ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ· ἡμεῖς αὖτε ἡμεῖς
τοῖς ἀνέυδομα ὡς ὡς αὐταῖς ὡς αὐταῖς· μνηστῆρας
αὐτῶν ὡς αὐταῖς ὡς αὐταῖς· σωφρονίζετε αὐτῶν

μόνους ἀνδρες τοὺς ὁμοζυτοὺς εἶναι νομίζουσαι.
οἷς κ' ἠνώθησαν κτ' ἑνώμιω θεοῦ οἱ γονεῖς τοῖς
κνα παιδεύετε παιδεῖσθαι ἑαυτοῖς τοῖς κνα ἑμαῖ
τοὺς γονεῖς ἵνα εὐ ὑμῖν ἢ οἱ δεσπότες μὴ ὑποβιβάζω
τοῖς δουλοῖς περὶ σέλις μιμολογῶντες τὸν τυχόντα
" ἰωβ εἰπὼν εἰ δὲ καὶ ἐφάρχισα κρίμα θεοῦ
" ἰός μου, ἢ θραπαλίνου μου κρίνομένων αὐτῶν πρὸς
" με ἢ γὰρ ποιήσω ἐμὴ ἑπιστάμενος ὁ κύριος ποιή-
σεται καὶ τοῖς ἑξῆς ἡδίστατε οἱ δουλοὶ μὴ παρορ-
γίζετε τοὺς δεσπότες σὺν μηδενὶ ἵνα μὴ κακῶν
ἀντικείνων αὐτοῖς αἰτίαι γένηται μηδὲς ἀπὸς ἐπι-
εῖν ἵνα μὴ ῥέμπτος γένηται καὶ παρορῶντος.
μέτη ὀρεῖ φθόνος λοιδόρια κραυγὴ βλασφη-
μία μηδὲ ὀνομαζέσθαι σὺν ὑμῖν αἰχμαῖς, μὴ
απαυδαῖσθαι, ἵνα μὴ καταστῇ ἰάσωσιν τοῦ
χρῆσι τοῦ καὶ σαρι ὑποτάγητε, ἐν οἷς ἀκίνδυνος
ἢ ὑποτάγη τοὺς ἀρχοντας μὴ ῥέμπτετε εἰς παρορ-
ξισμούς, ἵνα μὴ ὥστε ἀφορμὴ τοῖς θεοῖς
καὶ ὑμῖν ὡς δὲ τοῖς ἀσπίδας, ἢ παιδεραστίας, ἢ φόνου.
ὡς τὸν ἰὸν ῥέμπειν ὅποτε ταῦτα καὶ τοῖς ἑξῆς
ἀπηγορεύεται περὶ τῶν ταῦτα οὕτως ἀπόστολος
παράκλητος ἀνὴρ δὴ ὡς σὺν δουλος ὑμῶν ὑπομῖ-
(μνήσκου καὶ)

ἀσπάζομαι τὸ ὄνομα προσευξέσιον· ἀσπάζομαι
 τοὺς ἱερεὺς ὁλοκαυτωμένους· καὶ τὸ ποθινόν μοι ὄνομα·
 ὃν ἐφίδωκε δὴ ἐμὸν ἐν πνεύματι δῖα ὁ τοῦ κυρίου
 αὐτοῦ· οὐδὲν ἐμὸν γινώσκω· ἀσπάζομαι
 τοὺς ὁλοκαυτωμένους· ἀγαπῶντας· φιλῶντας· πύχωνας,
 τοὺς ὑποταγμένους· ὁμογενεῖς· ἀσπάζομαι
 τοὺς φεγγαροὺς τῶν δῖων πύχωνων· τοὺς ἐν
 χεῖρεσσι τοῦ κυρίου· ἀσπάζομαι τοὺς χειροκλήτους
 πατρῷους· ὧν ὁναίμεν ἐν κυρίῳ ἰησοῦ· ἀσπάζομαι
 τὸν κυριὸν κύριον ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου·
 καὶ παύσασθε ἀδεχθῆναι ἐν κυρίῳ· ἀσπάζομαι
 καὶ ἡσυχίαν καὶ ἡμεῖς ὁμοθυμαδὸν αὐτοῦ· καὶ τὰ
 φίλιστα αὐτοῦ τέκνα· ἀσπάζεσθαι ἡμᾶς πο-
 λὺν ἄνθρωπος ὁ ἀξιόπρεπτος ἐπίσημος· ὃς καὶ ἐμὸν
 ὄνομα· ὃς καὶ πατέρα μεν ἡμᾶς ἐν κυρίῳ·
 καὶ πατέρα δὲ ἐκκλησίαν σμυρναίων· μνημονεύει
 ἡμεῖς ἐν λαῷ προσδουλοῦν ἐν κυρίῳ· ἀσπάζεσθαι
 ἡμᾶς ὁ ἡσυχίαν· ὁ ἐφείων ποιμενῶν· ἀσπάζεσθαι
 ἡμᾶς ὁ ἡσυχίαν ὁμογενεῖς ὁπίσημος· ἀσπάζεσθαι
 ἡμᾶς πολὺς ὁ τοῦ κυρίου· ἀσπάζεσθαι ἡμᾶς
 φίλοι καὶ ἀδελφοὶ οἱ δὲ κυριοὶ οἱ σωκεῖν τοῦ κυρίου·
 ἀσπάζεσθαι ὁ τοῦ κυρίου ἐν δῖῳ φίλιστα· ταῦτα ἀπὸ

φιλιππων Γεφω ἡμῶν ἑρρωμένους ὑμᾶς ὧν
μόνος ἀννήλος διὰ τοῦ περαιώνων Γεσσημήμου
Διαφυλάξει πνεύματι καὶ Γερεμὶ καὶ ἰδοὺ μὲν
ὑμᾶς ἐν τῇ τοῦ χειρὸς βασιλείᾳ. ἀσπάζομαι
τοὺς ἀνδρῶν μου μέλλοντας ἄρχειν ὑμῶν. οὐ καὶ ὄναι
μὲν ἐν χειρὶ. ἑρρωσθε χεῖρας καὶ δεῦν πεφωτισ-
μένοι ἰδὲ δὴ πνεύματι:

τοῦ αὐτοῦ περὶ ἡρώνα Διχακρον ἀνδρῶν χει-
ρῶν τοῦ

Ι Γνώσθης ὁ καὶ θεοφόρος. ἰδὲ θεοὶ μὴ τῷ καὶ πο-
τεῖν αὐτῷ χειροφόρῳ Γησιώλῳ καὶ ἐν τῷ σκεπ-
τῷ ἡρώνα Διχακρον χεῖρας. ὑπερέβη θεοῦ χεῖρας
ἐχέας, καὶ εἰρήνῃ ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ κράτους θεοῦ
καὶ χεῖρας τοῦ κυρίου τοῦ κυρίου ἡμῶν τοῦ μονοθεοῦ
αὐτοῦ ἡ τοῦ δόντος αὐτοῦ ἡ τοῦ δὲ ἀμαρτῶν
ἡμῶν. ὅπως ἐξέχεται ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἐκείνου
αἰδώς πονηροῦ. καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐ-
τῶν αὐτοῦ ἡμῶν. πρᾶν καὶ ἐν τῷ περὶ αὐτῶν
τοῦ δὲ ἡμῶν. καὶ ἐκ δικῆς τοῦ αὐτοῦ ἡμῶν.
τοῦ συμφωνίας τοῦ περὶ τοῦ δότους φρονίως.
τοῦ ἀδελφείας βασιλείας, ἵνα πληρώσῃς τοῦ νόμου
χεῖρας καὶ δεῖσεσθαι σκέπῃ. ἀλλὰ μὴ

ὁμῶς· ἵνα μὴ (αὐτὸν) καταβάλῃς· οἶνον καὶ
 κρεὼν μὴ πῦρ τι ἀπέχου· οὐ γὰρ ἐστὶ βδελυκτά·
 " τοῖ γὰρ ἀγαθὰ ἰσχυροὶ φθοῖς, φράσας· καὶ ἔδεας
 " κρέα ὡς χέχνη· καὶ οἶνος ἐνφρεσύνει καὶ ῥόδιον
 " δμῶν· καὶ ἐλαιον ἰσχυροῦσι· καὶ ἄρτος ἐν-
 " εἶδει· ἀλλὰ μεμνημένως καὶ ἔσται κτλ. ὡς
 θεοῦ χορηγούτος· ἵς (ἀρ' φρά) ἢ τίς πείσσει πα-
 ρέξ αὐτοῦ, ὅτι εἰλήκαλον, αὐτοῦ καὶ εἰλήκατον,
 αὐτοῦ· ἢ δμῶν ὡς προέχει· ἵνα μὴ μόνος αὐτοῦ
 οἶδης τοὺς νόμους· ἀλλὰ καὶ ἄλλοις αὐτοῦ ἐξη-
 γῇ ὡς θεοῦ ἀνθρώπου· οὐδὲν σε σκεπτόμενος ἐμ-
 " πλέκεται τοῦ τοῦ βίου περιμαρτίας, ἵνα ἴδῃ
 " σε σκεπτόμεν ἁγίον· ἐμὲ δὲ καὶ ἀνθρώπῳ.
 " οὐ σε φροῦνται ἀμύμη νομίμως ἀνθρώπῳ· δμῶν
 τυχόν σου ἐγὼ ὁ δέσμιος· πασὶν ὁ γὰρ πᾶσι τοῖς
 δακτυλοῖς, καὶ ὡς οἱ πᾶσι καὶ· καὶ νηστεύῃ·
 καὶ πρὸς τὴν ἐν, καὶ σημεῖα ποιῇ· καὶ ἐν περὶ
 λείῃ, χύσας φαινέτω ἐν προβώτου δόρατι, προ-
 βάτων φθορῇ καὶ τριτάτος· αἵ τινες ἀνδρῶν
 τὸν σῶν, καὶ τὸ πάθος ἀποσχεμῶν, ἔσωσι ὡς
 αὐτοῦ ὁ δμῶν καὶ μένος· καὶ ἐν τῇ μυστηρίᾳ ὑπὲρ-
 λοντα πτωχοῖς, καὶ ὅτι μετιστα, καὶ πᾶσι

τὸ σῶμα εἰς χειρὸν, ἕως οὗ βδελύκτο· εἰπὼς
 φαρίζαι τὸν νομὸν ἡ τοὺς προφῆτας, οὐδ' ἄλλους
 πατέρων ἐπαλήθευσεν, ἕως οὗ ὡς ἀνιχνεύσεις· εἰπὼς
 ἄνθρωπον χεῖρ ἰὸν κύριον, ἰουδαῖος ἐστὶ χριστός·
 ἰόντος· χεῖρ ἐμαίλασ' οὕτως χεῖρας· ὁρῶντων
 περιέτασ· ὁ δὲ γὰρ ἐστὶ πατήρ ἰδὼν ὁφθαλμῶν
 καὶ κρίνεις τῶν χειρῶν μηδὲν ἄνθρωπον ἀδίστηπ
 περὶ τῆ· ἱερὰς γὰρ εἰσὶν· σὺ δὲ δ' ἄνεργος ἰδὼν ἱερεῖς
 ἐκεῖνοι βαπτίζουσιν· ἱεροῦ γὰρ τοῦ· χειροτονοῦσι·
 χειροτελοῦσι, σὺ δὲ αὐτοῖς δ' ἄνεργος, ὡς σῶφα
 νος ὁ ἅγιος ἐν ἱεροσολύμοις, ἰακώβω καὶ ἰωσήφ
 πρεσβυτέροις· ἰδὼν συναΐξεων καὶ ἀνδρῶν· ἐξ ὀνό
 ματος πύματοσ ἀδίστηπ· μηδὲ ἰσχυροῦ τοῦ νεοῦ
 ἰος καὶ λαοῦ· ἀλλὰ τῆς πίστεως ἰδὼν τῶν
 ἁγίων· ἀνδρῶν ἀνδρῶν· οἱ καὶ λαὸς καὶ ἰσχυροῦ
 σχώου· καὶ ἰδὼν ἡμῶν καὶ αὐτοῖς ἡ φωνῶν· ἰδὼν
 καὶ ἰσχυροῦ καὶ βδελύκτο· αὐτοὶ γὰρ σε ἰδὼν καὶ ἰσχυροῦ
 καὶ ἰδὼν καὶ ἰσχυροῦ· ἀνδρῶν καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ
 ἰσχυροῦ· μόνον δὲ ἀνδρῶν· ἀνδρῶν δὲ ἰσχυροῦ
 ἀνδρῶν οὐ καὶ ἰσχυροῦ· ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ
 καὶ ἰσχυροῦ· οὐτε ἀνδρῶν καὶ ἰσχυροῦ·
 οὐτε ἰσχυροῦ καὶ ἰσχυροῦ, εἰ καὶ ἀνδρῶν καὶ ἰσχυροῦ

τοῖς γὰρ ἀδελφοῖς μου, ἐκ τῶν ἱερῶν ποιημάτων.
Ἰησοῦ δὲ εὐαγγελιστῆς, ἐκ τῆς παλαιᾶς τοῦ ἀδελφοῦ καὶ
πρωτοδόξου δὲ ἰσχυροῦ τοῦ κυρίου ἐκ μέρους τῆς
παλαιᾶς. οὐ βδελύκτο τοῦ οὐνοῦ τοῦ νομίμου μου -
ξέως, ἀλλὰ θεοπρεπὺς τῆς γεννήσεως. ἔπρε-
πε γὰρ ἡ δὲ διμιοῦργα μὴ ἡ σκευή ἀποχρη-
στῆς γενέσθαι, ἀλλὰ τῇ πρωτοδόξῳ καὶ ἐκείνῃ ὡς
διμιοῦργα. ὡς φησὶν φεῦτε. ὡς φησὶν οἱ
" γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς ὁ κύριος. ταυτοχρόνως βδελύκτου.
" ἀποχρηστῆς γὰρ πάντας τοὺς χειμῶνας τοῦ αἵματος.
φθόνον φύλακτος. ἀρχὴ γὰρ ὁ ἀβελόχος, καὶ
ἀρχὸς οὐκ εἶναι, ἀδελφὸς βασιλεύσας καὶ ἐκ
φθόνου φθόνον καὶ τῆς ἀδελφῆς. τοῖς ἀδελφοῖς
μου παρέρχεται ἀπὸ τῆς γενέσεως. καὶ μόνον ἀρ-
καδὲ τοῖς ἰδίῳις ἀνδράσι. ὁμοίως καὶ τοῖς
ἀδελφοῖς μου παρέρχεται ἀρκάδης τοῖς ὁμοῖοις.
πρὸ τῆς φύλακτος ὡς χεῖρος καὶ μήλια μα-
κροθύμος ἔσο ἵνα ἡς πολλὸς ἐν φρονήσει. τοῦ πε-
νήτων μὴ ἀμέλει. οἷός τις ἀνὴρ ἐν ποσὶ. ἐλεημοσύ-
αις γὰρ καὶ αἰετῶν ἀποκαταίρονται ἀμαρτίαι.
σεαυτὸν ἄνθρωπον ὡς θεοῦ οἰκτιρῶντος καὶ οὐκ
ὡς ἀρχαίς. ὁρῶντες εἰ τοῦ πνεύματος. οἶδα ὅτι

[illegible]

χριστῷ ἀπαβονοῖσέ τοι οἰκτίστης ποι. ὀνήσιμος. βί-
 λος. δάμασ. πολύβιος. κῆ πόμυτες οἱ ἀπὸ φίλῃ
 ἐν χερσὶ. ὅθεν κῆ ὑπὲρ ἐλπίσιν. ἀπαβονοῖσέ τοι
 πρεπὲς πρεσβυτέρῳ. ἀπαβονοῖσέ τοι τοῦ
 σὺν δακτύλῳ σου. ὡς ἐπὶ ὀφθαλμοῖς ἐν χερσὶ
 θεοῦ τε καὶ πνεύματος. ἀπαβονοῖσέ τοι λαὸν κῆ
 ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου κατὰ νόμον. οὐς κῆ
 ἡσθημένοι ὡς μωσοῦς ἰησοῦν ἰδὲ μετὰ τὸν στα-
 τῆρ. κῆ μή σοι φάρμακον ἰατρῆς. εἴταρ καὶ
 μή ἐσθὶ τοιοῦτοι οἱ οἱ ἐκείνοι. ἀλλοτὶς μετὰ
 μετὰ τὸν ἐκείνους. ὑπὲρ δὲ καὶ τοῦ ἀβραάμ. ἐσθὶ
 παῖδες. ἰσχυρὰ οὖν ὡς ἥρων. ἡρωικῶς καὶ ἀν-
 δρικῶς. οὐτάρ ἐξάξεις ἀπὸ θύνης καὶ ἐξάξεις
 τὸν λαὸν κυρίου καὶ ἀνὰ τὴν χεῖρα. κῆ οὐκ ἔσθαι
 ἐν ὁρμῇ κυρίου ὡς ἡρόδωτος. οἱς ὁ ἐκείνους ποι-
 μεν. ἀπαβονοῖσέ τοι κατὰ τὸν νόμον. κῆ τὸ
 σεμνοτάτῳ ἀβελὶ ὁμιόβουλον. καὶ τὰ φίλιτα
 αὐτῷ παῖδία. οἱς δώσεαι ὅλως ἐν ἑλπίδι καὶ
 κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἡσθημένοι δακτύ-
 λῳ σου. οὐς κῆ κῆ ἐπὶ τῇ σελήνῃ. ἀπα-
 βονοῖσέ τοι κατὰ τὸν νόμον. κατὰ τὸν νόμον
 ἐν χερσὶ. ἰδὲ ἐν τῇ σελήνῃ καὶ ἀνὰ τὴν χεῖρα

αυτους επιβλεπε· επισηριζον αυτους λο' δ' ατε-
λιον· μηδ' εν τον ανειπαχει· η προς δ' υαλαρβαδ
ωδισθηρον, περσορδω ανκυριω· προσεισε ο
κη πλω σεμνοταττω θυατερσμου· πλω πολυμα-
θεσάττω, ηνι πλω ηατο' ο' κεν αυτ' ες· κεχ' η
ης δ' ηνι· ηνιον· τονοιμω· λο' εξεμωρθρον· τον εν-
σεβω' γυναικα· ηνι ανον· τονοιμω· ηνι ανον· τονοιμω·
δ' οδοκημω· ο πατηρ του χειτου· δ' οδοκημω·
μονοτονου· φυλαττω· αυτημ· τονοιμω· τονοιμω·
εις· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
ανκυριω, κη προσευχου· ινα ηνιω· τονοιμω·

Ι του αυτου επισηριζον αυτους, ια
γναπτος· ο κη θεοφορος, ηνι ανον· τονοιμω·
θει· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
προ· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
αν· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
κη κυριου· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
ηνι εκκλησια· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
ζω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
αν· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
αν· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·
αν· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω· τονοιμω·

διηγήσα κτ' οἷσιν κ' ὁ δ' ἀπὸ τοῦ χειρὸς ἰησοῦ τοῦ
 σωτῆρος ἡμῶν, μὴ μὴ οἷσιν οὐκ ἐστὶν θεοῦ φῶς ἀνδρῶν
 ἀλλὰ πῦρ τοῦ φωτός ἐν αἵματι τοῦ ἰησοῦ τοῦ
 ἑρμὸν ταχέως ἀπηρτίσασα. ἀνυπομένει τὰ μα-
 δεδαιμένον ἀπὸ συρίας ἕως τοῦ ἰησοῦ τοῦ
 ἐλπίδος. πεποιδότες ἡ προσδοκῶ ὑμῶν ἀν-
 τὶ τὸν οὐρανὸν θηριομαχῶν. ἵνα δ' οὐ τοῦ μαρτυ-
 ρίου δυνάμει μαθητῶν εἶναι τοῦ ἰησοῦ ἡμῶν
 ἀνένιγκτος θεὸς προσφορὰς κ' θυσιῶν. αὐτὸ
 οὐκ ἔστιν πολυπάθειαν ὑμῶν ἐν ὁμομασίᾳ τοῦ ἀπεί-
 ληφτα ἐν ὁμομασίᾳ τοῦ ἀπείληφτα. ὑμῶν
 ὡς οὐκ ἔστιν, ἐν ἑνὶ καὶ κτ' ἰησοῦ ὑμῶν
 ὁ δ' ἀπὸ τοῦ κ' πᾶν τὸ ὑμῶν ἐν ὁμομασίᾳ αὐτοῦ
 εἶναι. ὁ δ' ἀπὸ τοῦ τοῦ ὁ δ' ἀπὸ τοῦ ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
 τοιοῦτοῖς οὐσιν, τοιοῦτον ὅτις πον κακῶς
 ἐν χεῖρσι. ὡς δ' ἐν τοῦ σωδούλου ἡμῶν δι' ὅρου
 τοῦ ἡσυχία τοῦ δ' ἀπὸ τοῦ ὑμῶν, κ' ἐν πᾶσιν ὁ
 ὁ δ' ἀπὸ τοῦ, ὡς οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
 εἰς ἡμῶν τοῦ ἐκκλησιασίου, κ' τοῦ ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
 τοῦ ὁ δ' ἀπὸ τοῦ τοῦ κ' ὁ δ' ἀπὸ τοῦ ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
 ὑμῶν, ὡς ὡς ἐξ ἐμὸν ὁ δ' ἀπὸ τοῦ ὁ δ' ἀπὸ τοῦ
 ὁ δ' ἀπὸ τοῦ, κ' πᾶν τὰ μετὰ τὴν πᾶν τὴν

ἀγυσόν μου οὐ κ' ὠτασμένῃ. ὥς κ' αὐτὸν ὁ πῆρ
ἰησοῦ χειρὸς ἀνατίξαι, ὅμα ὀνησίμω καὶ βήρῳ
καὶ εὐπλοῖ, καὶ φρονονί. διὼν πάντας ὑμᾶς
μετὰ ἀνδρῶν εἶδον. ὁ αἰμὴν ὑμῶν δ' ἔλαττον
τοῦ ἐμὲ φ' ἀξίος ὦ. πρὲπον οὖν ὑμᾶς ἐς κ' ἔ'
πάντα πρὸπον δόξα βειν ἰησοῦ χειρὸς τοῦ
δόξα βειν ὑμᾶς, ἵνα ἐν μέσῳ ὑποδοῖν ἦτε.
κατηρίσιν μοι ἰδ' αὐτὰ νοί, κ' ἰδ' αὐτὰ ἰνώμην.
κ' ἰδ' αὐτὰ χεῖρ ὑμᾶς φ' ἰδ' αὐτὰ. ἵνα ὑπο
βασίμωι τῷ αὐτῷ πρὸς κ' ἰδ' αὐτὰ.
κ' ἰδ' αὐτὰ ἦτε ἡ ἰδ' αὐτὰ. οὐ δ' ἔλαττον ὑμῶν
ὡς ὦν ἡ. εἰ γὰρ καὶ δέδεμαι δ' ἔλαττον ὄνομα, οὐ πῶ
ἀπὸ ἰησοῦ καὶ ἰησοῦ χειρὸς. καὶ γὰρ δ' ἔλαττον ἔχω
βασίμωι καὶ πρὸς ὑμῶν ὡς ὁμο
δοχοῖς. ἐμὲ γὰρ εἶδει πρὸ ὑμῶν ὑπομνησθῆναι.
τοῖς νουθεσίᾳ. ὑπομνησθῆναι μακροθύμια. ἀλλ' ἔ'
τοῖς ἡ ἀνδρῶν ὁ αἰμὴν καὶ πρὸ ὑμῶν.
δ' ἔλαττον πρὸ ὑμῶν πρὸ ὑμῶν ὑμᾶς, ὅπως
σωτῆρ ἡ ἰνώμην τοῦ θ' ὦ. κ' γὰρ ἰησοῦς χ' ὦ
πᾶν κ' ἰνώμην πρὸ τοῦ πρὸς. ὡς αὐτὸς πῶ
λ' ἔλαττον. ἔλαττον ἀφ' αὐτῶν πᾶν τοῦ. ὁ αἰμὴν
κ' ὑμᾶς χ' ἰνώμην πρὸ τοῦ αὐτῶν καὶ

11. Ζηλουῦ ὡς παῖλος, μιμηταὶ τὰ ῥήματα φησὶ Γίνεσθαι. x
12. καὶ ὡς ἡ γὰρ χεὶρ τοῦ ὁδῶν καὶ ὑμῶν πρὸς πεισιν -
τρέχειν τῇ τοῦ ὁδοῦ ποδὶ γνώμῃ τοῦ ἡγουμένου θεοῦ
ποιμνάρχου ὑμῶν. ὁ δὲ καὶ ποιᾷτε αὐτοὶ σοφί -
αν ὡς ὑπὸ τοῦ πνεύματος. ὅτι ἂν ἀξιωματικὸν
πρεσβυτέρῳ, ἄξιον δὲ τοῦ θεοῦ, οὕτως συνήμεσαι
τῷ ὁδοῦ ποδὶ, ὡς χορδαὶ κηθάραι. συναδεύοντες
οὕτως τῇ ὁμονοίᾳ καὶ συμφωνίᾳ ῥαψῶν. καὶ ὡς ἂν
ἄρχηγος καὶ φύλαξ ἰησοῦς χριστός. καὶ οἱ ἡγουμέν -
οι δὲ, χοροὶ ὁδοῦ καὶ ἵνα συμφωνοῦν ὁ ὁδοῦ
καὶ ὁμονοία. συναδεύοντες τοὺς λαοὺς ἐν ἑνώ -
νῃ καὶ ἡ συμφωνία τῷ θεῷ περὶ, καὶ τῷ ἡ -
γουμένῳ αὐτοῦ ἰησοῦ χριστῷ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.
13. ὁ δὲ γὰρ αὐτοὶ φησὶ πάντες ἅγιαι. ἵνα ὡς εἶπα καὶ
14. σὺ ἐν ἐσθίῃ, καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῶν ἐν ἐσθίῃ χρηστοί
οὗτοι εἰσι ὑμεῖς, ἐν ἀλλήλοις ἐν ἡμῶν συναδεύοντες
τῷ μιμηταὶ εἶναι χεῖρας, οὐ καὶ μὴ ὑποτάχει.
εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν μικρῷ χρόνῳ τοιαύτως συνήθην
ἔχον πρὸς τοὺς ὁδοῦ ποδὶ ὑμῶν, οὐ καὶ ἄλλοις
οὕτως, ἀλλὰ πνευματικῶς. πόσω μᾶλλον ὑμεῖς
μακαρίζετε τοὺς ἡγουμένους καὶ αὐτοὺς ὡς ἡ
ἐκκλησία τῷ κυρίῳ ἰησοῦ καὶ ὡς τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐτοῦ

ἵνα περὶ ἐν ἐνώτητι σύμφωνά ἢ· μηδὲς τὸν μακάριον.
ἐν ἑκείνῃ ἐν τῷ ἡ τοῦ θυσιάζοντος, ὡς δὲ τὰ τοῦ
ἁγίου τοῦ θεοῦ· εἴταρ ἐνός κ' ὁ αὐτοῦ προσευχή το
ἑαυτῷ ἰσχυρῶς ἔχει, ὡς τοῦ χεῖρον ἐν αὐτοῖς ἔσται
πύσω μέλλον, ἢ τε τοῦ αἰσθητοῦ κ' παλαιοῦ ἰησ
ἐκκλησίασ' προσελθὴ συμφωνος ἀντιόχα πρὸς
θεόν· τίς τε πρὸς ἑαυτὴν αὐτοῖς πᾶσι ταῖς ἐν
χρίστῳ αἰνέμασθα· ὁ οὖν ἰωάννης οὕτως χωρὶς ὁ μόνος.
κ' μὴ συνερχόμενος ἐν βουλῇ θυσιῶν κ' ἐκκλη-
σία πρὸς τοῦτον ἀποτέλλεται ἐν οὐρανῷ, χύσας
τὴν ἐν πρὸς αὐτοῦ δόξα ἡ μὲν ἀπὸ τοῦ κενῆς μερῶ.
σπουδάζετε ἀγαπᾶν τοὺς ὑποδιδάσκοντες ἡ ἐπισημῶν,
κ' τοῖς πρὸς ἐπισημῶν κ' τοῖς ἀγαπῶν τοὺς ὁ τὰ τοῦ
τοῖς ὑποδιδάσκοντες, ὑπακούετε χρίστῳ ἡ πρὸς ἑ-
αυτὴν αὐτοῖς· ὁ δὲ ἀπειθῶν αὐτοῖς, ἀπειθεῖ
χρίστῳ ἰησοῦ· ὁ δὲ ἀπειθῶν ἡ ἡ ἐν ὁ ὅτι ἡ
τὴν ἡ ἐν ὁ δὲ ὁ τὰ τοῦ θεοῦ μένει ἐπ' αὐτόν.
αὐθαδέος τὰς ἐν κ' δύσερις· ὡς ὁ φθόνος, ὁ μὲν
" πειθαρχῶν τοῖς κρείττοσιν· ὡς ὁ φθόνος, ὁ μὲν
" ὁ θεὸς ἀντιπαύσεται· ἡ πειθαρχῶν δὲ δίδωσι χάριν·
" κ' ὡς ὁ φθόνος, ὁ μὲν φθόνος, ὡς ὁ φθόνος, ὁ μὲν
καὶ ὁ κύριος πρὸς τοὺς ἱερεῖς· ὁ ὡς ὁ φθόνος, ὁ μὲν

[illegible]

εἰώθασι δὲ ὅλῳ πονηρῶ τοῦ ὀνόματος ὡς φέρειν ἄλλα
τὴν ἀπεχάσιν αὐτοῦ ἀνάξια θεοῦ· καὶ φρονεῖν ὡς
ἐναντία τοῦ τοῦ χριστοῦ διδασκαλίας· ὑπολαμβάνοντες
ἐαυτῶν καὶ τῶν πεποιημένων αἰσθισθεὶς οὐδ' ὑμᾶς
ὡς θεοῖα ἐκκλίνειν· διημισθεὶς ἐκκλίνετε ὅτι
ἔλατ' εἰς τὸν αἰῶνα· πρὸ χειρὸς δὲ γίνεσθαι καὶ ἁπλῶς
ἡ χεὶρ ἀσεβῶν ἀπύχαια· οἷοι γὰρ κύνες ἐν εὐ-
οὐδυνόχοι· ὑλακτῶν· λυατοῦ ὑποδοχῆ· γενομένη
καὶ οὐκ οὐκ φεύγει ἀπὸ χεὶρ· ἀνίσταται γὰρ νοσοῦσιν·
ἰατρὸς δὲ ἡμεῖς ἐστὶν ὁ μέγας ἀληθινὸς θεός· ὁ αἰ-
νήτος καὶ ἀπεχάσιν· ὁ τῶν ὁχλῶν κρείσσος· τοῦ δὲ
μονογενοῦς πατρὸς καὶ γυνήτων· ἐτοίμη ἰατρὸν
καὶ τὸν κρείσσον ἡμεῶν θεόν· ἡσυχάζοντες τὸν
πρὸ αἰῶνων ἡμῶν μονοτὴ καὶ ἡμᾶς· ὑποδοχῆ
καὶ ἡμῶν ἐκμετρίασιν τοῦ πατρὸς· ὁ ὅλος γὰρ ὅλος
ἐν ἡμῶν· ὁ αἰσθισθεὶς ἐν ὁμολογίᾳ· ὁ ἀπαθής, ἐν
παθητῶν ὁμολογίᾳ· ὁ αἰσθισθεὶς ἐν ὁμολογίᾳ σώματος
ἡμῶν ἐν ὁμολογίᾳ· ὅπως θοράτου καὶ φθορᾶς
ἐκλάττεται καὶ ἰατρὸν ἡμῶν· ἡμῶν
καὶ ἰατρὸν αὐτοῦ νοσηλευθείη ἐν ἀσθενείᾳ
καὶ πονηρίᾳ ὑποδοχῆς· μὴ οὐκ ἡμᾶς
ἐξ ἀπαταῶν· ὅτι οὐδὲ ἐξ ἀπαταῶν· ὅλοι

ἵνα ἐν θεοῦ ὁποῦ γὰρ μηδὲ μὴ ἀντιθυμίας ἐν ὑμῖν
 ὑπάρχῃ διωδικήν ὑμῶς ἐν πύλαις καὶ βάσιν
 ὑποσφῇ. ὅρα καὶ τὰ θεοῦ ἵπτε καὶ ἐν χεῖρσιν ὀφί-
 λημε ὑμῶν καὶ ἰσὺ ἀνὰ αὐτὸς ἐφοσίω ἐκκλ-
 σθας ἰσὺ δ' αὖτοῦ καὶ πολὺν μὴν τοῖς αἰ-
 ῶσιν· οἱ θρακῖνες· ἵα πνευματικὴ πρὸς τὴν
 οὐδ' αὖ αὖτα· οὐδ' οἱ πνευματικῶν ἵα θρακῖνες·
 ὡς οὐδ' ἡ τῶν ἱσὺ αὖτοῦ αὖτοῦ· ὑμῶς δ' αὖτῃ
 ραῖς ὅντας τοῦ οἴου πνεύματος· οὐδ' αὖ θρακῖνες,
 ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν· ἐν χεῖρσιν ὑ-
 ποσφῇ· ὅς ἐστιν ὁ πρῶτος ἀνὰ πῶν· μέγας
 τῶν· ἐν τῶν δ' ἰσὺ αὖτοῦ πρὸς αὐτὴν ὑμῶν· ἔχον-
 τας καὶ διδ' αὐτὴν, ἀνὰ τὸν καὶ πονηροῦ πνεύ-
 ματος· οἱ οὐκ ἐδῶκατε πρὸς αὐτὴν ταῖς
 ἱσὺ αὖτοῦ ἵα ὡς, ἐν ἰσὺ πρὸς αὐτὴν
 ἵα ὑμῶν καὶ αὐτὴν αὐτὴν πρὸς αὐτὴν πρ-
 ος αὐτὴν ἰσὺ αὐτὴν πρὸς αὐτὴν· ὅς ἐστιν
 ἀνὰ ἵα ἰσὺ αὐτὴν· πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν· ἰσὺ
 αὐτὴν πρὸς αὐτὴν, ὅς ἐστιν ἀνὰ ἵα τοῦ χεῖρσιν· καὶ
 ἰσὺ αὐτὴν ἀνὰ ἵα τοῦ κυρίου, ὡς καὶ ὅς
 πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν καὶ αὐτὴν· ὅς ἐστιν πρὸς
 ὅς ἐστιν ἀνὰ ἵα, ὅς ἐστιν ἀνὰ ἵα, ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν πρὸς αὐτὴν

" πατρὸς· κὴ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου· οὐχα-
 " λήσαι θεοὶν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλήλοισιν ἀντιθέ-
 " μως· κὴ τοῖς ἑαυτοῦ φησὶ πρὸς τὸν πατέρα· ἕως αὖ
 " φησὶν ἐδόξασα ἀδελφὰς μου· τὸ ἔργον ὃ ἐδῶκαί
 " μοι ἐπληρίωσα· ἐφάρμακώσα σου τὸ ὄνομα τοιοῦ
 " ἀνθρώπου· κὴ τοῖς τοῦ ἁγίου πνεύματος· ἐκ
 " ἐμὲ δόξασι· ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἔγεννησάν με· τὸ δὲ
 " πνεῦμα τὸ ἐν ἐμοὶ κηρύττει· ταῖς ἰδίαις λέ-
 " γαις· αὐτὰρ ἐπεὶ τὰ ὅσα ἐκείνῳ δόξα ἐπέφουρον ὅτι
 " μετὸν· τὸ δὲ ἔργον ὑπὲρ χεῖ· ἀπατηλὸν ὁπω-
 " λιστὴν· ὑπόχρον· ῥα τὸ δὲ· φλοῖον· αἰσιν-
 " φωνον· ἀμύχανον· γλίσχρον· τοφοδὲς· οὐ
 " ἀνδρῆας, ῥύσσει ἡμεῖς ἱησοῦς χριστός· ὁ δὲ με-
 " λίσσας ἡμεῖς ἀδελφὰς πᾶσι τοῖς ὡς χριστοῦ ἐκ-
 " λεκτοῦς· ἀναρρογνυμένους εἰς οἰκονομίας
 " θεοῦ πρὸς· ἀναφύμενοι εἰς τὴν ἑκείνου
 " τοῦ πνεύματος ἡμεῖς ὁ δὲ· σκῆνω χρωμένους πρὸς
 " ἡμᾶς πνεύματι· τίς αὖ δὲ ἀνθρώποι καὶ ἡ
 " πνευφιζόμενοι ἐκ τῆς πρὸς οὐρανὸν· σωδο-
 " πορῶντες ἡμεῖς ἀμύχανον· μετὰ τοῖς φησὶ
 " οἱ ἄνθρωποι οὐδὲ· οἱ πορῶντες οὐδὲ κυρί-
 " ὁ δὲ δὲ ἐκείνῳ ἀπληγῆς ἱησοῦς χριστός· ἕως τὰ

9
φποιν' εἰμι ἡ ὁδὸς κ' ἡ δὴ· ὁ δὴ γὰρ δὲ ἡ ὁδὸς πρὸς ἰόν'
" πρὸς· οὐδεὶς γὰρ ἔρχεται πρὸς ἰόν' πρὸς εἰμι
" δι' ἐμοῦ· μαθηταί· οὐκ ἔστι ὑμῶς οἱ θεοφόροι·
πράγμα τοφόροι· αἱ τοφόροι· κτ' πάντα καὶ
μιμνῆσθαι· ἐν ταῖς ἐντολαῖς ἰησοῦ χριστοῦ· βασι-
λῆον ἐκτάττωμα· ἔθνος ἄνθρωπον· λαὸς εἰς φει-
ποινοῖν· δι' οὗς ἀνθρώπων ἡ ἐξωστὴ δὴ
γὰρ πρὸς μιλήσας τοῖς ἀνθρώποις τοῖς οὐκ ἐν
ἐφ' ὅσῳ τοῖς ἀνθρώποις ἐν χριστῷ ἰησοῦ· χαίρω οὐκ ἐφ'
ὑμῖν, ὅτι μὴ ἡμετέροις ἐστὶν πρὸς χεῖρα· ὁ δὲ
κτ' ἔφη· αἱ ἀπαταῖ, ἀλλὰ κτ' θεόν· καὶ ὁ
πρὸς ἄλλων δὲ ἀνθρώπων ἐκτάττωμα πρὸς
χρῆμα· ἐστὶ γὰρ αὐτοῖς ἐκτάττωμα ἰησοῦ, ἵνα θεὸς
" ἴδωσι· μὴ ὁπίσθιν γὰρ ἐκτάττωμα, ἡ ὁ ἀπο-
" στρέφω· ἐκτάττωμα ἐφ' ὅσῳ αὐτοῖς οὐκ αὐτοῖς
μαθητὴν εἶναι ὑμῖν· γίνεσθε οὐκ ἀνθρώποι θεοῦ
καὶ ἐκτάττωμα· χεῖρα γὰρ ἐκτάττωμα· ἐκτάττωμα
γὰρ ἐκτάττωμα ἰησοῦ, ὡς ἐκτάττωμα ἐκτάττωμα
γίνεσθε πρὸς ἰατρὰς αὐτῶν ὑμῶς ἐκτάττωμα
καὶ· ἐκτάττωμα πρὸς ἰατρὰς αὐτῶν ὑμῶς ἐκτάττωμα
ὑμῶς ἰατρὰς ἐκτάττωμα· αὐτῶν ἐκτάττωμα
ἐκτάττωμα ὑμῶς ἐκτάττωμα ἐκτάττωμα ἐκτάττωμα

αἰγρίον ἦτος ἐν ἡμερότητι· τὸ ὄργιζον, προσήμι.
„ μαμαῖροι γὰρ οἱ παῖδες· καὶ μωσὴς πρὸς πατέρα
„ πᾶντας ἀνθρώπους· καὶ δὲ πρὸς σφόδρα·
„ διὸ πᾶσαν παύλως· δοῦλον γὰρ κυρίου, οὐδὲ
„ μάκαρ, ἀλλήλων εἶναι πρὸς πάντας· διδάσκει
„ ἡμεῖς δὲ ἐξήμερον· ἐν προσήμιτι παιδύοντα τὴν
„ ἀνδραγαθίαν· μὴ δὲ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι
„ τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν· εἰ δὲ ἀπὸ δυνάμεως γάρ φησι
„ τοῖς ἀγαποῦσι μοι καὶ ἀδελφούς αὐτοὺς
„ ποιήσωμεν ἡμεῖς· εἴπατε γὰρ τοῖς μίσις
„ σὺν ὑμῶν, ἀδελφοὶ ἡμῶν ἔστε, ἵνα τὸ ὄνομα τοῦ
„ κυρίου δοξασθῇ· καὶ μὴ μισώμεθα τὸν κλέον·
„ ὅς τοι δουλεύει, οὐκ ἐντελεῖται· ἐξουμνος,
„ οὐκ ἐντελεῖται· πάσων οὐκ ἐντελεῖται· ἀλλ' ὑφ' ἡμῶν
„ ἐξουμνος προσήμιτος· πατέρ' ἀφ' αὐτοῦ· οὐκ ἐν
„ δασὶν ὁ ποιοῦσιν ὁ ποιοῦσιν· εἴ τις πλεονέκτης
„ καθεῖς, πλεονέκτης ποιεῖ, οὗτος μαμαῖρος·
„ εἴ τις ἀποστρέφεται· εἴ τις ἀπὸ τοῦ ὀνόματος
„ τοῦ κυρίου, οὗτος ὁ πλεονέκτης· βλέπετε μὴ
„ τοῦ δουλοῦ τοῦ δουλοῦ ἀπὸ ὑμῶν· τί καὶ γὰρ
„ καὶ ἀμυνεῖς αὐτὴν ἡμεῖς, σωφρονιστικῶς
„ ἐν χειρὶ τοῦ κυρίου· ἐξουμνος καὶ ἐξουμνος ποιεῖ.

[illegible]

παύλου σὺ μὲν εἶσε ἡ γὰρ σκιδρόν· μεμαρτυρη-
 μένου ὅτι σκάφος ἐστὶν ἐκ χειρὸς οὐ γινώσκουσιν ὅτι
 τοῦ ἰσχυροῦ εὐρεθῶναι καὶ πλεῖστοι πλεῖστον ὅταν
 ἰησὺς χειρὸς αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὅς περὶ τοῖς ἐν ἡμεῖς δὲ
 σεοῖν αὐτοῦ μνημονεύει ὑμῶν· σπουδαίετε οὖν
 τοῦ ἐκ νότου συνέρχεσθαι εἰς ἐνδοξασίαν τοῦ κυρίου
 δόξαν· ὅταν γὰρ συναχθῶν αὐτὸς ἡμεῖς ἡμεῖς
 καὶ σαρκεῖται αἰδυνόμεναι τοῦ βασιλέως· καὶ
 ἀπεσταλτα αὐτοῦ ὅτι σφάλλεται ἡ πεπρωμένη
 βέλῃ πρὸς ἀμαρτίαν· ἡ γὰρ ἡμεῖς οὐκ ἐμόνοια
 καὶ σμικρὸς τίς τις, αὐτοῦ μὲν, ἐστὶν ὁ λαὸς ἡμεῖς.
 τοῦ δὲ ὑπασιζῶν αὐτοῦ βασιλέως· οὐδὲν ἀμύνει
 ἰησὺς αὐτὸν εἰρλήσει· ἐν ἡμέρᾳ πόλεμος
 καὶ ταρβάνται δαίμων καὶ αἰσίων πνευμάτων.
 ὅταν εἰσὶν ἡμεῖς ἡ πόλις πρὸς αἰμῶν καὶ θάλασσαν·
 ὅταν πρὸς ἡμᾶς ὁ ἄρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁ ἐξουσιαστής, καὶ
 πρὸς τοὺς ἡσυχαστοὺς τοῦ σκότους· πρὸς
 τοὺς πνευματικοὺς τῆς πνευματικῆς ἐν τοῖς αὐτοῖς
 νότοις· οὐκ ἔστιν ὁ ἄρχιεπίσκοπος ἡμεῖς ἡμεῖς νοσημάτων
 τοῦ σώματος, ἐκ δὲ πάλαι ἡμεῖς εἰς τὴν
 ἐκείνην ἡμεῖς τίς τις καὶ ἡμεῖς ἀνὰ πᾶν· ἡμεῖς ὅταν
 ζῶμεν καὶ ἡμεῖς· ὁ ἄρχιεπίσκοπος, τίς τις· ἡμεῖς ὅταν

ταῖς δὲ δούρασι σιών τῇ ἱστορίᾳ, θεοὺς ἀνὸν ἀπο-
ληρῶ. ταῖς δὲ δῆα πᾶσι ταῖς ἐκ χειρὸς θεοῦ, ἀνὸν
χρυσά ἐστιν. οὐδαὶς πῶς τὸν ὑδατὶ γὰρ ὁμοῦ, ὁ φοί-
λει δὲ ἀρτοῦμαι. ὅδε δὲ ἀνὰ πῶς κεκνημένος, μὴ-
" σὺν τοῖς ἀδελφοῖς. ὁ γὰρ εἰπὼν, ἀρτοῦμαι κὺν τοῖς
" θεοῖς σου, εἶπε, κὺν τοῖς ἀρτοῖς σου ὡς ἑαυτὸν. οἱ
ὅσοι γὰρ ὁμοῦ χεῖρας εἶναι, οὐκ ἐξ ὧν χεῖρας
σιμέων, ἀλλὰ κὺν ἐξ ὧν περὶ τοῖς ἱστορίαις.
Κὺν τοῖς ἀρτοῖς τοῦ δένδρου γινώσκῃ. ὅμοι-
νόν ἐστι σὺν πᾶσι ταῖς εἶναι, ἢ χεῖρας κὺν εἶναι.
ὁ κὺν γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀλλὰ δὲ δυνάμει.
" καρδίᾳ πῶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὁμοῦ γὰρ ταῖς. ἡ γὰρ
εἰς διηγεομένη. ἡ δὲ, εἰς σωτηρίᾳ. χειρὸν τοῦ
διδάσκοντος, ἐν τῇ ὁ γὰρ ταῖς ποιῇ. ὅς γὰρ δὲ ποιῇ
κὺν διδάξει, οὗτος μέγας ἐν τῇ βασιλείᾳ. ὁ γὰρ ἡ γὰρ
κὺν θεὸς ἰησοῦς ὁ χεῖρας ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ καὶ ὁ γὰρ.
περὶ τὸν ἀποῖναι, κὺν τοῖς ἐκκλησίαις, ὡς μερὶς
ἐκκλησίας. οὐδὲ ὁ ἀποῖναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ χεῖρας
σὺν τοῖς ἐκκλησίαις. ὁ γὰρ χεῖρας τοῦ κειμένου.
ἀλλὰ κὺν τὰ κειμένα ἡ γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν δὲ. πᾶσι
οὖν ποιῶν ὡς αὐτοῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ποιῶν τοῖς.
ἵνα ὡς αὐτοῖς ἀποῖναι. καὶ αὐτοῖς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θεοῦ. χεῖρας

ἐν ἡμῖν λαλεῖτω ὡς καὶ ἐν πτωχοῖς. ἵνα τὸ πνεῦμα ἡρώδου
διδασκέτω ἡμᾶς. ἵνα χεῖροσὺν θεοῦ ἡμετέρας πᾶσι
οἷς αὐτῶν μὴ πωλεῖσθαι ἀδελφοί μου. οἱ οἰκιστῆ-
ροι βασιλείου θεοῦ οὐκ ηγορομήσουσιν. εἰδὲ οἱ
τοὺς ἀνθρώπους οἰκους ἀγαθὰ ἔχοντες θάματα
καταδιδόντες. πώσωμελλον οἱ τῶν χεῖροσὺν δι-
δασκαλίᾳ νοθεύειν ἐν χειρὶ ὡς αἰωνίου
ἡσυχίας δόξης. ὡς καὶ ἐστὶν καὶ θάματα ὑπὲρ
τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὁμοῦ. ὁ τοῦ θεοῦ μονοτονὴς ἡσυχίας. οὐ
πᾶσι διδασκαλίᾳ ἀγαθὴ ἡσυχία, λειπόμεναι καὶ
παχυνόμεναι, εἰς τὸ ἐνδοχρῆσθαι. ὁμοίως δὲ καὶ
πᾶσι ἀνθρώποις ὁ τοῦ θεοῦ ἐνδοχρῆσθαι εἰς
φῶς καὶ ἀγαθὴν. ἀπὲρ πᾶσι πᾶσι ἐξ αὐ-
τοῦ θεοῦ, καὶ αὐτὸς ὁ θεὸς ὡς ἀληθὴς δε-
ξάμενος. ἡσυχία καὶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι, ἡ
χεῖρ πᾶσι βασιλείᾳ. ἡ ἡσυχία πᾶσι πᾶσι
αὐτοῦ. ἡ καὶ τοῦ μετὰ εἰδῶν. φησὶ δὲ
καὶ. ἡσυχία καὶ ἀληθείας πᾶσι πᾶσι,
ἡ δὲ καὶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι, ἡ δὲ καὶ πᾶσι
αὐτοῦ πᾶσι πᾶσι, ἡ καὶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι,
ὅτι ἡσυχία καὶ πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι,
αὐτοῦ πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι.

51
 ἔλατο το νεδρίδες ἡ γαίτη σάμψε· ὁ πῶς αὐτῶν
 εἰς ἀσπιδὸς μέρων σου δρομομύθε· μὴ ἔχει φέδω
 δύσωδίδη διδασκαλίδη τοῦ αἰῶνος τοῦτου· ἡ δὲ γὰρ
 ἱερθεὺς ἐκκλησίᾳ μὴ αἰχμηδωλίδη ὑπὸ τῆς
 παμουρτίᾳς αὐτοῦ ὡς ἡ περὶ τῆς γυνῆ ἔα· ἔλα-
 τὶς ῥητῆς ὄντας, οὐ γινώμεθα φρονίμοι· ἔλατὶ ἐμ-
 φυτοὶ τοῦ θεοῦ πρὸς χεῖρας λαβοῦντες κρι-
 τήριον· εἰς ὅντινδε μεταπίστομυ ἐξ ἀμνησίας
 ἀποσύντασ τοῦ χάρισμα ὁ εἰλήφωμεν, ἀποήτωσ
 ἀπολλύμεθα· ὅς ῥα τοῦ χεῖρος, τοιοῦτ' ἀπίστοις,
 σιμὸν δ' ἄλλόν ἐστὶ· τοιοῦτ' ἀπίστοις, σωτηρία καὶ ζωὴ
 αἰώνιος· ποῦ σφοδρὸς· ποῦ συνέληλης, ποῦ καὶ κλησί-
 τῆς χεῖρος μὲν δυνάτον· ὁ γὰρ τοῦ θεοῦ ἡ γὰρ ὁ
 πρὸ αἰῶνων ἱσχυθεῖς, καὶ γὰρ πᾶντα γινώσκων
 πρὸς σύστησάμενος, οὗτος ἐκκοφορήθη ἐκ με-
 ρίας καὶ τοῦ νομοῦ· ἐκ ἀσπιδος, μὲν δ' αὖτε.
 " πνεύματος δὲ ὁ γὰρ τοῦ ἰδοῦ γὰρ φησὶν ἡ πρὸς τῆς
 " ἐν γὰρ ἐκκλησίᾳ· καὶ γὰρ ἐκκλησίᾳ ἡ γὰρ ἐκκλησίᾳ
 " σελαι, ἐκκομυθεῖ· οὗτος ἐκκομυθεῖ ἐκκομυθεῖ
 ὑπὸ ἰωάννου· ἵνα πῶς ποιήσῃται ἡ δὲ ἐκκομυθεῖ
 ἡ δὲ ἐκκομυθεῖ ἡ δὲ ἐκκομυθεῖ· καὶ ἐκκομυθεῖ
 ἔρχονται τοῦ αἰῶνος τοῦτου ἡ περὶ τῆς γυνῆ μύθισαι.

καὶ ὁ κοῖτος αὐτοῦ ὁμοίως καὶ ὁ θάνατος τοῦ κυ-
ρίου μυστήρια κραυγῆς, ἅτινα ἐν ἡσυχίᾳ ἐπράχθη.
ἡμῖν δὲ ἐφωτρώθη αἵς τῃ ἐν ὁσμῇ. ἐξομύσαν
ὑπὲρ πόλιν αὐτοῦ πρὸ αὐτοῦ. καὶ ὡς αὐτοῦ θύει-
λαχίον ἡμῶν. καὶ ἐκείνην πρῶτον ἡμετέραν
αὐτοῦ τοῖς ὁσμοῖς αὐτόν. ταῦτα δὲ λοιπὰ πάντα
ἄσπερον. ὅμοια ἡμῶν καὶ σελήνη, χορὸς ἐκείνων τοῖς
ἄσπερον. αὐτοῦ δὲ ἡμῶν ὑπὲρ βάλαν αὐτοῦ τοῦ θάνατος.
ἡμετέρας ἡμῶν πόλιν ἡμετέραν ἡμετέραν.
ἐκείνην ἡμετέραν ἐκείνην σοφία ἡμετέραν. Γενεαίαν
ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἡμετέρας ἡμετέρας. παρὰ θεοῦ ἡμετέρας
ἡμετέρας. ὁμοίαν ὁμοίαν θεοῦ ἡμετέρας. καὶ
τοῦ θάνατος ἡμετέρας. θεοῦ ὡς ἡμετέρας.
θεοῦ ἡμετέρας, καὶ ἡμετέρας ὡς θεοῦ ἐκείνου.
ἀλλ' ὅτι τοῦ θάνατος, οὐτὶς τοῦ θάνατος. ἡμετέρας.
ἀλλὰ τοῦ θάνατος, ἀλλὰ θεοῦ. τοῦ θάνατος, οἱ ἡμετέρας. ὁμοίαν
ἡμετέρας ἐκείνην ἡμετέρας τοῦ θάνατος ἡμετέρας.
ἐκείνην ἡμετέρας ὡς ἐκείνην ἡμετέρας. ὁμοίαν ἡμετέρας.
θεοῦ ἡμετέρας. ἐκείνην ἡμετέρας ὡς ἐκείνην ἡμετέρας. ἐκείνην
ὡς ἐκείνην ἡμετέρας. καὶ ἐκείνην αὐτοῦ ὁμοίαν. ἐκείνην
παρὰ αὐτοῦ ἡμετέρας. πόλιν ἡμετέρας ἐκείνην ὡς
ὁμοίαν ὡς ἐκείνην ἡμετέρας. ἐκείνην ὡς ἐκείνην ὡς ἐκείνην

ἰησοῦ χριστοῦ καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ δ' αὖτις ἐν πάθει αὐτοῦ
 καὶ ἀνάστασι παύλει ἐν χάρει καὶ ὁ δὲ ὀνόματι τοῦ
 σωαθεοῦ ἱερατικῆς ἐν μὲν πᾶσι θεοῦ πατρὸς
 ἰησοῦ χριστοῦ ἰουδαίου τοῦ αὐτοῦ ἡοῦ. τοῦ καὶ
 πρῶτον τοῦ παύλου κτίσεως καὶ σάρα καὶ ἐκ
 γένους δ' αὖτις. ἡ δὲ δὴ τοῦ μύθου ὑπὸ τοῦ πατρὸς καὶ
 τοῦ ὑπακούοντος ἡ δὲ δὴ τοῦ πατρὸς καὶ ἡ δὲ πρὸς τοῦ
 εἰς αὐτὸν ἀνάστασι καὶ ἡ δὴ τοῦ πατρὸς καὶ ἡ δὴ τοῦ
 οἰκιστὴ φάρμακον ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀπὸ τοῦ τοῦ ἰουδαίου
 ἀποδομένη. ἀλλὰ ἡ δὴ ἐν τῇ δὴ ἰησοῦ χριστοῦ καὶ
 ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ. εἰς τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ
 καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ καὶ εἰς τοῦ ἡμεῶν εἰς τοῦ
 οἰκιστὴ τοῦ καὶ ὑμῶν ὁ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ
 πολλὴν ἔχον ὡς καὶ ὑμῶν. μετὰ τὸν ἐν τῇ καὶ
 καὶ ὑμῶν ἰησοῦς ὁ καὶ τοῦ. ὁ καὶ τοῦ εἰς τοῦ
 αἰώνιος. πρὸς τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ
 ἀπὸ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ
 εἰς τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ
 ὡς καὶ ἡ δὴ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ
 τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ
 ἰησοῦ χριστοῦ ἡ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ
 εἰς τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ τοῦ καὶ

Ἰουδαίου πρὸς ῥωμαίους, ἀδιστοχή 16.
 ἡμέτερος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν ματαχί -
 ὅτι τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς καὶ ἡσού χριστοῦ τοῦ
 μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ. ἐκκλησία ἡ γὰρ ἐκκλησία
 καὶ πεφωτισμένη ἐν ματαχί θεοῦ πατρὸς
 τοῦ ποιησαντος ἅπαντα, ἀλλὰ καὶ αἰσιν καὶ
 ἀνθρώπων ἡσού χριστοῦ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος
 ἡμῶν. ἡ γὰρ πεφωτισμένη ἐν ὅλῳ χωρίῳ ῥωμαῖ.
 ἀξίος θεός. ἀξίος πατὴρ. ἀξίος μακαρίστους. ἀξίος
 πάντας. ἀξίος δικαίος. ἀξίος δίκαιος. καὶ πεφω-
 τισμένη ἡσού χριστοῦ. χριστῶν υἱός. πατὴρ ὁνύμους.
 πνευματικός. καὶ ἀσπάζομαι ἐν ὀνόματι
 θεοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ. καὶ ἡσού χριστοῦ τοῦ υἱοῦ
 αὐτοῦ. τοῖς καὶ σάρκα καὶ πνεῦμα καὶ ὁμοῖοις
 πᾶσι ἐν τῇ αὐτῇ πεφωτισμένοις πᾶσι
 χριστοῦ θεοῦ ἀδελφοῖς καὶ ἀποδιδυμίστοις
 ἀπὸ πατρὸς ἀποστολῆς χριστοῦ πᾶσι ἐν τῇ
 καὶ πατρί καὶ κυρίῳ ἡμῶν ἡσού χριστοῦ. ἀμώ-
 μος χαίρειν. ἀλλὰ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ θεῷ, ἀλλὰ τυχόν
 ἰδὼν ὑμῶν καὶ ἀξίος θεὸς πρὸς ὅλην οὐρανὸν καὶ γῆν
 ἡ τουμὴν λαοῦ. δεδεδυμένος ἅρ καὶ χριστοῦ ἡσού.
 ἐλπίσω ὑμᾶς ἀπαύσασθαι. ἐλπίσω δὲ ἡμῶν.

ὁ δὲ βασιλεὺς αὐμὲν εἰς τῆς εἶναι ἡμῶν ἀρχή,
καὶ οὐκ ὁ μὲν τοῦ ὄντος ἐδύωτο χοροὶ τοῦ ἀντιτύχου
εἰς τὸ τοῦ κληθῆναι μου εἰς τὸ φάσκειν ἀντιτύχου ἀπο -
λχεῖν. φοβούμεθα γὰρ τὴν ἀντιτύχου ὑμῶν μὴ ἀντι -
με ἀδικήσῃ. ὑμῶν γὰρ ἀντιτύχου εἰς τὸν ὅτι ἐλεποῖται.
ἐμοὶ δὲ δόξα ἔστι θεοῦ ἀντιτύχου, ἐδύωτο ὑμῶν
μὴ φείσεται μου περὶ φάσκειν φιλίας (φιλίας) οὐ -
θῶ γὰρ ὑμῶν ἀντιτύχου παρὰ σκοπῶν, ἀλλὰ θεῶ
δύωται. ὡς ἀντιτύχου ἀντιτύχου. οὐτε γὰρ ἐγὼ ἐξω
πολεῖται μου τοιοῦτον ὡς ἐλε θεοῦ ἀντιτύχου. οὐτε ὑμῶν
ἐδύωτο πῶς ἐλε κρείττονι ἐγὼ ἐλε ἀντιτύχου -
ναί. ἐδύωτο γὰρ ἀντιτύχου ἀντιτύχου, ἐγὼ γὰρ ὑμῶν
θεοῦ. ἐδύωτο ἐλε ἀντιτύχου τοῦ σαρκῶν μου, πᾶν
ἐλε μου ἐλε. πᾶν δὲ μου πᾶν ἐλε τοῦ αὐτοῦ -
διὰ τῶν θεῶν ὡς ἐπὶ τοῦ ἀντιτύχου ἐλε μου ἐλε
ἵνα ἀντιτύχου χοροὶ γὰρ μου, ἀντιτύχου περὶ
ἐλε τοῦ ἱεροῦ ὅτι τοῦ ἀντιτύχου σὺ γὰρ μου -
ἐλε μου ὅτι θεοῦ ἀντιτύχου εἰς τὸν αὐτοῦ ἀντι -
τύχου μου ἀντιτύχου τοῦ αὐτοῦ παρὰ μου
μαρτυρεῖται μου, τοῦ ἀντιτύχου ἀντιτύχου ἀντι -
περὶ θεοῦ, ἵνα εἰς αὐτὸν ἀντιτύχου. οὐδὲ ποτε ἐλε -
ἐλε μου ἀντιτύχου. ἀντιτύχου ἐλε ἀντιτύχου. ἐλε δὲ ἐλε

[illegible]

ἵνα μὴ ηγομαθῆις. βαρὺς γινί ἀρεθίσσῃ. τοῖς
ἴσομαι μαθητῆς ἀληθεῖς ἰησοῦ χριστοῦ. ὅπερ οὐδὲ
ὕψωμεν οὐδέσῃς ὅψῃ. χιτῶν δὲ
τοῦ κελῖον ὑψώμεν. ἵνα δὲ τοῦ οὐρανίου τοῦ
θεοῦ θυσιᾶ ἀρεθῇ. οὐχὼς πέπερος κῆ παύλος
δραγατομαθῇ. ἐκείνοι ἀπόστολοι ἰησοῦ
χριστοῦ. ἐγὼ δὲ ἐχθρὸς. ἐκείνοι ἐλεύθεροι ὡς δοῦλ
θεοῦ. ἐγὼ δὲ, μέχει καὶ δουλός. ἀλλὰ δὴ πάθω.
ἀπελεύθερος γνῆσσομαι ἰησοῦ χριστοῦ. κῆ δὲ α -
γίσσομαι ἐν αὐτῷ ἐλεύθερος. καὶ μετὰ τῷ ἐν
αὐτῷ δεδεμένος μηδὲν ἐν τῷ θυμῷ ηγομαθῇ ἢ
μαίταιον ἀπὸ συρίας μέχει ῥώμης θηριόμαθ.
δραγμῆς κῆ θαλάσσης. νῦν τοῖς καὶ ἡμεῖς. ἐν
δεδεμένος δὲ καὶ λιποπόρῃς. ὅπερ ἐστὶν ἐν τῷ
βούλῃ. οἱ καὶ ἐνεργετοί. καὶ γινώσκονται. ἐν
δὲ τοῖς ἀδικήμασι τῷ αὐτῷ, μετὰ τῷ μαθητεύομαι.
ἀλλὰ πᾶσι τοῖς δεδεμένῃς. οὐαί μὲν τοῖς
θηρίων ἰδὼν ἐν τῷ ἡτοιμασμένων. ἀπὸ τῷ ἀρχοῦ
σώτομαθῃ. ὅπερ ἐστὶν. ἀπὸ τῷ καὶ κεύσω σω -
τῷ μαθητεύομαι. οὐχὼς ὅπερ ἰνὼν δειχαινό -
μαθῃ οὐχὲν ἐστὶν. καὶ αὐτὰ δὲ ἐν τῷ ἀμαθῇ.
ἐγὼ πεπορεύσομαι. οὐτὶν ὡμῶς ἐχέτω.

ἤμωσιν· ἐγὼ γινώσκω καὶ ἀρχομαι μαθηταῖς
εἶναι· μηθενοὶ ζηλωταὶ τῶν ὁσίων καὶ ἰσχυ-
ρῶν· ἵνα ἰησοῦ χριστοῦ ἀποτίχη· πῦρ καὶ ὄψις
θηρίων ἐν συσσίτοις· ἀνατομὴ διαμερίσεως· σπιν-
θίσμοι ὀστέων· συγχοπαίμωνων, ἀλεσμοὶ ὅλου τοῦ
σώματος· καὶ ἡγόρευσι τοῦ ἀγαθοῦ ἀπὸ ἐμῶν ὅτι
ἔγω· μένον ἵνα ἰησοῦ χριστοῦ ἀποτίχη· οὐδὲν με
ὠφελήσει ταῦτά γε τοῦ νόστου· οὐδὲ αἰ βασι-
λεῖαι τοῦ αἰῶνος τοῦτου· μάχον ἐμοὶ ἀποθνήσκον διὰ
ἰησοῦν χριστόν· ἡ βασιλεύειν ἰὼν παρὰ τὸν θάνατον.
ἢ γὰρ ὠφελᾷται ἀνθρώπος, ἐάν τοι νόστον ὅλον
κέρδησιν, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀποχέσῃ τοῦ κυ-
ρίου· ἢ γὰρ ἰὼν τοῦ ἀληθινοῦ καὶ πνεύματος, ἰησοῦ τοῦ
χριστοῦ· ἐκείνον ζητῶ τοῦ ἑαυτοῦ ἀποθνήσκον
καὶ ἀναστάντα· συγχομηνεύοντες ἀδελφοί· μὴ
ἐμποδίσῃτε με εἰς βλάβην φθάσαι· ἰησοῦς γὰρ
ἔστιν ἡ ζωὴ τῶν πιστῶν· μὴ θαλίσητέ με ἀποθνήσκον·
θνήσκων γὰρ ἐστὶν ἡ ἐμὴ χριστοῦ ζωὴ· τοῦ θεοῦ θά-
λοντά με εἶναι· νόστον μὴ χάρισθε· ἀφελί με
καταρτίζοντες ὡς ἄνθρωπον· ἐκείνους ἀνθρώπους, ἀπὸς
θεοῦ ὄντας· ἀποτρέψατέ με μὴ μὴ εἶναι
πάσους χριστοῦ τοῦ θεοῦ μου· ἐλπίς αὐτὸν ἐν ταῖς

ἔχει νοησάτω ὁ θεὸς καὶ συμπάθει τωμοι. εἰδὼς
τὴν συνέχοντάς με. ὁ ἀρχὸν τοῦ αἰῶνος τοῦτον. ἴσας -
παλαίμα βούλη. καὶ ἵνα εἰς τὸν θεὸν μου ἴνῳ μὴ
δὲ λαφθεῖται. μηδὲ εἰς οὐκ ἴδω πατρὸν τῶν υἱῶν βο -
ηθεῖτω αὐτῷ. μέλλον ἐμοὶ γενεαθε. τοῦ πατρὸς τοῦ
θεοῦ. μήλα χεῖτε ἰησοῦ χεῖροι. ἡ σήμερον δὲ περ -
λίμνητε. βασιλεῖα ἐν υἱῶν μὴ ηγετο κήτω. μη -
δὲ ἐδὴ ἐγὼ υἱοὺς πατρὸν παρρησιασάτω. ἡ
τοῦτοιο δὲ μέλλω εἰσεύσασθε. οἷς γεσθῶ υἱῶν.
ἴδω γὰρ γεσθῶ υἱῶν ἐρῶν τοῦ δὲ λαφθεῖται ἀπο -
θνήσκον. ὁ ἐμὸς ἐρῶς ἐσθῶν τοῦ λαφθεῖται. καὶ οὐκ ἐστὶν οἱ
ἐμοὶ πῦρ φιλοῦσιν. ὕδωρ δὲ ἴδω ἀλλομῶν οἱ
ἐμοὶ. ὡσαύτως μοι λέγει. δὲ εἰς περὶ τοῦ πῶς.
ὁ κήδεσθαι σερφεῖ φθορεῖ. οὐδὲ ἐκ δυνάμει τοῦ
βίου τοῦτον. ἀρτον τοῦ θεοῦ λαφθεῖται. ἀρτον οὐκ ἐστὶν
ἀρτον βωλῶς. ὁ ἐστὶν λαφθεῖται τοῦ χεῖτος τοῦ ἰού τοῦ
θεοῦ. τοῦ γλυκοῦ μου ἐν ὑσέρῳ ἐκαστέρματος δὲ αὐτοῦ
καὶ ἀφροσύνη. καὶ πόμα θαλά. τοῦ πόμα αὐτοῦ.
ὁ ἐστὶν ἀνάπα ἀφροσύνη. καὶ αἰνῶνος ζωὴ. οὐκ ἐστὶν
θῆω καὶ ἀνθρώπους ἴδω. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐμὸς υἱός
θῆω καὶ χεῖτος συνέστασθαι. ἴδω δὲ. οὐκ ἐστὶν ἐγὼ
ἴδω δὲ ὡς ἴδω ἐμοὶ ὁ χεῖτος. δι' ὅτι τῶν λαφθεῖται

αἰτοῦμαι ὑμᾶς, μὴ παρομιλήσατέ με. τίς γινώσκει
λέγουσι ὅτι τοῦ ἰησοῦ φίλῳ τοῦ ὑπὲρ πάντων
δοθέν. ἡ δὲ ταποδῶσα τῷ κυρίῳ παρὰ πάντων
ὡς ἡμῶν πατέδωκέ μοι. αὐτὸς δὲ ὁ θεὸς καὶ πᾶς
καὶ ὁ κύριος ἰησοῦς χριστός, φανερώσει ὑμῖν ταῦτα,
ὅτι ἀληθῶς γέγραπται καὶ ὑμεῖς σωθέντες κατέ μοι, ἵνα
ὑποσποδύχῃ ἐν τῷ ἐνέμεντι ὁρίῳ οὐ κατὰ
ἄνθρωπον ὑμῖν ἔλθῃ, ἀλλὰ κατὰ γνώμην θεοῦ.
ἐδὴ παθὼν ἠλπίσατε. ἐὰν ἀποδοκιμασθῇ,
ἐμὴ σῶμα. μηνυμένη ἐστὶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑμῶν
ἐν οὐρίᾳ ἐκκλησίᾳ· εἴ τίς ἡμῶν ποιμήν
ἢ χεῖρ τοῦ κυρίου τῷ εἰπόντι. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν
ὁ θελούς, καὶ μένος αὐτῶν ἀποδοκιμάσει. καὶ
ἡ ὑμῶν ἢ εἰς αὐτὸν ὁράτω. ἐγὼ δὲ καὶ αἰσχυνώ-
μαι ἐξ αὐτῶν γέγραπται. οὐ γὰρ εἰμι ἄξιος, ὡς ὁ
χρὺς αὐτῶν καὶ ἑκτρώμα, ἀλλ' ἡ ἐκκλησία
εἶναι, ἐδὴ θεὸς ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ὑμῶν
ἐξ ἐκκλησιῶν εἰς ὄνομα ἰησοῦ χριστοῦ. οὐ γὰρ
παροδοῦναι. καὶ γὰρ αἱ μετὰ προσήκουσά μοι,
τῇ ὁδῷ κατὰ πόλιν μετὰ ἑλθόν. Γεγίφω δὲ
ὑμῖν ταῦτα ἀπὸ σμύρνης διὰ τῶν ἐφοσίων ἡμῶν

